

```

<?xml version="1.0" encoding="ISO-8859-1"?>
<TEI xml:id="manuscript_83" xmlns="http://www.tei-c.org/ns/1.0">
  - <teiHeader>
    - <fileDesc>
      - <titleStmt>
        <title>CATALOGUE OF THE WARDROP COLLECTION ONLINE</title>
        - <title type="full">
          <title type="main">MS. Wardr. f. 3</title>
          <title xml:lang="en" type="alt">Life of Aesop</title>
          <title xml:lang="ka" type="alt">ცხოვრება მოდგმითი, გონება მახვილისა ესოპესნი</title>
          <title xml:lang="ka-la" type="alt">c'xovreba modgmit'i, goneba maxvilisa esopesni</title>
        </title>
        <funder>JISC</funder>
        <principal>Gillian Evison</principal>
      </titleStmt>
      - <editionStmt>
        - <edition n="1">
          First digital edition, TEI P5.
          <date>21 December 2019</date>
        </edition>
        - <funder>
          The project Wardrops' Collection Online is carried out within the framework of
          <ref target="http://rustaveli.org.ge/">Joint Research Programme of the University of Oxford and
          SRNSFG in Georgian Studies</ref>
        </funder>
      </editionStmt>
      - <publicationStmt>
        <publisher>Bodleian Library</publisher>
        <date calendar="#Gregorian">2019-12-21</date>
        - <pubPlace>
          - <address>
            <addrLine>Department of Special Collections</addrLine>
            <addrLine>Bodleian Library</addrLine>
            <street>Broad Street</street>
            <settlement>Oxford</settlement>
            <postCode>OX1 3BG</postCode>
          - <addrLine>
            <ref target="http://www.bodleian.ox.ac.uk/libraries/collections">Bodleian
            Library</ref>
          </addrLine>
          - <addrLine>
            <email>specialcollections.enquiries@bodleian.ox.ac.uk</email>
          </addrLine>
        </address>
        </pubPlace>
        <idno type="msID">MS_Wardr_f_3</idno>
        <idno type="catalogue">Georgian</idno>
      </publicationStmt>
      - <sourceDesc>
        - <msDesc xml:id="MS_Wardr_f_3" xml:lang="en">
          - <msIdentifier>
            <country>United Kingdom</country>
            <region type="county">Oxfordshire</region>
            <settlement>Oxford</settlement>
            <institution>Oxford University</institution>
            <repository>Bodleian Library</repository>
            <collection type="main">Oriental Manuscripts Wardrop Collection</collection>
          </msIdentifier>
        </msDesc>
        <p>
          Available according to the terms of the
          <ref target="https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/">Attribution-
          NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported (CC BY-NC-SA 3.0)</ref>
        </p>
      </sourceDesc>
    </fileDesc>
  </teiHeader>

```

```

    <idno>MS. Wardr. f. 3</idno>
  </msIdentifier>
  - <msContents>
    <summary>Life of Aesop, followed by 40 fables</summary>
    - <msItem xml:id="MS_Wardr_f_3-item1" n="1">
      <locus>f. 1-52</locus>
      <title xml:lang="ka-Latn-x-ic" key="work_69">C'xovreba modgmit'i da goneba
        maxvilisa esopesni</title>
      <title xml:lang="ka" key="work_69">ცხოვრება მოდგმიითი გონება მახვილისა
        ესოპესნი</title>
      - <listBibl>
        <bibl>CWC, 345</bibl>
      </listBibl>
      <textLang mainLang="ka">Georgian</textLang>
    </msItem>
    - <msItem xml:id="MS_Wardr_f_3-item2" n="2">
      <locus>f. 53-75</locus>
      <title xml:lang="ka-Latn-x-ic" key="work_71">igavni esope brznisani</title>
      <title xml:lang="ka" key="work_71">იგავნი ესოპე ბრძნისანი</title>
      - <listBibl>
        <bibl>CWC, 345</bibl>
      </listBibl>
      <textLang mainLang="ka">Georgian</textLang>
    </msItem>
  </msContents>
  - <physDesc>
    - <objectDesc form="leaf">
      - <supportDesc material="chart">
        <support>The Manuscript is written on paper.</support>
      - <extent>
        75 ff.
        <dimensions type="leaf" unit="cm"/>
        - <seg type="leaf">
          <num type="leaf" value="75">75</num>
        </seg>
        - <seg type="dimensions">
          - <dimensions type="leaf" unit="cm">
            <height quantity="16">16</height>
            <width quantity="10">10</width>
          </dimensions>
        </seg>
      </extent>
      <foliation>Original pagination is represented on some pages with letters of Georgian
        alphabet. Pencil pagination is added lately by the library. </foliation>
      <collation>The book has not title page.</collation>
      <condition>The manuscript is not damaged.</condition>
    </supportDesc>
    - <layoutDesc>
      - <layout columns="1">
        <dimensions type="line-height" unit="mm"/>
      </layout>
    </layoutDesc>
  </objectDesc>
  - <handDesc hands="1">
    <handNote xml:id="h1" scope="major">Hand I writes the whole text of manuscript in
      Mkhedruli script</handNote>
  </handDesc>
  - <decoDesc>
    <decoNote>The manuscript has not decorations, but titles written in red ink are preceded
      by a small quantity of ornaments depicting flowers.</decoNote>
  </decoDesc>
  - <bindingDesc>
    - <binding notBefore="1800" notAfter="1700">
      <p>The panel is covered with brown leather. Leather is covered with ornament.
        Sewing is visible.</p>
    </binding>
  </bindingDesc>

```

```

        <decoNote>The cover has similar ornaments on both sides consisting of frame
        surrounded with flowers.</decoNote>
    </binding>
</bindingDesc>
</physDesc>
- <history>
    <origin>Undated</origin>
    - <acquisition>
        <date calendar="#Gregorian" when="1911-03-20">1911-03-20</date>
        don. J.O. Wardrop
    </acquisition>
</history>
- <additional>
    - <adminInfo>
        - <recordHist>
            - <source>
                Description adapted (2019) from the following source:
            - <listBibl>
                - <bibl>
                    <title>David Barret's Catalogue of the Wardrop Collection and of
                    other Georgian Books and Manuscripts in the Bodleian
                    Library</title>
                    <publisher>Published by the Marjory Wardrop Fund by Oxford
                    University Press</publisher>
                    <date when="1973">1973</date>
                    <idno type="VIAF">216536082</idno>
                </bibl>
            </listBibl>
        </source>
    </recordHist>
    - <availability status="restricted">
        - <p>
            Entry to read in the Library is permitted only on presentation of a valid reader's
            card (for admissions procedures contact
            <ref target="http://www.bodleian.ox.ac.uk/services/admissions/">Bodleian
            Admissions</ref>
            ). Contact
            <email>specialcollections.enquiries@bodleian.ox.ac.uk</email>
            for further information on the availability of this manuscript
        </p>
    </availability>
</adminInfo>
</additional>
</msDesc>
</sourceDesc>
</fileDesc>
- <encodingDesc>
    - <classDecl>
        - <taxonomy xml:id="LCSH">
            - <bibl>
                <ref target="http://id.loc.gov/authorities/about.html#lcsch">Library of Congress Subject
                Headings</ref>
            </bibl>
        </taxonomy>
    - <taxonomy xml:id="local_class">
        - <category xml:id="commentary">
            <catDesc>Commentary</catDesc>
        </category>
        - <category xml:id="supercommentary">
            <catDesc>Supercommentary</catDesc>
        </category>
        - <category xml:id="indices">
            <catDesc>Indices</catDesc>
        </category>
        - <category xml:id="translation">

```

```

        <catDesc>Translation</catDesc>
    </category>
- <category xml:id="multipleWorks">
    <catDesc>multipleWorks</catDesc>
</category>
- <category xml:id="abridgement">
    <catDesc>Abridgement</catDesc>
</category>
- <category xml:id="supplement">
    <catDesc>Supplement</catDesc>
</category>
- <category xml:id="papers">
    <catDesc>Papers</catDesc>
</category>
- <category xml:id="documents">
    <catDesc>Documents</catDesc>
</category>
- <category xml:id="extract">
    <catDesc>Extract</catDesc>
</category>
- <category xml:id="gloss">
    <catDesc>Gloss</catDesc>
</category>
- <category xml:id="selection">
    <catDesc>Selection</catDesc>
</category>
- <category xml:id="diagrams">
    <catDesc>Diagrams</catDesc>
</category>
- <category xml:id="notes">
    <catDesc>Notes</catDesc>
</category>
- <category xml:id="letters">
    <catDesc>Letters</catDesc>
</category>
- <category xml:id="versification">
    <catDesc>Versification</catDesc>
</category>
</taxonomy>
</classDecl>
</encodingDesc>
- <profileDesc>
- <textClass>
- <keywords scheme="#LCSH">
- <list>
- <item>
    <term key="subject_sh85054247">Georgian prose literature</term>
</item>
</list>
</keywords>
</textClass>
</profileDesc>
- <revisionDesc>
- <change when="2019-12-15">
    <persName>Irina Lobzhanidze</persName>
    Expanded meta-annotation and provided the transcription.
</change>
- <change when="2017-07-26">
    <persName>James Cummings</persName>
    Up-converted the markup using
    <ref target="https://github.com/bodleian/georgian-
mss/tree/master/processing/convertGeorgian2Bodley.xml">https://github.com/bodleian/georgian-
mss/tree/master/processing/convertGeorgian2Bodley.xml</ref>
</change>
- <change when="2011-05-12">

```

```

        <persName>Nikoloz Aleksidze</persName>
    </change>
</revisionDesc>
</teiHeader>
- <facsimile>
    <graphic url="folio1r.png"/>
    <graphic url="folio1v.png"/>
    <graphic url="folio2r.png"/>
    <graphic url="folio2v.png"/>
</facsimile>
- <text>
    - <body>
        - <div type="original">
            - <div type="chapter" n="1">
                - <head>
                    <hi rend="color(F0000)">ცხოვრება მოდგმითი, გონება მახვილისა ესოპესნი:</hi>
                </head>
                <pb n="1" f="1r"/>
                - <p>
                    <hi rend="color(F0000)">მოდგმა</hi>
                    იგი საქმეთა, რომელარიან კაცთა შ
                    <b>
ორის, ყოველივე გამოვსცედენ, და სხვანიცა რა
                    <b>
იმე მრავალნი, და მივეცი მისთვის გონებაჲ
                    <b>
განზრახვასა მას თვისსა. და ვგონებ მე ამას
                    <b>
ვითარმედ: ესოპე არა იყო ბრძენი ბუნებით.
                    <b>
აჲ განგდებულეებითა ღისითა: ვინათგან მი
                    <b>
იწია სიბრძნითა საზომსა, ძველთა მათ მოძღ
                    <b>
ვართასა და რომელსაცა იტყვის, არა მოძღვარ
                    <b>
თა მათგან უსწავიეს, და არცა ძველთა წიგნ
                    <b>
თაგან, გარნა გონებითა, და სიტყვითა მიიზიდ
                    <b>
ნა ყოველნი კაცნი თავისა თვისისად. ესოდენ რ
                    <b>
ომელ, არა ეძლოთ მას ჟამსსა შინა მისებრივი
                    <b>
სიტყაც, აღცათუ ერთსა ვისმე ჭილოსოჭოს
                    <b>
თაგანსა: რწიტყვა მისი იყო ფრინველთა
                    <b>
შინა და სხვასაცა ცხოველთა, და სამენი მის
                    <fw type="catch">ნი</fw>
                    <b>
ნი ვჲ ჩენს იგავთა შინა მისთა და საქმეთაცა,
                    <b>
რწიტყვითა მიზიდვიდა მრავალთა სა
                    <b>
სარგებლოდ თვისად, რომელთაცა ეტყოდა იგავთა
                    <b>
თვისთა მრავალთა ჭირთა და განსაცდელთაგან
                    <b>
განარინებდა: ხჲესოპე ესე ყოველთა შინა ცხოვ

```


რებათა თვისთა, არა მხოლოდ სიტყვითა ოდენ

ბრძნობდა, აწ საქმით უმეტესად მოძღვრავდა:

</p>

- <p>

<hi rend="color(F0000)">ამისა</hi>

შდ დარვიდარა ივრიგვით გამ, ჰყრო იგი

ბედმან მისმან ტყვედ, გარნა აგებულეზამ

ან მისმან მისცა მას განთავისუფლებასა,

ხრჩულმან კაცისამან მისცა ხორცნი მისი,

ტყვედ, არათუ უნებლიეთ, აწ მისგამ, ვინა

თგან შეურაცხიყო უფროს ყთა კაცთა რომელ

იყო იგი ტანითა მოხრილ, სახითა იყო იგი შავ

და ლაშინ, ხ შუცლითა განბერილ, ვა იტყვის

უმირს: კვალად იყო იგი, სახილველად შეურაცხ

და უდარესი ყოველთა, და იყო იგი უკმ, და ენა ბრგ

ვნილ: აწ ოდესცა რომელსაცა მსახურებასა თვი

<fw type="catch">სსა</fw>

<pb n="3" f="2r">

სსა წარავლენდიან, მსწაფლ ყოვლითა სიხარ

ულითა ჰყოფლიდის მას, და განსაკვირვებელ იყო

ყოველთა კაცთა მრ, რომელ ეგე ვითარი ხორცითა

შეურაცხი კაცი, ვითარ ჰყოფს ეგდენთა უცხო

თა საქმეთა: ხრაოდენიყო იგი შეურაცს და ხეხეშ

ჯორცითა, ეგოდენ იყო იგი გონიერ ფულითა, და ყოვ

ლისავე სიტყვის მიგებად ფრიად მზა:

</p>

- <p>

<hi rend="color(F0000)">ვ</hi>

ითარმედ ერთსა რომელსამე დღესა წარავლინა

იგი უფალმან მისმან, ჯვნად აგარაკსა თვისისა.

სხვათა მათ მონათათანა, ვინათგან არა იყო იგი

სახლსა შინა მსახურებისა ღირს: მაშინ წარვიდა

ესოპე აგარაკსა, და იმუშავა საქმე თვისი ყოვილთა

გულისმოდგინებითა: ხერთმან ვინმე მიწისმოქმედ

მან მართვა უფალსა მისსა ღელვა კალათითა.

და უფალმან მისმან იხილარა სიკეთე ლელვისა მის.

უბრძანა მონასა თვისსა სახელით ადათორიდოს,

დამარხვად ლელვსა მის, რათა გამრავდეს ა

ბანისაგან, ჭამოს იგი: მას ჟამსა წარმოვიდა

<fw type="catch">აგარა</fw>

<pb n="4" f="2v"/>

აგარაკისაგან ესოპე საქმისა რასათვისმე სახლსა უფ

ლისა თვისისასა: ხ^ნილესრა მსახურთა მათ, გა

ნიხარეს ფ^დ, და ზრახვა ყვეს ურთიერთარს, რათა

ლელვი იგი შეჭამონ, და ოდესცა მოკითხოს უფალმან

მათმან, აბრალონ იგი ესოპეს: და ეგრეცა ჰყვეს, და

შეჭამეს ლელვი იგი, და ეცინოდეს ესოპეს, დაეტყოდენ,

ვაი შენდა საწყალობელო ესოპე: ხ^ნამოვდარა აბანოთ

უფალი მათი, ჰრქვეს მას მონათა მისთა, ვ^დ ლე

ღვი იგი შეჭამა ესოპემ. მაშინ განრისხნა უფალი ი

გი მისი ესოპესა ზედა, და ბრძანა წინაშე მისსა მოყ

ვანება, და ჰქვა მას გულისწყრომით, ჰ წყეულო

და არა მსგავს კაცთა, რასათვის უკვე შეხვედ შენ

საწოლსა ჩემსა, და შთანთქენ ლელვი იგი: ხ^ნსმარა

ესე ესოპეს, განუკვირდა ფ^დ, და აგრძნა განძრახვა ი

გი მონათა მათგან, ა^დ ვერემლო სიტყვად ვინათგან

იყო იგი ფ^დ ენა ბრგვნილ, და ხედვიდა რა იგი გვემუ

რეზასა თვისსა უფლისაგან თვისისა, დავარდა ფე

რჯთა ქვეშე მისათა, და ევედრებოდა მას რათა აცადოს

<fw type="catch">მცი</fw>

<pb n="5" f="3r"/>

მცირედ, და მეყვსეულად წარვიდა, და მიიღო წყალი

წმინდა, და აღავსო ჭურჭელი ერთი დიდი, და შესვა

ს^დ წინაშე მათსა, და მერე შთაიყო თითი პირსა

შინა თვისსა, და წარმოსთხია ეგრევე წყალი წმი

და, რ^ნარა ეჭამა დღესა მას: და შ^დ ევედრებოდა

მას, რათა ასვას მსახურთაცა მათ მისთა, და

ჰყონ მათცა ესრეთვე, და გამოჩნდეს უკეთუ ვის

მიერ შეჭმულიყოს ლელვი იგი:
<hi rend="color(FF0000)">ი</hi>
ხილარა იგი

უფალმან მისმან, განჰკვირდა ფდ გონებასა ზედა

ესოპესსა, და მეყვსეულად უბრძანა მონათა მათ

მისთა ესრეთ ყოფად, და ვაშესვეს მათცა წყა

ლი იგი, თვინიერ თითისა შთაყოფისა, მუნ

თქვესვე წარმოსთხივეს ერთბამად ლელვი იგი

პირთაგან მათთა, და გამოჩნდა სიმართლე ესო

პესი:
<hi rend="color(FF0000)">მ</hi>
ამინ ესოპე დავარდა ფერჯთა ქვეშე

უფლისა თვისისათა, და ევედრებოდა რათა ცილის

წამებისა მისთვის რომელი წამეს მას ზედა, მი

აგოს მათ მისაგებელი ბოროტი: ხ უფალმან მის

<fw type="catch">მან</fw>

<pb n="6" f="3v"/>
მან, მეყვსეულად განაშიშვლნა ივინი, და ბრძანა

გვემა მათი უწყალოდ: აღსრულდა წერილი იგი

რომელ იტყვის ვდ, მიექცეს სალმოზა მისი თ
<add place="above" hand="#h1">ა</add>
ესა

მისსა, და სიცრუე მისი თხემსა მისსა ზედ
<add place="above" hand="#h1">ა</add>
და

უჯდეს.

</p>
- <p>

<hi rend="color(FF0000)">ხ</hi>
ოლო დღესა ოდეს ერთსა განვიდა უფალი მისი

გარეგან ქალაქისა, რეცათუ შესაქცეველად თა

ვისა თვისისა, და ესოპეს უბრძანა წარსვლა სამუ

კოდ: ხ შირავიდა იგი აგარაკად: იხილა მან სია

ხლოვესა თვისსა, კაცნი ვინმე შეცთომილნი გზი

საგან, რომელნი მიმავლიყვნეს მსხვერპლისა შე

წირვად, არტემიდასა კერპისა, და სხვანიცა რომ

ელიმე: დაევედრებოდეს მას რათა ასწაოს მათ გზა

რომელსაცა ადგილსა ეგულებს მათ მისვლა:

</p>

- <p>

ხუროპე მიიყვანა იგინი, ხისა ერთისა ქვეშე და

დაუგო მათ ტაბლა, და დიდად შეიწყნარნა უცხონი

იგი, და უკანასკნელ ასწავათ მათ გზადცა: მა

შინ შემწირველთა მათ კერპისათა, იხილესრა

<fw type="catch">ეგო</fw>

<pb n="7" f="4r">

ეგოდენი შეწყნარება ესოპესგან. ევედრებდენ ღმრც

რათა მისცეს ესოპეს მისაგებელი კეთილ უცხოთ

შეწყნარებისა, და ქველისმოქმედებისათვის მისისა

მათდა მიმართ: ხ ესოპე მიქცა მათაგან სამუშაკ

ოსავე თვისსა და მრავლისა მისგან მშრომელისა და მზ

ისა სირცხვილისაგან მიწვა იგი მცირედ ძილად: ხუჩვენა

მას ძილსა შინა, და იხილა მან ბედნიერება თვისი

ვღ მივიდა მისა მიმართ ერთი ვინმე, და მიანიჭა

მას გახსნა ენისა, და სიბრძნით მეტყველებისა

მეყვსეულად განელვიძა და თქვა, ეჰა ვითარ მეძინა

მე ტკბილად, და ვითარ ჩვენებაცა კეთილი ვიხილე,

და აწ ესერ ვიტყვი ენა დაუყენებელად, და იწყო წარ

მოთქმა სახელსა, ფართა და ჯორთა, და საწნისთასა,

და სხვათაცა ყველთა, და თქვა ჭტდ მიცხობიეს

ვინა მოვიდა ჩემდა მიმართ კეთილი ესე ნიჭი: ხუსე

ამისმიერ ვინათგან პატივ ვეც მრ უცხოთა მათ, და

სხვათაცა ვეთმე, და ჭტდ ვინცა ჰყოფდეს კეთილ

სა, იგიცა კეთილსა მოელოდენ:და კვალად იწყო

<fw type="catch">ჯვნად</fw>

<pb n="8" f="4v">

ჯვნად: მას ჟამსა მოვიდა უხუცესი მათი, რომელსა, ე

წოლა ზენონ, ხილვად ჯნულთა მათთა, და ერთმან მ

<add place="above" hand="#h1">ა</add>

ნ

მუშაკათაგანმან მცირედრე სცოდა საქმესა შინა თვის

სა, და აღილო უხუცესმან მან კვერთხი, და იწყო ცემ

ად მისა მწარედ, ხუსოპე ჰქვა მას რასათვის უკვე

სცემ ჟ კაცო კაცსა ამას, რომელ არარა უცოდავს წი

ნაშე შენსა. ვაუწყებ მე ამას უფლისა ჩემსა უწ

ყოდე: ხუსმარა ესე ზენონს, განჰკვირდა ფჳდ რომელ ე

სოპე მეტყველებს. და თქვა არა მექმნების მე კეთილი

რამე ვინათგან ესოპე მეტყველებს, უკეთუ მივიდეს

ესე უწინარეს ჩემსა, უფლისა მიმართ ჩემისა, და

შემასმინოს მე, იგი წარმიდებს უხუცესობასა:

აწ უკვე წარვიდე მე უწინარეს მისსა, და შევასმინო

იგი: და ესერა თქვა, მეცხესულად წარბიოდა იგი ქა

ლაქად უფლისა მიმართ თვისისა, და მივიდა მწუხა

რებითა დიდითა აღსავსე, და ჰქვა მას. გიხარო

დენ უფალო ჩემო: მიუგო მას უფალმან მისმან, და

ჰრქვა: რასათვის უკვე მხვედ, და ხარ ეგრეთ

<fw type="catch">მწუ</fw>

<pb n="9" f="5r"/>

მწუხარედ. და ჰქვა მას ზენონ, საკვირველება რამე

იქმნა დღეს აგარაკსა ზედა. და ამისათვის ვარ მე ეს

რეთ მწუხარედ: მიუგო მას უფალმან მისმან, და

ჰრქვა, თუ უკვე ხემან გამოილო ად ნაყოფი უწინარეს

ჟამისა. გინდა ცხოველმან რომელმანმე ქშვა, უფროს

ზომისაებრ თვისისა: ჰქვა მას ზენონ, არა ეგრე

აწ მეტყველებად იწყო ესოპე: მიუგო უფალმან მი

სმან და ჰქვა . ესე არს უკვე კეთილი საქმე, და შენ

იტყვი ამას საქმედ ბოროტად: ჰქვა მას ზენონ

წ, კეთილ, გარნა განჰვიცხრა მან ღმერთი, და მე

ცა, და უფლებაცა შენი: ხუსმარა ესე უფალსა

მისისა, ადვისებულიქმნა რისხვითა, და ჰქვა ზე

ნონს. ამიერთაგან მიმიცემიეს იგი შენდა, და

უყავ მას რაცა გენებოს, და ესრეთ ჰპოვა

ზენონ ხელმწიფება ესოპეს ზედა: ხჳრქვა მას ე

სოპე, აწ უკვე ჰყავ იგი ჩემზედა, რაცა გენებოს:
</p>
- **<p>**
<hi rend="color(FF0000)">მ</hi>
ას დღესა შინა, მივიდა კაცი ვინმე ვაჭარი, და

ეპიებდა პირუტყვთა სვდვად, და ვიდოდა გზად

<fw type="catch">აგა</fw>

<pb n="10" f="5v"/>
აგარაკსა მას, და დაჰკითხვიდა ზენონს, უკეთუ ეხსნა მას

პირუტყვენი რადმე, გასასვდნი: მიუგო მას ზენონ

ვდ პირუტყვი არა მივისმე, ად მივის მე საფრთხობი

ერთი კაცისა, უკეთუ გნებავს ივდე იგი: ჰრქ

ვა მას ვაჭარმან. მიჩვენე მე იგი: მაშინ უბრძა

ნა ზენონ ესოპეს მისვლა, და იგი მის მიმართ,

ხონილარა იგი ვაჭარმან, განცვიფრდა და თქვა, შე

მუსვრილი ესე ქოთანი, კაცი არსა ანუ ჯირკვი,

უკეთუ არა აქვნდეს ამას ჳმა ვიტყოდი მცა მე

ვდ იგი რომელიმე ტმარაკი იყოს, და მე მიკვირს შე

ნი კაცი, რჳრა მიტევე მე სვლად საქმისათვის

ჩემისა, და დამჰკვეთე გზა ჩემი, შეენიერად სახი

ლველითა ამით : ესე თქვა ვაჭარმან მან და

წარვიდა გზასა თვისსა: ხ ესოპე მირბოდა უკა

ნით მისსა, და ღაღადებდა აცადე მცირედ და

ნუ ივლტი ჩემგან, ხ ჳაჭარი იგი მოექცა

მას და ჰრქვა გულისწყრომით, განმეშორე ჩემ

გან ჳ უბილწეს ძაღლსა, რჳრღარა მთ

<fw type="catch">ნავს</fw>

<pb n="11" f="6r"/>
ნავს მე ხილვად პირსა შენისა, მაშინ ესოპე მიუგო

მას ვედრებით და ჰქვა. მაუწყე მე ესე, რაისათვის

უკვე მოხვედ შენ აქა: ჰქვა მას ვაჭარმან, მ

ოვედ მე აქა სჯდვად რომელსამე კეთილისათვის.

და არა შენებრ დამპალსა და შეურაცხსა: კვალ

ად ჰრქვა მას ესოპე. უკეთუ მიჰქედა მე, გექმნას

შენ მრავალი კეთილი: მიუგო მას ვაჭარმან.

და ჰრქვა, რად ისარგებელ ხარ შენ სახე ეგე ბარე

ტი: ჰრქვა მას ესოპე, უკეთუ გიხსენ შენ შვილ

ნი ურჩნი, და მტირალნი, მე მიჩინე მათ, და და

ვამშვიდო იგინი: ხუსმარა ესე ვაჭარსა მას,

განიცინა, და მეყვსეულად ჰკითხა ზენონს, რასა

უკვე იტყვი: მაშინ ზენონ ეტყოდა წარვიდეთ

სოფელსა რასამე რათა რაცა ვენებოს ვივაჭრ

ოთ ადგილსა მას, და აღდგენ, და მომზადეს სა

გზალი რაცა ენებათ საკმარად თვისად:

<p>
- <p>

პირველად დასხდენ ჭამად პურისა, და რამდაცა

განმზადებოდენ საჭმელად თვისა, ესოპე სხვა

<fw type="catch">სა</fw>

<pb n="12" f="6v">
სა რასამე განმზადებდა, რამცა მათ არა უწყო

დენ, და სხვასა რასამე მოიგონებდა, რომ მათ განაკვი

რვებდა, და იტყოდენ, რამე იცის ესე ვითარი დუხჭირ

მან ამან კაცმან, და იგონებს ამას ესე ვითარსა რო

მელ ჩვენ ესე გვსმენიაო, არას დროსა და ჟამსაო:

და არცა ვისმე გვიხილავსა: ეგრევე რომელნიცა

იტყოდენ თავისა თვისისა რასაცა საქმისა წარ

მართებასა, იგი უმეტესსა სიტყვასა და მოგონე

ბულსა რჩევასა განიზრახავდა, და ასმენდა რომელ

მათცა ესრეთ დაარწმუნებდა, და იტყოდა, ვჲ

ესე განზრახვა ჩვენისა საქმისა წარმართება

სა ზედა უმჯობესარ: გარნა რომელნიმე მათცა

ნნი იტყოდენ, და შურს იგებდეს მას ზედა, ვჲ

რამე ხარ შენ გლახაკი ეგე სამაგელი, და დამპალი

კაცთა უმსგავსი რომელ, ჩვენისა განზრახვასა

შენ შეურაცხყოფ, და ჩვენზე უმჯობესსა რასამე

შენ იტყვი და მიგონებ:

<hi rend="color(F0000)">მ</hi>

აშინ აღიღეს ჭამადი

თვისი, და შეკრეს საგზალი წარსაღებად, რომელნი

<fw type="catch">მცირე</fw>

<fw type="catch">ა</fw>

<pb n="13" f="7r"/>

მცირენი ჭურჭელნი, და რომელმან დიდნი და მძიმე

ნი სატვირთავად: მაშინ ესოპე ეტყოდა მათ, ვჲ

რადგა მძიმე არსო იგი მე აღმკიდეთ, და მე წარმო

ვილო იგი, ხუათ რომელიცა მძიმე პური და საჭმელი

იყო გამოარჩიეს, და უთხრეს ტვირთიდა მის კელ

თა თვისთა აღება, და ჰრქვა მათ რათა აღუდ

გან იგი მკართა ზედა: ხუონანი იგი ეცხოდენ მას

და ეკითხებოდნენ და ეყოდენ, არავინარს უუგუნურეს შე

ურაცხისა ამის, ვინათგან ითხოვდა ესე ჩვენ მიერ

რათა მიგვეცა უმსუბუქესი რამე ნაწილი წარ

საღებულად, და აწ გამოირჩია ამან უმძიმესი უ

ფროს ყოველთა. აჲ ვყოფთ ჩვენ ნება მისი: და მეყ

ვსეულად შეუდგეს მას გოდორუ იგი მძიმე მკარ

სა ზედა: ხუბადრუკი იგი ესოპე, ძლით ვლიდა

სიმძიმისა მისგან ტვირთისა, და ეცოდებოდეს მას

იკერწნი მისნი, და ერწებოდეს იმიერ და ამიერ: იხი

ლა რა იგი უფალმან მისმან, განუკვირდა და თქვა, ა

ჰა ესერა მიცხობიეს, რუსურის ესოპეს სამსახური ჩემი

<fw type="catch">აწ</fw>

<fw type="catch">ბ</fw>

<pb n="14" f="7v"/>

აწ უკვე მიზლო ფასი თვისი, ვინათგან წარმოილო

თვითი ესე ჯორისა, და მიიწივნეს რა ჟამსა სა

მხრისასა, უბრძანა უფალმან მისმან მიღება

პურისა რათა ჟამონ: ხუროპე მიაართვა მათ პური

და ჟამეს ფრიად: ვინათგან იყვნეს იგინი მაშვრა

ლნი გზისაგან, და მაკლდა ტვირთსა მას მისსა

ვიდრე ნახევრადმე, და აღუსუბუქა ესოპეს ტვ

ირთი იგი: და შდ მცირედისა მიიწივნესრა სერობ

ად, კვალად უბრძანა ესოპეს მიღება პურსა, რათა

ჟამონ, და შეჟამეს ყოველივე იგი პური სრულიად.

და უქმ იქმნა გოდორი იგი: ხურორესა მას დღესა,

ედგა მკარსა ზედა თვისსა გოდორი იგი ცალიერი

და ვიდოდა უწინარეს ყოველთასა ესოპე: ხუხილესრა

იგი მოყვასთა მისთა, იტყოდეს ურთიერთარს,

ვდ ესოპე არს ესე, ანუთუ სხვა ვინმე, და ვა ცნეს

რომელ, ესოპე იყო, განცვიფრდენ, და იტყოდენ, ეჰა

ვითარ დამალი ესე, და სამაგელი, უბრძანეს იყო უ

ფროს ჩვენ ყოველთა, და ღირჩია ტვირთვად საგზალი

<fw type="catch">რომელ</fw>

<pb n="15" f="8r"/>
რომელისაგა ჟამყოველ მოაკლდებოდა, და ჩვენ ვიტყვირთეთ

რომელთამე საგებელი, და სხვათა ტანთა საცმელი

და კვალად სხვათა ჭურჭელ საკმარი სასუფრო

ნი, რომელნიცა ესე არა აღსუბუქენებინ: მაშინ

ვაჟარი იგი მოვიდა ასია
<add place="above" hand="#h1">დ</add>
, და განვდა ყლი იგი ტყვენი

თვისნი, თვინიერ სამთა მათ, და შეიძინნა მონაგებნი

მრავა
<add place="above" hand="#h1">ლ</add>
ნი, და დაუჭოტეს მას სამნი იგი, მწირნი მზა

რეული, და მგოსანი, და ესოპე: მაშინ ერთმან ვინმე მო

ძმეთაგანმან ჰრქვა ვაჟარსა მას, უკეთუ გნება

ეს მაგათიცა განსვდვა, თვით წარიყვანა ქალაქად

და მუნ კეთილად განაჯდო ეგენი, და მილო უმრავლესი ფ

ასი: ხუჯარმან უსმინა მას, და თვით წარვიდა, და მგ

ოსანი იგი, და ზარაული შემსა სამალითა ახლითა,

და სამაგელსა მას ესოპეს, შთააცვა ტომარაკი რადმე

თხისა მალნისა, და დაადგინა იგი სავაჭროსა ზედა

შუა მზარეულისა, და მგოსანისა, და იხილეს რა ი

გი მოქალაქეთა მათ, განუკვირდათ მათ ფრიად,

და იტყოდეს, ვინა გამოჩნდა ჩვენდა სიბილწე ესე, და სხვა

<fw type="catch">ნი</fw>

<pb n="16" f="8v"/>

ნი სხვასა იტყოდეს, და ეკცხვიდეს მას: ხუსოპე დგა

წინაშე განმკვიცხველთა მათ კადნიერად, და მიმი

ხედვიდა ყოველთა მათ ზედა: მას ჟამსა იყო ვინმე

ერთი ქალაქისა მის პირველითგან ჭილოსოჭოსისა

ხელით ქსანთე, და მივიდა იგიცა სავაჭროსა მასზე

და, და იხილნარა ორნი იგი მდგოგარენი კეთილად შე

მკულნი, და საშუალ მათსა დამპალი იგი, განჰ

კვირდა დიდად უგუნურებასა ზედა განმსჯელებისა

მათისასა, რომლ დაედგინა ეგევითარი შეურაც

ხი და სამაგელი შორის მზარეულისა მის მგო

სანისა სავაჭროსა მას ზედა, ეგრეთვე რაოდენნიცა

იხილვიდენ მას, იტყოდიანვე ვითარმედ, სადათ გა

მოჩნდა სიბილწე ესე შორის ამათსა: ხუოვიდა ჭილო

სოჭოსი იგი მახლობელ მგოსანისა მის, და ჰკითხა მას

სადითგან ხარ შენ, ხუან მიუგო კაბადუკით: ჰრ

ქვა ქსანთე, რა ჰვლოვნება უწვ შენ: მიუგო

მას მგოსანმა ყოველივე საქმე უწვ რაოდენნიცა რა

გნებავს, ხუსოპეს ესმა ესე სიტყვა მგოსნისა

<fw type="catch">მის</fw>

<pb n="17" f="9r"/>

მის განიციანა, და არარა თქვა ვიდრე ჟამამდე: გარნა

მგოსანი იგი შეუდგა ქსანტეს, და ვითარცა განიცინა

ესოპე, მეცვესეულა
<add place="above" hand="#h1">დ</add>
განუშიშვლდეს მას კბილნი მი

სნი, და ეჩვენა მას უცხო რამე სახილავი: ხურთმან

მათგანმან თქვა, მე მგონიეს ესე რუყოს ტომარაკი ე

სე კბილთა სავსე. და მეორემან თქვა ვდ არა განუ

ცინიეს, არამედ ჯნვამან განხეთქა ესე, დაჯმა

მისი ისმა, და ესრეთვე ყოველთა ენება ცხოზად თუ

რასა მიზეზისათვის გნეცინეს ესოპეს: და მივიდა ერ

თი მათგანი, და ჰკითხა მას ვდ რასათვის უკვე გა

ნიცინე: მიუგო ესოპედა ჰრქვა მას, წარვედ ჩემგან

მცხოვარ ზღვისაო, და ნურასა მკითხავ მე: ხუსმა

რა ესე კაცსა მას, სირცხვილეულ იქმნა, და წარივლტო

და მისგან: მაშინ მივიდა ქსანთე, და ჰკითხა ვაჭარსა

მას, რაერთად უკვე განჰჰდი მგოსანსა მას მ
<add place="above" hand="#h1">ი</add>
უგო

ვაჭარმან, ათას ვერცხლად: და ჰკითხა მეორისაცა მის

ფ
<add place="above" hand="#h1">ა</add>
სი, რომელი იყო მზარაული, და მიუგო მისთვისცა

ვაჭარმან მან და ჰრქვა, ორიათას ვერცხლად: და

<fw type="catch">კვალად</fw>

<pb n="18" f="9v"/>
კვალა
<add place="above" hand="#h1">დ</add>
ჰკითხა მას ქსანთე. მაუწყე მე ესეცა, რომლისა

ადგილისაგან ხარ შენ, და მან ჰრქვა, ლუდიით, და

რა უკვე ჯელოვნება იცი შენ, და მან მიუგო, უწჷ

ყოველივე ჯელოვნება: და კვალად განიცინა ამას

ზედა ესოპე: და იხილესრა იგი ეგრეთ განცინებული

განაკვირდეს ფრიად და იტყოდეს, ვდ რასათვის უკ

ვე განიცინა მას: და კვალად ჰკითხა ესოპეს ერთმან

ვიმე მათგანმან ვდ, რასათვის განიცინე შენ:

მიუგო ესოპე და ჰრქვა მას, არა ჯერარს შენიცა სმ

ენა რწაცი ხარ ზღვისა, არამედ ესე იკითხე რათა

გიცნან შენ: ხ ქსანთე მზარაუნა, და ჰრ

ქვა ვაჭარსა მას, რა ფასისა არს ესე მიუგო

ვაჭარმან მან ჰრქვა, სამიათასის ვერცხლისა,

ესმარა ესე ჭილოსოჭოსსა, ემძიმა ესე მას, და

წარვიდა მისგან, და ჰრქვეს რომელნიცა მისთანა

იყვნენ ჭილოსოჭოსსა მას, ვდ არა მოგიცდა ა

ესე გულისა შინა მიუგო მათ ჭილოსოჭმან. ზე

ჭეშმარიტად არა მომიცდა გულსა, რზრს იგი ძვირ

<fw type="catch">ფასის</fw>

<pb n="19" f="10r">

ფასის: ხ შათ ჰრქვეს ჭილოსოჭოსსა მას, ისმინე ჩვე

ნი, და მოივდე ეგე, რწვეულება არის ესე კაცთა, რზრა

ვინ ევლტის ძვირფასისა ნივთისა მივთსა: და კვალად ერთმან

მათგანმან თქვა, ვინათგან არა ჯერარს საძაგელსა

ამის სყიდვა, გარნა კეთილსა ჰყოფს ესე, ეგრეთ

ვე ვითარცა სახე კეთილი: და აწ ვივდოთ ესეცა, და მი

ესცეთ ამისათვისცა ფასი: მიუგო მათ ქსანთე, კე

თილად იტყვით თქვენ, არამედ უკეთუ ვივდო ესე,

იქმნეს საცინელ სავაჭროსა ჩემისა, რწოლი ჩემი

არს მოხუცებულ, და ფრიად მოთაკილე, და არა ინებე

ზს ამისა მიერ მონებასა, ვინათგან არს ესე სახე ბო

როტი: მიუგეს მათ ჭილოსოჭოსსა მას, რასა ი

ჭირვი შენ ცოლისა მოსმენასა: ჰრქვა მათ ჭილოსოჭოს

მან , პირველად ვიკითხოთ ამას და ვისმინოთ, რა ჯელოვ

ნება იცის ამან: და მეყვსეულად მოვიდნენ ესოპეს

მიმართ. ხ ჭილოსოჭოსმან მოიკითხა ესოპე, და

ჰრქვა გიხაროდენ: მიუგო მას ესოპე და ჰრქვა, ვი

ნათგან ვარ მე მწუხარე, რასა მეტყვი მე გიხაროდე

<fw type="catch">ნსა</fw>

<pb n="20" f="10v">

ნსა: ჰრქვა მას ქსანთე მოგიკითხავ შენ: მიუგო მას ესოპე,

მოგიკითხავ მეცა შენ, ხჭილოსოქოსი იგი განჰკვირდა მს

სწრაფლ მისგან მიგებისათვის, და კვალად ჰკითხა მას ქს

ანთე, ვითარი კაცი ხარ შენ, მიუგო მას ესოპე, შავი: ჰრქ

ვა მას ქსანთე, არა გკითხავ შენ ამას, არამედ რომელსა

ადგილსა იშევ შენ, მიუგო მას ესოპე, არა მაუწყა მე

დედამან ჩემმან, ესე უკეთუ ზე სახლსა შინა, ანუ

ქვე სახლსა მშვა მე: ჰრქვა მას ქსანთე, რა ჯელოვნება

უწვ შენ მიუგო მას ესოპე, არცა ერთი რამე, ჰრქვა

მას ქსანთე, რასათვის უკვე ეგრეთ: მიუგო მას ესოპე.

და ჰრქვა ამისათვის ვინათგან სხვათა გითხრეს ვითარმ

ედ, ვიცით ჩვენ ყოველივე ჯელოვნება, მათ არცა ერ

თი რამე დამიტევს მე სწავლად რათამცა მესწავლა;

ხუსმათრა სიტყვა ესე კაცთა მათ მის ადგილისა

თა, განჰკვირდეს სიტყვასა მას ზედა ესოპესასა,

და თქვეს ურთიერთარს ჭემმარტად დიდად გონიე

რად მიუგო, ვინაითგან არა არს ქვეყანასა ზედა ე

გე ვითარი კაცი რომელმანცა იცოდა ყოველივე,

აწ

<fw type="catch">უკვე</fw>

<pb n="21" f="11r">

უკვე საცნაურიქმნა ვღ ამისათვის განიცინა მან:

და კვალად ჰკითხა მას ქსანთე, გნებავსა რათა გი

ვდო შენ. მიუგო მას ესოპე და ჰრქვა, ნუ მიიღებ ა

მისთვის ჩემიერ ზრახვასა, არამედ ჰყავ შენ რაცა

გინდოდეს, გინდა მივდე, გინა ნუ მივდი: ესე უკვე ა

რა არს ნება ჩემი, არამედ ნება შენი არს, და უკეთუ

გინდეს, განხსენ ქისა შენი და მივდე მე, და უკეთუ ა

რა დაუტევე იგი,

<hi rend="color(F0000)">შ</hi>

ემდგომად მცირედსა კვალად

ჰრქვა მას ქსანთე, ნუ უკვე გივლო შენ, და ივლტოდე

ჩემგან: ხწსოპეს განეცინა და ჰრქვა, მას, უკეთუ ვი

ნებო მე ქმნად ესრეთ, არა გკითხო შენ: და შენ ვითარ

უკვე მკითხავ მე ამას პირველად, ჰრქვა მას ქსა

ნთე, კეთილად იტყვი შენ ამას, არამედ იხილვე

ბი შენ სახე ბოროტად, მიუგო მას ესოპე, ჯერარს

ჟ ჭილოსოჭოსის ხილვა არა არს პირსა, არამედ გ

ონებისა,
<hi rend="color(F0000)">მ</hi>
ამინ ჰრქვა ქსანთე ვაჭარსა მას,

რაოდენად მისცემ საძაგელსა ამას კაცსა, რჳმას

უკვე ვივდი მე: მიუგო მას ვაჭარმან და ჰრქვა, მე

<fw type="catch">ესრეთ</fw>

<pb n="22" f="11v"/>
ესრეთ მგონიეს რომელ, მოსრულიყო შენ სავა

ჭროსა ჩემისა, რ დაუტევენ შენ ღირსი ესე მოწანი

და გამოირჩიე შენ საძაგელი ესე: უკეთუ გნებავს შენ

ივდე ერთი ორთა ამათგანი, და ესე მომინიჭებიეს შე

ნდა თვინიერ ფასისა: ჰრქვა მას ქსანთე, არა მნება

ვს ეგენი, არამედ ესე: მიუგო მას ვაჭარმან, წარიყვა

ნე ეგე, და მომეც მე სამეოცი ნახევარი ფულისა: და მეც

ვსეულად ხოლასტელთა მათ მისცეს მას ფასი იგი,

და ქსანთემან წარიყვანა საძაგელი იგი: ხწსმა რა

ესე მებაჟეთა მოვიდნენ ცნობად უკეთუ ვინა განჯდა, ანუ

ვინა მივიდა, დადგინენ ორნივე იგი ერთად ქსანთე და

ვაჭარი: ხწშებაჟეთა მათ ჰრცხვენოდა კითხვად მცი

რისა მის სავაჭროსა: მაშინ ესოპე დადგა შორის მათსა,

და თქვა, ვინათგან დუმენით თქვენ, მე ეგრეთცა წა

რმოგითხრა ყოველივე მეგასვდული, დაესე განმსვდ

ელი, და კვალად ეს რომელმანცა მივდამე: ხწსმ

ათრა ესე მებაჟეთა მათ განეცინათ სიტყვასა

მას ზედა, და წარვიდენ, და ბაჟი იგი სავაჭროსა მის

<fw type="catch">უძღვ</fw>

<lb/>

<pb n="23" f="12r"/>

უძღვეს ქსანთეს:

<hi rend="color(FF0000)">მ</hi>

აშინ ესოპე შეუდგა ქსან

<lb/>

თეს, და წარვიდენ სახიდ თვისად: ხუშვიდენ რა

<lb/>

სახელად, უბრძანა ესოპეს, სდეგ აქა კართა ზე

<lb/>

და, რდედოფალი შენი შემკული არს: და არა სც

<lb/>

აღს: და უკეთუ შეხვიდე შენ შინაგან, მეყვესუ

<lb/>

ლად ეჩვენების მას სახლი ბოროტად: და შევიდა

<lb/>

ქსანთე სახლსა თვისსა, და ჰრქვა ცოლსა თვისსა.

<lb/>

ამიერიდგან ვერღარა მაყვედრო მე შენ მსახუ

<lb/>

რებისათვის რომელ მემსახურებოდენ მე მკვევალ

<lb/>

ნი შენნი, რვიჯდე მე აწ ჩემთვის მონა: რომელი

<lb/>

ცა კმა არს ჩემდა მონებად, და იხილო რა შენცა

<lb/>

შვენიერება მისი, ფრიად აქ იგი, ვინათგან არ

<lb/>

გიხილავს შენ შვენიერება ეგე ვითარი, რომელი

<lb/>

ცა უკვე აწ დგას კართა ზედა: ხუსერა თქვა

<lb/>

ქსანთე, ეგონათ მართალი ესე, მსწრაფლ იწ

<lb/>

ყეს მკვევალთა მათ განზრახვა თვითოეულმან

<lb/>

მათგანმან რათა რომელმანცა შეირთოს იგი ქმრად,

<lb/>

და იყო ცილებად დიდი შორის მათსა, უკეთუმცა ვინ

<lb/>

<fw type="catch">შემ</fw>

<lb/>

<pb n="24" f="12v"/>

შემოსადოს მას სახელად, და მირბოდა ერთი მათ

<lb/>

განი, და კმა უყო ესოპეს: ხუსოპე ჰრქვა მას, მე

<lb/>

ვარ და მოვალ მკვევალსა სიტყვუსა სმენითა: მაშ

<lb/>

ინ მკვევალი იგი განჰკრთა ხილვისაგან ესოპესა:

<lb/>

და ჰრქვა მას. შენ ხარა ეგე ვითარ: მიუგო მას

<lb/>

ესოპე. მე ვარ. მას მკვევალმან მან გეტ

<lb/>

ყვი შენ ბილწო რათა არა შემოხვიდე შენ სახ

<lb/>

ლსა ამას შინა, და წარველტიანი ყოველნი გა

<lb/>

რეგან: მაშინ გამოვიდა მკვევალი იგი მეორე, და ჰრ

ქვა მას, ჭყუცხო პირი შემოვედ შინა: ხ~

ოგი შვეიდარა შინა, დადგა წინაშე დედოფლისა თვისი

სა, და ჰრქვა მას, რად უკუ მოიყვანე განსაცდე

ლად ჩვენდა საფრთხობი ესე, განაძეთ ეგე მსწრაფლ

ამიერთგან: ჰრქვა მას ქსანთე, ნუ გგმობ მე,

და ნასჯდსა ამას,

<del rend="strikethrough">ამა

საყვარელო ჩემო: მიუგო მას

ცოლმან მისმან და ჰრქვა, აწ მიცნობიეს რგძულ

შენ, და გნებ

<add place="above" hand="#h1">ა</add>

ესა ახლისა სხვისა ცოლისა შერთვად

არამედ გრცხვენის უწყება ამისა ჩემდა, და აწ

<fw type="catch">ამის</fw>

<pb n="25" f="13r"/>

ამისათვის მოგიყვანიეს შენ ჩემდა მიმართ, მჯეცის

სახე ესე, რშმაგს მე მსახურება მისი, და ვილტოდე

მე შენგან: ესე ყოველი აყვედრა მან ქმარსათვისსა:

ხშიტყვისა ამას ზედა ცოლისა თვისისასა რაოდენსა

ცა ეტყოდა ესოპესათვის, არარავე თქვა ქსანთე, არა

მედ სდუმნა: მიიქცა მისსა მიმართ ესოპე, და ჰრ

ქვა ქსანთეს, უბრძანე რათ შთასვან ეგე კნა

რცვსა შინა: ჰრქვა მას ქსანთე, სდუმენ ბილწი,

არა უწვა რწ მიყვარს ესე ვითარცა თავი ჩემი: ე

სმარა ესე ესოპეს, დაჰკრა ფერტი თვისი მიწასაზე

და, და თქვა კმითა მალლითა, ქსანთე ჭილოსო

ჭოსო შეპყრობილხარ ცოლისა მიერ, და მიიქცა დე

დოფლისა მიმართ თვისისა, და ჰრქვა მას დედოფა

ლო ჩემო, შენ გნებავს რათა იჯდოს შენისათვის უფალ

მან ჩემმან მონად, ყრმა შვენიერი და ძლიერი რომე

ლსა ეძლოს შექცევა შენი, და აღსრულება ნები

სა შენისა, და სირცხვილეულ ყოფა ჭნის:

არამედ მე გეტყვუ შენ ოქროვანსა ამას სიტყვა

<fw type="catch">სა.</fw>

<pb n="26" f="13v"/>

სა ვერიპიდიისასა, რ'შრავალნი რისხვანი ჰქონან

ლეღვასასა, და მრავალარიან ღელვანიცა სი

ტყვათანი, და მრავალარიან ოხვრანი ცეცხლისანი

და დიდარიან ბოროტებანი სიგლახაკეთანი, და სხვანი

ცა ესევეთარნი ჭირნი მრავალარიან, არამედ ყოვე

ლთა ამათ სიბოროტეთა უძვირეს, კაცისათვის ბო

როტისა ცოლისა ყოლა არს, და აწ შენ დედოფალო ჩემო

და ჭეშმარიტისა ჭილსჭოსისა ცოლი, ნუ გიყვა

რს შენ ჭაბუკთა კაცთა მონება, რათა არა ჰყო

სირცხვილი ქმრისა თვისისა: ხუას ესმა რა ესე,

არა აქენდა სიტყვა რამცა მიუგო მას, და ჰრქვა

ქმარსა თვისსა, ეჰა უფალო ჩემო, ვინა მოიპოვე შენ

შევიერება ესე, ანუ მოვდე, რომლისათვისცა

ვგონებ მე, რ'ნამაგელი ესე მსგავს არს, გონე

ბასა ბრძისასა, არამედ მე შევწყნარებ ამას:

</p>

- <p>

<hi rend="color(FF0000)">მ</hi>

ამინ უბრძანებდა ქსანთე ესოპეს, გესმის რო

მელ დედოფალი შენი დამდაბლა, და შეგიწყნარე

ბს შენ: მიუგო ესოპე, და ჰრქვა მას, არა საკვირ

<fw type="catch">ველ</fw>

<pb n="27" f="14r"/>

ველარს ესე, რომელ ცოლი დაამდაბლოს ქმარმან: ჰრ

ქვა მას ქსანთე, სდუმენ შენ ამისატვის ვინათგან გი

ვდე შენ მონად, და არა მაყვედრებლად:

</p>

- <p>

<hi rend="color(FF0000)">ბ</hi>

ოლო დღესა წარვიდა ქსანთე მტილსა შინა ერთსა,

ხვდვად კომბოსტოსა, და წარიყვანა ესოპე

ცა იგი: ხ'შებოსტნემან დაჭრა კომბოსტო, და

ესოპემან შეკრიბნა ყოველივე იგი და აღილო, მაშინ

ქსანთეს ენებარა მიცემა ფასისა: ჰრქვა მას მე

ბოსტნემან უფალი, სდეგ აქა მცირედ, რომელ მა

ქეს რადმე სიტყვა შენდა, და ვედრებდი შენ რა

თა გამომითარგმნო მე ესე: მიუგო მას ქსანთე

რაი არს იგი: ჰრქვა მას მებოსტნემან: ესე არს რო

მელ, ოდეს უკვე დავრგავ მე კომბოსტოსა, გინა

თუ სხვასა რომელსამე, ამათ ყოველთავე გულს მ

ოდგინედ ვმუშაკობ, და შემოვნებავ და ვრწყავ:

არამედ ჰყოფნის აღორძინებად, და რომელნიცა

ბალახნი თვით აღმოვლენ, და არავის იღვწის მა

თთვის, იგინი მსწრაფლ აღორძინდებიან, და აღ

<fw type="catch">ყვა</fw>

<pb n="28" f="14v">

ყვავდებიან: ხქსანთე უკეთუმცა იყო სიტყვა ესე

ჭილსჭოსური: სხვა ვერარად გულისწმამო, გა

რნა ჰრქვა ესრეთ, განგებად ღოსა ჰყოფს ამას,

ვითარცარა სხვათა ყოველთა: ხქსოპეს ესმარა ესე

განეცინა: ჰრქვა მას ქსანთე, მე უკვე დამცინია შნ

მიუგო მას ესოპე, და ჰრქვა, არა შენ დაგცინი, არამ

ედ მას, რომელმანცა განგსწავლა შენ რრტყვი შენ

ამას ვითარმედ, იქმნების ესე განგებითა ღოსათა

ჭუმშარიტად ყოველივე განგებითა ღოსათა იქმნებ

ის, არამედ ბრძენთა უკვე კაცთარა ესმინათ ამ

ას გამოსთარგმანებდენ, და აწ მიტევე მე და გამოვს

თარგმანო მე ესე: ხქსიტყვასა ამას ზედა მიიქცა

ქსანთე და ჰრქვა მებოსტნესა მას, ეჰა საყვარელო

ჩემო, არა ჯერარს ჩემ ბრძნისა, და რჩეულსა, და

გამოჩენილის ადგილის ჩვეულისა მიერ, აწ ბოსტან

სა შინა თარგმნა სიბრძნისა: და აჰა ესერა არს

აქა მონა ჩემი, რომელსა აქვს მრავალი ესე ვითართა

საქმეთა ზედა განხილვა, და ჰკითხე მას, და მიხვდე

<fw type="catch">თარგ</fw>

<fw type="catch">ბ</fw>

<pb n="29" f="15r">

თარგმანსა კითხვისა შენისასა: ჰრქვა მას მებოსტნემ

<add place="above" hand="#h1">ა</add>

ნ

ვითარ საგებელმან ამან იცია წერილი, ვაჲ უბედუ

რებასა კაცთასა: გარნა შენ უფალო ჩემო, უკეთუ

მცა უწვრამდე გამომიტარგმნე მე: მაშინ კაცსა მას

ჰრქვა ესოჲ, აწ უკეთუ ისმინა ჩემი, დამე გამოგითა

რგმნო შენ: დედაკაცმან ოდეს შეირთოს მეორე

ქმარი, და ჰყავდეს შვილი პირველისა ქმრისათანა,

და ქმარსა მას ჰყავდეს შვილი ორველისა ცოლისა

თანა, მაშინ ეწოდოს მას შვილისა თვისისა დედა

და დედინაცვალი, და აქვს მას დიდი განყოფილება,

ერთსა მას მეორისაგან და იგინი თვისთვისად მათ

სა გამოზრდიან გულისმოდგინედ, და რომელიცა მათი

არაარს სძულობენ, და შური აქვს მათი და არა

მისცემენ საზრდელსა, არამედ მისცემენ თვითოეული

შვილთა თვისთა: ეგრევე არს მიწაცა, ვინათგან

რაოდენნიცა ბალახნი აღორძნდებიან, დააღყვავ

ნებიან მას შინა, იგინი მისგან არიან შობილნი,

და ეწოდების მიწასა მას დედა მათი: და შენ რაო

<fw type="catch">დენ</fw>

<pb n="30" f="15v">

დენტაცა დაკარგავ, იგი მათთვის დედის ნაცვალ არის

და ამისთვის თვსსა უმეტესად აჭმევს და ზრდის, და შენგან

დარგულთამათ არა სცემს ეგოდენტა საზრდელთა: ხ~

ესმარა ესე მებოსტნესა მას, განიხარა, და ჰრქვა ე

სოპეს, გრწმენინ ჩემი ძმაო, რ~დიდად აღმისუბუქე

მწუხარება ესე ჩემი, და შეორგულეზა, აწ უკვე წა

რიდე შენ კომბოსტო ესე თვინიერ ფასისა, და კვალად

ცა მოვედ და წარიღე ჩემმიერ რაცა გენების მსგა

ვსად ბოსტნისა თვისისა:

</p>

- <p>

<hi rend="color(F0000)">შ</hi>

ემდგომად დღეთა რაოდენთამე, წარვიდა ქსანთე:

აბანოსა, და პოვნა მუნ კაცნი ვინმე მეგობართა თვისთ

<add place="above" hand="#h1">ა</add>

განნი, და ჰრქვეს ესოპეს, წარვედ და მომიხარშე მე

ოსპი, ხოგი წარვიდა, და შთააგდო ქვაბსა შინა მა

რცვალი ერთი ოსპისა, და მუხარშა იგი: ხაგამო

ვიდა რა ქსანთე აბანოთ, მეგობრითურთ თვისი, აწვი

ვა მან იგინი ჭამად, და ჰრქვა მათ ვითარმედ, ე

რთი ოდენ გლახაკი ოსპი არს დღეს სამხარი ჩვენი,

და წარვიდეთ, ზოგად, რუსე უწვთ ვითარმედ

<fw type="catch">არა</fw>

<pb n="31" f="16r">

არახალი თუ მრავალთა საჭმლითა, და გამომჩვენებითა

ჯერარს დახდომა თვისი მეგობართა, არამედ კეთილი

სა ოდენ გულისა ჩვენებითა: ხაესმათრა ესე მეგობარ

თა მისთა, მეყვსეულა

<add place="above" hand="#h1">დ</add>

წარვიდენ მისთანა, სახლსა

შინა მისსა: მაშინ უბრძანა ესოპეს და ჰრქვა, მასვე

მე სასმელი აბანოსაგან, და მან აღილო ნაბანი აბა

ნოსაგან, და მიართვა ქსანთეს: ხაქსანთეს ეყნოსარა

სიმყრალე ნაბანისა მის, განრისხდა ფრიად და

ჰრქვა, ჟ ესოპე რაი არს ესე: და ესოპე ჰრქვა მას, შენ

მოხოვე მე აბანოსაგან სმად, და მე მომირთმევიეს იგი,

რათა ჰსვა: მაშინ ქსანთე სდუმნა, და არარავე ა

ყვედრა მას მეგობართათანა: ეგრევე ჰრქვა მას

მიღება შტატისა: ხაესოპე მსწრაფლ მოართვა ტა

შტი, და თვით დადგა მოშორვებით, ჰრქვა მას ქსა

ნთე, რასათვ

<add place="above" hand="#h1">ი</add>

ს უკვე არა დამბან ფერჯთა ჩემთა,

მიუგო მას ესოპე, შენ არა გიბრძანებდეს თუ შთაას

ხი წყალი ტაშტსა შინა, და დამბანე ფერტთა ჩემ

ნი: ხ აწ უკეთუ მიბრძანო მე, ვყო ბრძანებისებრ

<fw type="catch">შენი</fw>

<pb n="32" f="16v"/>

შენისა ესმარა ესე ქსანთეს, ჰრქვა მეგობართა თვის

თა, არა მივდიეს მე ესე მონად, ად მოძღვრად ჩემდა

ხ დაასხდენრა იგინი ჭამად, უბრძანა ქსანთე ესოპეს

მოხარშე ოსპი, ხ უსოპე აღილო კოვზი, და აღმილო მარ

ცვალი იგი ოსპისა და მოართვა ქსანთეს: მაშინ ქს

ანთე ჰგონებდა ამას თუ მოართვა განსახილველად

უკეთუ არს იგი მოხარშულ, ხ შან მიილო მარცვა

ლი იგი ოსპისა, და განგალა თითითა თვისითა და ჰრ

ქვა, ვითარმედ კეთილად მოხარსული არს, აწ უკვე

მოგვართვ აქა, და მეყვრეულად დაასხა ესოპე მხოლოდ

წვენი იგი ჯამსა შინა, და მილო წინაშე ქსანთესა

სუფრასა მას ზედა: ხ ქსანთე იხილარა წვენი იგი

თვინიერ ოსპისა, ჰრქვა ესოპეს, სადა არს უკვე ოს

პი, მიუგო მს ესოპე, არა პირველად იგი მოგართვა.

წყალობასა შენსა: ჰრქვა მას ქსანთე, უკეთუ ერ

თი იგი მხოლოდ მარცვალი მოხარშეა შენ: მიუგო

მას ესოპე, ზე ერთი ოდენ, და კეთილად ვყავ, ვინა

თგან მიბრძანე მე მოხარშვა ოსპისა, და არა ოსპე

<fw type="catch">ბისა</fw>

<pb n="33" f="17r"/>

ბისა მოვხარშე მე მარცვალი ერთი ოსპისა, რ რიცხვი

სიმრავლისა ითქმის, არათუ ოსპად, არამედ ოსპებად,

ხ უსმარა ქსანთეს ესე, გულისკმაჰყო სიტყვა იგი,

და მიეცა მეგობართა მათ თვისთა და ჰრქვა, კაცმან ძმანო

და მეგობარნო ჰხედავთ რ ჰნებავს ამას, არა ჭეშმარ

იტად გამოჩენა ჩემი თქვენშორის ამისა შემდგომად მი

ექვა კვალად ესოპესა და ჰრქვა, აწ უკვე წარტდეს ესე ყოვე

ლივე რაცა ჰქმენ, არამედ რათა არა გამოვსჩნდე განკი

ცხებულად მეგობართათანა ჩემთ: მ ბოროტ მონაო, წარ

ვედ და ივდენ ოთხნი ღორისანი, და მოხარშ

ენ იგინი მსწრაფლ და მოამზადენ: ხ უსოპე მსწრა

ფლ ადასრულა ბრძანებული მისი, და მოხარშა მან

ავერწნი იგი: გარნა ქსანთეს ენება პირველისა მის

თვის შეცოდებისა მისისა ჯერისაებრ გვემა მისი,

წარგზავნა იგი მიერ რეცა საქმისა რომლისათვისმე.

დიდისა: და თვით მივიდა და აღმილო ერთი იგი ფეტვი ქვა

ბისა მისგან, და დაფარა იგი: და შემდგომად მცირედისა

ჟამისა მივიდა ესოპე. და იხილნა მან ქვაბსა მას შინა

სამნიდა ფერწნი, და მსწრაფლ სცნა მან საქმე იგი

<fw type="catch">რ</fw>

<pb n="34" f="17v"/>
რ ზებავს მისთვის რომელსამე საქმისა ყოფა მისზოე

და თვისისა უფლისა მიერ, და ივლტდა იგი დაბლასა

სახლით ჯერმა, და ჰპოვა მუნ ღორი ერთი სასახლი

სა მის და მოსჭრა მას ერთი ფეცი და მსწრაფლ გან

წმინდა, და შთადვა იგი ქვაბსა მას შინა, და მერმე აღმ

ოილო ფერწნი იგი, და დააწყო თეფშსა ზედა, და მიართვა

სუფრასა ზედა, ქსანთეს ხ ოხილარა ქსანთე რ

ომელ იყვეს ფერწნი იგი ხუთ, ჰრქვა ესოპეს რაი არს

ესე რომელი ვხედავ მე სუთთა ფერწთა: მიუგო

ესოპე და ჰრქვა, ორთა გოჭთა რაოდენნი ფერწნი

ასხენ, ჰრქვა მას ქსანთე, რვა, მიუგო მას ეს

ოპე: აჰა ესერა ხუთი ყოველივე არს აქა, და სამ

ნივე ჰრქვანან გამომზრდელსა გოჭთასა, და ყო

ველსავე ესე რიცხვით ორთა გოჭთა რვანი ფერ

წნი არიან: ხ ესმარა ესე ქსანთეს, ფრიად მწ

უხარე იქმნა, და ჰრქვა მეგობართა თვისთა

არა გარქვ მე თქვენ ვითარმედ, მცირედისა ჟა

მისა მყოფს მე ესე, არა ჭემმარტისა მცოდნედ

<fw type="catch">ხუეს</fw>

<pb n="35" f="18r"/>

ხუესოვე ჰრქვა უფალ ჩემ, არა უწვა რომელ შთადე

ბა, და აღმოღება, და კვალად დამარხვა, არა არს ცოდ

ვა. მაშინ ქსანთე ვერარა მიზეზი ჰპოვა მისთვის,

რამცა გვემულებო, და დასდუმნა,

</p>

- <p>

<hi rend="color(FF0000)">მ</hi>

ეორესა დღესა კაცმან ვინმე კოლასელმან ჰყო სე

რიდიდი, და აწვია მან ქსანთე, ყოველით საზანდრებ

ით მისითურთ, და დასხდენრა იგი ჭამად დასმად,

მაშინ ქსანთე ამოარჩია რომელიმე ნაწილი ჭამად

თაგან, და მისცა იგი ესოპეს და ჰრქვა, წარვედ და

მიართვი ესე რომელსაცა უყვარდე მე, ხუესოვე წა

რვიდარა, განიზრახვიდა და იტყოდა, აწ მაქვს ჟამი

რათა გამოვსცადო დედოფალი ჩემი, ამისათვის რომ

ვინათგან ახლად ნასჯდი უკვე, მანცა განმკიცხა

მე, და აწ სცნად უფალმან ჩემმან, უკეთუ უყვ

არს იგი დედოფალსა ჩემსა: და მოვიდარა სახლსა შინა

მისსა, და დაჯდა ბჭესა ზედა კარისასა, და მოუწოდა

დედოფალსა თვისსა, და აღმიღო ტომარაკისაგან საჭმელი

წინაშა მისსა, და ჰრქვა მას ესე ყოველი, უფალმან

<fw type="catch">ჩემმა</fw>

<pb n="36" f="18v"/>

ჩემმა გამოგზავნა, არა ხოლო თუ შენთან არამედ მის

მიმართ რომელსაცა უყვარს იგი; მაშინ მოუწოდა

ძაღლსა, და ჰრქვა მას, მოვედ მგელო და სჭამე ესე რო

მელიცა მოგივლინა შენ უფალმა ჩემმან, და გიბრძანა

შეჭმა ამისი, და მისცა ყოველივე იგი ძაღლისა, და შუა

ჭამა მას, და თვით მმოიქცა კვალად უფლისა მიმართ

თვისისა: ხუჭვითხა ქსანთე, სრულიად მიართვი იგი

საყვარელსა ჩემსა, ანუ არა: მიუგო მას ესოპე, ჭე

სრულიად, და შეჭამაცა წინაშე ჩემსა: და კვალად

ჰკითხა მას ქსანთე, რა თქვა ოდეს შეჭამა, მიუგო

ესოპე, ფრიადი მადლობა: მაშინ ცოლმან მას ქსანთე

სმან დიდად ჭირად შეირაცხა ესევეთარი შემთხვე

ვა ესოპეს მიერ: ამისათვის ვინათგან ჰრქვა რა მას

ესოპე ვითარმედ არ აქვს მას სიყვარული ქმრისა, და

აქვს უმჯობესი სიყვარული მისი ძაღლისა მას, და

თქვა ესრეთ არა მნებავს მე ამიერითგან ცხოვრება

ქმრისა ჩემისათანა, და შევიდა სახლსა და იწყო ტირილ

ად ვიდრემდე მოვიდოდა ქმარი მისი, და მერმე დადუმნა:

- <fw type="catch">

<hi rend="color(FF0000)">ა</hi>

მისა

</fw>

<pb n="37" f="19r"/>

<hi rend="color(FF0000)">ა</hi>

მისა შემდგომად კოლასელთა და ჭილოსოჭოსთა იწყეს

ურთიერთარს რომელსამე სიტუვისა კითხვად: ხურთმა

მათგანმა თქვა ვითარმედ, ოდეს იქმნების შფოთი

დიდი კაცთა შორის, მაშინ ესოპე დგა უკაცნით მათსა,

და ჰრქვა მათ, ოდეს იწყონ მკვდართა ცხოვრებისა თვ

ისისა ძიება: ხ კოლასელთა მათ იწყეს სიცილად, და

თქვეს, გონიერი სამე არს ახლად ნასვდი ესე:

</p>

- <p>

<hi rend="color(FF0000)">ბ</hi>

ოლო კვალად სხვამან თქვა, რომელსა მიზეზისათვის

სდუმს ცხვარი დაკვლად წარყვანებული, და ღორი ეგრეთ

იწყებს ჭუვირილად: ხ ესოპე ჰრქვა მათ ვითარმედ ჩვე

ულემა არს უკვე ცხვართა რომელ ოდესცა მოსწველდ

ენ, დაანუ გაპარსევდენ შეუდგებიან დუმითა, რჰნე

ბავსთ მოწველა მათი, გინა გაპარსვა: და ამისათვის არა

ჰკმობენ, და არიან მდუმრად: ხ ღორი არცა იპარსვის,

და არცა იწველის, და რაჟს შეიპყრობენ ამისათვის იწყე

ბს ჭყვირილად, ვინათგან უეჭველად უწვს რდაჰკლ

ენ მას: ესერა თქვა ესოჲ, აქეს იგი კოლასელთა მათ,

და მერმე აღდგენ სუფრისაგან:

<hi rend="color(F0000)">კ</hi>

ვალად ქსანთე

<fw type="catch">შევიდა</fw>

<pb n="38" f="19v"/>

შევიდა სახლად თვისად, და იწყო ჩვეულებისაებრ სიტყვად

ცოლისა თვისისათანა, ხ მან გარე მიიქცა პირი თვისი

მისგან, და ჰრქვა, წარვედ ჩემგან და მომეც მე მზითევი

ჩემი, და განვეშორეთ ერთი ერთა, რმე ამიერთ

გან არღარა მეზავს ყოფა შენთანა, არამედ წარ

ვედ და შეექეც შენ ძაღლისა შენისათანა რომელსაცა

წარმოუგზავნე შენ მოსაკითხავი: ხ ქსანთე განჰკვირდა

სიტყვასა მას ზედა, და თქვა, ჩანს ვღ რომელთამე ს

აქმითა კვალად დამიმძიმა მე ესოჲ, და ჰრქვა ცოლსა

თვისსა, ჟ

<add place="above" hand="#h1">ი</add>

დედოფალო ჩემო ვითარ უკვე არს ესე რ შე

ვსმიდი, და შენ გხედავ მე მსგავსად მთვრალისა, ვის წარ

უვნილე მე მოსაკითხავი თვინიერ შენსა, ხ შან მიუგო

ჰემშარიტად არა მე წარმომივლინე, არამედ ძაღლსა

მაშინ ქსანთე მოუწოდა ესოჲს და ჰრქვა, ვის უკვე მოა

რთვი შენ საჭმელი იგი რომელიცა კელითა შენითა წა

რმგზავნე: მიუგო მას ესოჲ და ჰრქვა, მოვართვი მე

იგი მას რომელსაცა უყვარდი შენ: და ჰრქვა ქსანთე

ცოლისა თვისისა, რასათვის უკვე არა გამოართვი შენ

<fw type="catch">ხ</fw>

<pb n="39" f="20r"/>

ხ შან მიუგო ვღ არა მომცა მე, და მერმე ესოჲ ჰრქვა, არა

შენ მიბრძანეა უფალო ჩემო, რომელსაცა უყვარდე შენ

მისთვის მიმეცა, და მოუწოდა ძაღლსა, და ჰრქვა ქსა

ნთეს, ამას უყვარ შენ, და ცოლი ეს შენი გეტყვის

რათამცა უყვარდე შენ მას: გარნა ოდეს მცირ

ედი რამე ეწუნების მას შენმიერ, მუნ თქვესვე

წინა აღვიდგების, და გგმობს შენ, და გველტის:

და ძაღლსა მას უკეთუ არგნითაცა ჰსცე, და განსდევნო

ცა, კვალა
<add place="above" hand="#h1">დ</add>
რა მოუწოდა მას, მეყვსეულად დაივიწყებს

იგი მას ყოველსავე, და მოვალს შენდა, და მოგილაქუ

ცეზს, და კუდს მოგიქნევს: ხ უკეთუ ცოლისა შემისა

თვის გენება მირთმევაჲ საჭმელისა მის: ეგრეთ ჯე

რიყო შენიერ ჩემდა მომართ ბრძანება უფალო ჩემო,

ვითარმედ წარვედ და მიათვი საჭმელი ესე ცო

ლი ჩემსა, და არა მას რომელსაცა უყვარმე:

</p>
- <p>

მაშინ ჰრქვა, ქსანთე ცოლისა თვისსა, ხედავაჲ რწრა

არს ესე ჩემმიერი ბრალი, არამედ მისი რომელმან

ცა მოილო საჭმელი: გარნა შენ ვიდრემდის მოითმ

<fw type="catch">ინე</fw>

<pb n="40" f="20v"/>
ინე, ვიდრე ეცეს მას ჟამი შურისგებასა: ხ შა

ნ არა ინება სმენა მისი ად ფარულად წარივლტოდა,

და წარვიდა სამშობლოსა თვისსა: მას ჟამსა ესოჲვე

ჰრქვა ქსანთეს, არა ჭემმარტად გარქე მე უფ

ალო ჩემო, რ უფროსად უყვარ მე ძაღლსა მას,

ვიდრემდე ცოლისა შენისა: ხ წარჯდესრა რაოდენნი

მე დღენი, და არღარა მოიქცა ცოლი იგი მისი წა

რავლინა ქსანთე მისა მიმართ კაცი, რათა მო

იყვანონ იგი ნათესავთა მისთა სახლსა შინა

მისსა: ხ შან არა ინება, არცაღათუ სიტყვევისა მო

სმენა: მაშინ შთავარდა ქსანთე დიდსა მწუხარე

ბასა და განზრახვასა შინა: ჰრქვა მას ესოჲვე, ნუ

მწუხარე იქნები უფალო ჩემო, რ უყოფ მე ესრეთ

რათა მოვიდეს იგი შენდა უწვევრად, და წარვიდა იგი

განთიად, და წარილო ვერცხლი, და მივიდა სავაჭრო

სა ადგილსა, და ივდა ბატნი და ქათამნი მრავა

ლი, და სხვანი რამე ჯერისაებრნი, საქორწი

ლონი ნივთნი, და ვიდოდა სახლითი სახლად, და მი

<fw type="catch">ვიდა</fw>

<pb n="41" f="21r">

ვიდა იგი ადგილისაგა მას, სადა უკვე იყო დედოფალი

მისი, დაყო ესე ვითარი ჯელოვნება ვითარმცა არარად

ივოდა, დაიწყო სახლსა შინა მისსა კითხვა, უკეთუმ

ცა აქვნდესთ რამე გასასვდელი, რომელიცა უკვე

შენის ქორწილსა: ხურთმან ვინმე დედოფალსა მის

სახლისაგანმან ჰკითხა, ვდ ვინარს რომელი იგი ირ

თავს ცოლსა: მიუგო მას ესოპე, ირთავს უკვე ქსა

ნთე ჭილოსოჭოსი ხვალე, მეორესა ცოლსა: ხვამ

ან მან მეყვსეულად აუწყა ესე ცოლსა მას ქსან

თესსა: მაშინ ესმარა ესე დედაკაცსა მას, წარბიო

და მსწრაფლ, და მივიდა სახლსა ქსანთესსა, და ჰრ

ქვა მას, უფალო ჩემო ქსანთე, მე ჯერეთ უკვე კვა

ლად ცოცხალვარ, და შენ გნებავსა შერთვად მეორესა

ცოლისა, რასათვის ჰყოფ ესრეთ, და დადგა იგი ესრ

ეთ სახლისა მისსა ქსანთესთან. ჯელოვნებითა მ

ით ესოპესთა:

<hi rend="color(F0000)">დ</hi>

ა შემდგომად დღეთა რაოდენ

თამე მოუწოდა ქსანთე ჭილსჭოსთა, სადილა

<add place="above" hand="#h1">დ</add>

და ჰრქვა ესოპეს, წარვედ და ივდე რომელიცა უკეთე

<fw type="catch">სი.</fw>

<pb n="42" f="21v">

სი, და უმჯობესი საჭმელი იყოს: ხოგი წარვიდა და თქვა

გულსა შინა თვისსა ვითარმედ, მე ვასწარ უფალსა ჩე

მსა თქმა სიბრძნისა სიტყვასა, და მივდნა ენანილო

რთან. და დაუმზარდა იგი ტკბილად საჭმელად, და

მოართვა მიწოდებულთა მათ სუფრასა ზედა კაცად

კაცადსა თვითო იგი შემწვარი ენა ღორისა, ხჭილოსო

ჭოსთა მათ აქეთ პირველი იგი საჭმელი, ეგრეთ

ჭილოსოჭოსურად განკეთებული ენა, სასიტყველო

საიგაოსა: და კვალად მეორედ მოილო ესოპე იგივე ენა

ნი მოხარშულნი, და დაუდგა მათ: ხჭილოსოჭოსთა

მათ თქვეს, რასათვის არა მოიღებენ სხვასაცა სა

ჭმელსა თვინიერ ენისა: და ვიდრემდის არა დასცხნე

ბიან მიღებად ენისა მის ჩვენდა მიმართ. რჩვენ დღ

ეს ენისა ამის ჭამითა დავიცვითეთ ენა თვისი: ხუეს

მა რა ქსანთეს, აღივსო გულის წყრომითა: და ჰრ

ქვა ესოპეს, არარავე გაქვს აი სხვა საჭმელიდა თვი

ნიერ ამისა. მიუგო მან, არა უფალი ჩემი: ჰრქვა

მას ქსანთე. არა გარქვაა შენ უკეთურ ესოპე

<fw type="catch">ვითა</fw>

<pb n="43" f="21r">

ვითარმედ მამზადე საჭმელი უკეთესი და უმჯობესი:

მიუგო მას ესოპე, დიდად გმადლობ შენ, რშრისხავ

მე ბრძენთა ამათ წინაშე, და აწ მიბრძანე მე უფა

ლო ჩემო, რასა უკვე ძალუცს უკეთესი და უმჯობე

სი ცოიველისა ამას შინა უფროს კაცისა ენისა: ა

რა ყოველი სიბრძნე და მეცნიერება ენისაგან გამო

ვალსა: არა ყოველი ძღვენი ენისაგან გაიცემისა.

და კვალად ეგრევე უკეთუ განისყვიდეს რამე, ანუ

თუ მოისჯდვის, გინათუ კაცია მშვიდობა ეთქმის,

გინდათუ ქორწილი აღესრულების: ანათუ ქალა

ქი აღშენდები, ანათუ კაცნი ცხონდებიან, ესე

ყოველივე არა ენისაგან იქმნებიანა: დაამასცა გე

ტყვ რყოველივე ცხოვრება ჩვენი, ენისა მიერ დაე

მტკიცების:და ამისათვის უკვე სხვა არარ ჯერარს

და არავე არს უმჯობეს ენისა: მაშინ გულისწმა ჰყ

ვეს ჭილოსოჭოსთა მათ, რჳეთილად ჰსაჯა.

ესოპე, და ქსანთე სცოდა: და წარვიდენ კაცად კაცა

დი სასიდ თვისად:

<hi rend="color(FF0000)">ბ</hi>

ოლო მეორესავე დღესა,

<fw type="catch">კვა</fw>

<pb n="44" f="22v"/>

კვალად იხილეს ჭილოსოჭოსთა მათ ქსანთე და იყვე

დრებდეს მას: ხჴან მიუგო და ჰრქვა, არა ნებითა ჩემითა

იქმნა ძვირის მოქმედება იგი, არამედ უქმარისა მისმა

ნისა ჩემისა ესოპეს მიერ და აწ უკეთუ არა შეცვალოს მან

ჩვეულება თვისი, მე წინაშე თქვენსა ვყოფ განყოფილება

სა მისგან:

<hi rend="color(FF0000)">მ</hi>

ამინ მოუწოდა კვალად ესოპეს, და უბრძ

ანა მას სვდვა, რომელიცა იყოს უქმარი, და ურგები

სამხრობად ჭილსჭოსთა მათთვის: ხჴსოპე კვალად ი

გივე ენანი მიიქდნა, თვინიერ ყოველისა შიშისა, და მ

ამზადა მან იგივე ჯერისაებრ, ვითარცარა შვენის

წოდებულთა მათთვის, და მიაართო მათ ენენი იგი ზ

ხვალისადცა ჭილსჭოსთა მათ ჰრქვეს ურთიერთა

რს ვითარმედ, ეჰა კვალად მოიღოა ენანივე ღორისანი:

და ეგრეთვე მეორედცა, და იგივე ენა მოიღოა ესოპე

ხჴსანთე განურისხა მას ფრიად და ჰრქვა, რა არა ე

სე ჰ ესოპე, არა გარქვაა შენ ვითარმედ, იგი იჴ

დე რომელიცა იყოს ავი და უქმარი: მიუგო მას ესოპე და და ჰრ

ქვა, რაი უკვე არს სხვა უბოროტეს ენისა უფალო ჩემი

<fw type="catch">ანუ</fw>

<fw type="catch">გ</fw>

<pb n="45" f="23r"/>

ანუ არა დიდნი იგი ქალაქნი დაიქცევიანა ენისა მიერ.

და კაცნიცა უკვე არა მისვე ენისაგან მოიკლვიანა. ეგრე

თვე ყოველივე სიცხუე, და ფიცი, და წყევა, გი

ნება და შფოთი, არა ენისაგან ითქმინა, და ყოველი

ვე ცხოვრება, და სოფელი ჩვენი, არა ენისა მიერ აღ

სებულარს ცოდვისა სიბნელითა: ხ ესე რა თქვა ეს

ოპე, ერთმან ვინმე მჯდომარეთა მათგან ჰრქვა ქსა

ნთეს, უკეთუ არა ფრთხილიქმნა მაგისა, ეყოს ესე

იგავად შენსა განზრახვისა, ვინათგან მსგავსი პირი

სა მაგისასა ქონებულ არს გულიცა: ხ ესოპე ჰრქვა

კაცსა მას, ვხედავ მე, რზარ შენ კაცი ბოროტი, და

მაცთური ვინათგან უსწრობ უფალსა მონასა ზედა;

ამას ზედა ქსანთეს ენება გვემა ესოპესი, და ეტყოდა

მას მ ბოროტო მონაო, რასათვის უკვე უწოდებენ

მეგობარსა ჩემსა ბოროტად და მაცთურად: ხ ვინათ

გან უწოდე, აწ მნებავს რათა მოიყვანო შენ კაცი

მართალი ჩემდა მომართ, და არა ბოროტი: ხ გან

თიად წარვიდა ესოპე სავაჭროსა, და იხი

ლა კაცნი ვინმე, მრავალ ჟამ მჯდომარე ადგილსა

<fw type="catch">ერთ</fw>

<fw type="catch">დ</fw>

<pb n="46" f="23v">
ერთსა, რომელსათვისცა განიზრახვიდა ვითარმედ

ნუ უკვე იყოს ესე მართალი კაცი, და მეყვსეულად

მივიდა მისსა მიმართ, და ჰრქვა მას, უფალი ჩემი გი

წოდს შენ დღესა ამას ჭამად მისთანა: ხ შართა

ლმან მან არარა ჰკითხა მას, უკეთუ ვისმიერ უწ

ოდეს იგი, და წარვიდა მისთანა სახლსა მისსა სა

დილობად, და მივიდა და დაჯდა იგი ტალახიანითა

ივერჯითა: მაშინ ქსანთე ჰკითხა ესოპეს უკეთუ

ვინარს ესე, მიუგო მას ესოპე, ესეთუ არს კაცი

უზაკველი: ხ ქსანთე შევიდა ფარულად ცოლისა

თან თვისისა, და ჰრქვა მას, აწ უკვე რაცა გრ

ქვა შენ, მეყვსეულად ჰყავ შენ იგი: და ვპოო მე

მისთანა ბრალი რამე, რომლისათვისცა იგვემის

იგი ჩემმიერ ესოპე: მაშინ ჰრქვა ცოლისა თვისისა წი

ნაშე ყოველთასა ვითარმედ მოილო ტაშტი და შთა

ასხი წყალი და დაბანენ ფერწნი უცხოთა ამას, რ~

ჰგონებდა იგი ამას რომელ უცხო იგი სირცხვილისა

მიერ არა მისცემს მას ფერტთა თვისთა დასაბანად.

<fw type="catch">დამა</fw>

<pb n="47" f="24r"/>
და მაშინ ჰპოოს მან ჟამი გვემად ესოპესსა: ხ ცო

ლმან მისმან შთასახა წყალი ტაშტსა შინა, და

მოვიდა უცხოთა მისთანა ფერწისა დაბანად, და კაცი

იგი იტყოდა გულსა შინა თვისსა ვითარმედ, ჰნე

ბავს სახლისა ამის დედოფალსა პატივუსყოფა ჩე

მი, და ამისათვის უქმს ჯელითა თვისითა დაბანად,

ფერტთა ჩემთა, და განუპყრნა მან ფერწნი თვის

ნი, და ჰრქვა მას, დამბანე მე უკვე დედოფალო ჩემი;

</p>
- <p>

<hi rend="color(F0000)">ა</hi>
მისა შემდგომად დასხმად ჭამად: ხ ჰსანთე ბმ

ანა მირთმევად მისი წითელისა ღვინისა, და იგი იტ

ყოდა გულსა შინა თვისსა, თუმცა უჯერარს ჩემ

მიერ პირვალად მათსა დალევა ღვინისა, არამედ

ვინათგან ნება მათი ერთარს, ვყოფ მეცა ესრ

ეთ, და გამოულო მან სასმელი იგი, და შესვა ყოველი

ვე, დასხდენ ეგრეთ და სჭამდენ, და უცხოთა მასცა

აჭმევდენ: ხ უცხო იგი ჭამდა საჭმელთა მათ

ტკბილად: მაშინ ქსანთე განურისხდა მზარაუ

ლსა მას ვითარმცა ექმნეს მას საჭმელი იგი

<fw type="catch">უმა</fw>

<pb n="48" f="24v"/>
უმარილო, და ბრძანა ცემა მისი, და კვალად უცხო იგი

იტყოდა გულსა შინა თვისსა ვდ საჭმელი იგი ი

ყვნენ კეთილა

<add place="above" hand="#h1">დ</add>

და ტკბილად მომზადებულნი, და უ

კეთუ უფალსა მას მისსა ნებავეს უმიზეზოდ

ცემა მონისა თვისსა ჩემდა რა არს: ხჟსანთე

ავსებულ იქმნა გულისწყრომითა ვინათგან ვე

რა რომელსამე საქმეთა ზედა აცთუნა უცხო იგი

და კვალად ბრძანა მირთმევა უცხოსა მის მიმართ

ხაჟაპურსა: ხ უცხოსა მას არსადა ეხილა ეგე

ვითარი შეკეცილი პური, და სჟამდა ხაჟაპურსა

მას მსგავად პურისა: ხ ქსანთე დასაჯა ხაზა

ზი იგი, და თქვა, რასათვის უკვე არა იყო წყეულ

მან მან ხაჟაპურსა მას სანელებელი: მაშინ

მივიდა ხაზაზი იგი, და ესრეთ ჰრქვა მას, უფალო

ჩემო, უკეთუმცა იყოს ერთიცა ხაჟაპურთა ამათ

განი უმცხვარი, გინა დამწვარი, მისთვის უკვე ჯერ

არს ცემა ჩემი შენმიერ: ხ უკეთუ იყო შეუმზა

დებელი იგი, არაარს ბრალი ჩემი, არამედ დედოფ

<fw type="catch">ლისა</fw>

<pb n="49" f="25r"/>

ლისა ჩემისა: ესმა ესე ქსანთეს, თქვა შინაშე ყო

ველთასა ვითარმედ, უკეთუმც ჰყო ესე ცოლმან ჩემმა

მე აწვე ცოცხალი დავწვა იგი: და მოუწოდა ცოლსა თვის

სა ესოპესათვის, და ბრძანა მიღება შეშისა, და ალაგზნა

ცეცხლი სახლსა შინა თვისსა, და მოიყვანა ცოლი იგი

თვისი ცეცხლსა მიმართ რეცა შთაგდებად მას

შინა, გარნა ელოდა უცხოსა მას და უზაკველსა რათა

მცა აღდგეს იგი და დაამშვიდოს განზრხვა მისგ

ან: ხ უცხო იგი ფრიად განჰკვირდა საქმესა ამას ზე

და და განზრახვიდა გულსა შინა თვისსა, უკეთუ

რა არს ესე, ანუ რასათვის ესრედ უმიზეზოდ გან

რისხნა ესე: და მერმე ჰრქვა მას უფალო ჩემო, უკე

თუ გნებავს ყოფად ამისსა, მაცადე მეცა მცი

რედ, და მოვიყვანო მეცა ცოლი ჩემი, და ორივენი იგი ე

რთად დაწვი ცეცხლითა: ხ ქსანთეს ესმარა სი

ტყვა ესე კაცისა მისგან, დიდად განჰკვირდა სი

მართლესა ზედა მისსა: და მოუწოდა ესოპეს და ჰრ

ქვა ჭემმარიტად ესე უკვე არს კაცი უზაკველი, და

<fw type="catch">მარ</fw>

<pb n="50" f="25v">

მართალი, და გიძლევის შენ ჩემთვის, და ამიერთაგან

მომიცემიეს მე შენდა განთავისუფლებაჲ,

</p>

- <p>

ხ

<hi rend="color(F0000)">ოლო</hi>

ხვალისა დღესა კვალად უბრძანა მას ესო

პეს, რათა წარვიდეს იგი აბანოსა, და იხილოს უკეთუ

მრავალარიანა მას შინა კაცნი, ანუ არა, რუნე

ბა მას ჩვეულებისამებრ ბანება მას შინა და წარვიდა

ესოპე, და შეემთხვა მას გზედა უფალი ქალაქ

სა მის, და იცნა რზრს იგი მონა ქსანთესი, უბრძა

ნა მას ვითარმედ სადა უკვე წარხვალ შენ, მიუგო

ესოპეს და ჰრქვა მას უწუ: მაშინ განრისხდა უფა

ლი იგი ქალაქსა ვინათგან არარად შერაცხა მან

ითხვა იგი მისი, და ბრძანა მკს შთაგდება მისი

საპყრობილესა: ხ წარიყვანეს იგი საპყრობილ

ლესა მსახურთა მათ, ღაღადყო ესოპე და თქვა

ეჰა უფალო ჩემო ხედავა რვეთილად გარქვ შენ ვი

თარმედ არა ვუწყოდი ვიდრეცა მოვიდოდი მე, რგზა

ჩემი იყო აბანოსა, და აწ მივალ საპყრობოლესა

ხ უფალო იგი განჰკვირდა ესრეთ მსწრაფლ სიტ

<fw type="catch">ყვის</fw>

<pb n="51" f="26r">

ყვის მიგება ზედა მისსა, და ბრძანა განტევებაჲ მისი:

და განუტევეს ესოპე: შემდგომად მივიდა აბანოსა მას, და

იხილა მას შინა კაცნი მრავალნი, არამედ ერთი ქვა

მდებარე იყო კარსა მას აბანოსასა, რომელნი შემავალთა

და გამომავალთა ფრიად აბრკოლებდა წარცმათა ფერ

კათათა: განრნა ერთმა ვინმე მას შინა შემომავალთაგ

ანმან აღილო ქვა იგი, და განაგდო შორის კარისა მისგ

ან აბანოსა: ხუსოპე მიიქცა პატრონისა მიმართ

და ჰრქვა, უკეთუ გნებავს უფალო ჩემო

შესვლა აბანოსა, აქ არს ჟამი წარსლვისა, და შეს

ვლა აბანოსა, რზრავინარს მას შინა, თვინიერ ერთი

სა კაცისა: მაშინ წარვიდა ქსანთე აბანოსა, და იხი

<add place="above" hand="#h1">ლ</add>

ა

მას სიმრავლე ერთა ფრიადი, და ჰრქვა ესოპეს რაი არს

ესე, ანუ არა ესრეთ მარქვ მეა ვდ არარს მას ში

ნა თვინიერ ერთისა კაცისა: მიუგო მას ესოპე, და ჰრ

ქვა, ჭემმარიტად უფალო ჩემო ეგრეთ არს: მიხე

დეა ქვასა ამას რომელიცა იდვა კარსა აბანოსასა

რრაოდენნიცა შევიდოდინ და გამოვიდოდინ წარსცე

მდიან ფერკთა, და დაეცემდიან, და არცალათუ

<fw type="catch">ვინ</fw>

<pb n="52" f="26v"/>

ვინ ერთმან მათგანმან აღილო იგი და განაგდო კარისა

მისგან, თვინიერ ერთისა მათგანისა, რომელმანცა პი

რველ ფერკთა წარცემისა აღილო იგი, და განაგდო შორის,

და მოქმედი ამისი, თვინიერ მისსა სხვა კაცი ვერა ვი

ხილე, და მისათვის ვარქვ უფლებასა თქვენსა ვითა

რმედ ვიხილე მე მას შინა კაცი ერთი: ხუსმარა ესე

ქსანთეს, ფრიად განჰკვირდა სიტყვასა მას ზედა ესოპეს.

</p>

- <p>

ბ

<hi rend="color(F0000)">ოლო</hi>

კვალად დღესა ერთსა წოდებულიყო სამხრე

ქსანთე სხვათა მათ ჭილოსჴსთათანა, სვეს და გა

ნსცხრებოდეს ვითარმედ ენებათ, და და იწყეს ბაასი

და სიტყვისგება, და განიგდეს ურთიერთარს იგავნი

რამდე, გარნა ქსანთე მხოლოდ იწყებდა ყოველსავე

მოკრძალვით: ხ^სსოპე დგა უკნით მისა, და ეტყოდა

მას უფალო ჩემო: დიონოსის უკვე აქვნი სამთა მიზე

ზთა შეზავებანი, პირველად აქვნი სიტკბოება

მეორედ სიმთვრალე , და მესამედ სირცხვილი: და აწ

თქვენ სვით და განსძელით, და იტყვით ამას და იმას:

და რაოდენიცა რა არს ოქრანი დაგიტევიებით : ჰრ

<fw type="catch">ქვა</fw>

<pb n="53" f="27r"/>
ქვა მას ქსანთე, აწ ვართ ჩვენ მთვრალნი, და დასდუ

მენ, და წარვედ შენ, და თანა ეზრახე მკვდართა: მიუგო

მას ესოპე, და შენცა უკვე მალე შეერთდები მკვდართა:

მაშინ ერთმან ვინმე კოლასელთაგანმან იხილარა ქსან

თე მთვრალი ფრიად, ეტყოდა მას ვითარმედ შესაძლებ

ელარსა მოძღვარ კაცისაგან შესმა ზღვისა: ხ^სსან

თე ჰრქვა მას, გრწმენინ ჩემი, რ^{შე} თვით შევსვამ მას,

მიუგო კოლასელმან მან, უკეთუმცა ვერა შესვა რასა

პირობასა დასდებ შენ. ჰრქვა მას ქსანთე, ყოველსა

ჩემსა სახლეულითურთ მოგცემ შენ, და მეყვსეულად

სიტყვასა ამას ზედა, მისცა მას ბეჭედი დასარწმუ

ნებელად თვისსა, და დაამტკიცა პირი თვისი: ხ^სგანთი

ად ოდეს აღდგა ქსანთე ძილისაგან, და დაიბანა პირი

თვისი, და ვერღარა იხილა ჳელსა ზედა ბეჭედი თვისი:

მეყვსეულად ჰრქვა ესოპეს ვ^დ სადა არს უკვე ბეჭედი

ჩემი, მიუგო მას ესოპე, არა უწ^ვ თვინიერ ამისასა,

რომელ უცხოეკმენ შენ სახლსა შენსა: და ჰრქვა მას

ქსანთე, რასათვის არა ვყავ მე ბორიტი: მიუგო მას ესო

<fw type="catch">პე</fw>

<pb n="54" f="27v"/>
პე, გუშინ დასთვერ შენ, და დასდევ ამას ზედა

რათა შესვა შენ ზღვა სრულიად, და ამისად დასარ

წმუნებლად მიეც შენ მას ბეჭედი შენი: ჰრქვა მას

ქსანთე, ვერ შემძლებელვარა მე შეუძლებელსა,

მის საქმისა ყოფად, ანდ გევედრები შენ რუწვ

ვინათგან გაქვს შენ სწავლა და გონიერება ყოველსა

ვე შინა, და ამისთვის შემწე მეყავ მე რათა შეუძ

ლებელ მე გამქსნად პირობისა ამისაგან: მიუგო მას

ესოპე, ესე აღთქმა შენი შეუძლებელარს შენგან წა

რსვლად, გარნა ძალმიძს მე ესე რათა დავარღვიო

პირობა თქვენი, და აწ ოდესცა მიხვიდე მასთანა,

ნუ გეშინინ, არამედ ვითარმცა მთვრალი იტყოდა

აწცა იტყოდე ესრეთ ფხიზელიცა: და უბრძანა მო

ტანა ხალიჩისა პირისა ზედა ზღვისასა, და დადგამს

სუფრისა, და მომზადება მრავალთა კაცთა ჯამე

ბითა რეცა მომრთმეველთა შენდა წყალთა ზღვი

სათა: და რაჟშს იხილო შენ შეკრებულნი ერნი ხედ

ვად შენდა: მეყვსეულად დასჯედ შენ და უბრძანე

<fw type="catch">ჯამე</fw>

<pb n="55" f="28r"/>

ჯამეებითა აღმოვსებად წყალთა მათ ზღვისათა,

და ოდეს გამოუღო იგი, სთქუ მალლისა წმითა,

დაარქვ ყოველთა, და თვით მასცა რომელსაცა ეც

შენ პირობა ვითარმედ, რა სიტყვა დაგვიბს ჩვენ ერ

თმანერთთა შორის, და იგი მოგიძებს შენ, რუდ

მიქვ შენ მე შესმა ზღვისა: და შენ მოიქეც და არ

ქვ ყოველთ ყოველთა ვითარმედ, კაცნი ქალაქსა ამის სა

მისანო, უწვთ თქვენ ესე ვითარ საოდენნი მდინა

რენი შთადიან ზღვასა ამას შინა: და მე აღუთ

ქვა კაცსა ამას შესმად მხოლოდ ზღვისასა, და არა მა

თი რომელნიცა მდინარები შთადიან მას შინა:

პირველად უკვე დააგუბოს ჭილოსწმან მაგან მდ

ინარენი იგი ზღვასა ამას შინა შთამომავალნი,

და მერმე შევსვა მე ზღვა ესე სრულიად:

<hi rend="color(FF0000)">მ</hi>

ამინ

გულისკმაჰყო ქსანთე მოკმარება იგი მისგან, და

განიხარა ფრიად და წარვიდა მკს, და იხილა მან სი

მრავლე ერთა შეკრებული კლდესა მას ზღვისასა,

ხილვად მისა: ხ შან სიტყვისაებრ ესოპესა ყო

<fw type="catch">ველი</fw>

<pb n="56" f="28v"/>

ველივე ქმნა ვითარცა ესწავა, და სძლო ჭილოსჭსს

მას:

<hi rend="color(FF0000)">ხ</hi>

ოლო ესმათრა სამისას შინა ყოველივე მათ

სიტყვა იგი ქსანთესი, განკვირდენ ფრიად, და აქ

ეს იგი გარდაცვალებულისა მის სიბრძნისა მისისათვის

მაშინ კოლასელმან მას თავჯანისცა ქსანთეს და ა

ღიარა წინაშე ყოველთასა რ ოძლია მისგან, და ე

ვედრებოდა ქსანთეს რათა შეაწიოს მას: ხ ქსა

ნთე სამიელთა მათ შუამავლობითა შეაწივა მას

ყოველივე:

<hi rend="color(FF0000)">ხ</hi>

ოლო მოვიდარა ქსანთე სახლად თვი

სად. ჰრქვა მას ესოპე, აჰა ესერა მომინიჭებიეს

მე შენდა, დღეს ყოველივე ცხოვრება შენი: აწ

უკვე ღირსმყავ მე განთავისუფლებას: ხ ქსა

ნთე უარს ჰყოფდა განდევნა იგი, და და ეტყოდა ვითარმედ

არა მაქვნდაა მეცა ქმნა ამისი გულისა შინა

ჩემსა: არამედ წარვედ გარეგან ბჭისა ამის:

და უკეთუ იხილა შენ ორნი ყმანნი, მაუწყე მე

რ ურს ესე სასწაულ კეთილ: და უკეთუ ერთი იხი

ლო ბოროტარს იგი: ხ განვიდარა ესოპე, იხილა მან

<fw type="catch">ორნი</fw>

<pb n="57" f="29r"/>

ორნი ყორანნი, და მკს აუწყა იგი ქსანთეს: ხ ქს

ანთე განვიდა ხილვად ყორანთა მათ და ვიდრე გან

ვიდოდა იგი, აღფრინდა ერთი იგი ყორანი, და დაშთა

მხოლოდ სხვა იგი: მაშინ იხილარა ქსანთე ერთი ი

გი ყორანი, განრისხნა ფრიად: და ჰრქვა ესოპეს, ა

რა მარქე მეა შენ წყეულო, რ'იხილენ შენ ორნი

ყორანნი, და აწ არს აქა ერთი: ჰრქვა მას ესოპე,

იყენეს აქა ორნი, არამედ ერთი იგი აღფროვანდა,

ჰრქვა მას ქსანთე, მე ვუწყნი საქმენი შენნი,

რ'ჰყოფ შენ ამას განსაკვირცხველად ჩემდა, და მკს

ბრძანა განშიშვლება მისი, და ფრიად ცემა: ხ

სცემდენრა ესოპეს, მოვიდა ვინმე წყევა ქსანთე

სა სადილობად: მაშინ დადადყო ესოპე და თქვა,

ვამ ჩემდა საწყალობელისა, რ'იხილენ მე ორნი

ყორანნი, და აჰა ესერან მცემენ მე, და შენ იხილე

ერთი, და მიხვალ ჭამად და სმად და განცხრომად,

რომელი სასიკვდინე იყავ. შემდგომად მათსა ე

გევითარი ვერპთმსახური და ბოროტად მორწმუნე;

<fw type="catch">ხუს</fw>

<pb n="58" f="29v">

ხუსმა ესე ქსანთეს განჰკვირდა გონებასა ზედა

ესოპესსა, და ბრძანა ცემისაგან განტევება მისი:

</p>

- <p>

<hi rend="color(F0000)">შ</hi>

ემდგომად ამისა, აწვივნა ქსანთე ჭილოსწესნი, და რი

ტორნი სადილობად, რ'უნება მათთანა შვება, და გან

ცხრომა, და დაადგინა ესოპე კართა ზედა, ამოცნო

მას რათა არა უტყოს მან სახლსა მისსა უსწავლე

ლნი თვინიერ ბრძენთა: ხუსოპე ჟამსა მას შვები

სა, დაჰმა კარი, და დაჯდა შინაგან კარისა მის

მოვიდა ერთი წვეულთაგანი, და დაურეკა კარი ხუსკით

ხა მას ესოპე შინათგამო ბერძნულსა ენითა ვდ

რომელ არს მა

ღლი რასარყევს: ხწოდებული იგი განიზრახვი

და. გულსა შინა თვისსა თუ რასათვის მიწოდეს მე

ესე ძალად: და კვალად ეტყოდა მას ბერძნულსავე

ენითა. ესე

იგი არს. ვითარმედ ვინ ხარ შენ ეგე ვითარ ძალლი

და წარვიდა მიერ აღვსებული გულისწყრომითა დიდი

თა. და ეგრეთცა სხვანიცა იგი წოდებულნი მოვიდოდი

<fw type="catch">ან</fw>

<pb n="59" f="30r"/>

ან კაცად კაცადი, და ისმენდიან მის მიერ ეგე ვითართა

სიტყვათა, და წარვიდოდნიან მიერ გულისწყრომითა, რ

ჰგონებდენ იგინი თუ აგინებდა მათ ესოპე: ხუკანასკნ

ელ ყოველთასა, მოვიდა ვინმე კვალად ერთი რომელიმე მა

თგანი, და დაურეკა მანცა კარსა: ხუსოპე მასცა ჰკითხა

და ეტყოდავე ბერძნულისა ენითა,

</p>

- <p>

ესე იგი არს ვითარმედ ძალლი რას არყევს და მან მი

უფლო, კუდსა, დაყურებასა: მაშინ ესოპე მეყვსეულად გა

წული კარი კეთილად მიმგებსა მას, და შეიყვანა იგი სა

ხლსა უფლისა თვისისათანა: და ჰრქვა მას, სხვა მეგო

ბართა შენთაგანი არავინ მოსულარს შენდა მიმართ

სადილობად თვინერ ამისა: ხუსანთე ფრიად მწუხარე

იქმნა, რშეგობართა მისთა არა აღუსრულეს ალთქ

მა თვისი: და ხვალისა დღესა შეკრბეს ჭილოსჴსნი ი

გი შესაკრებელსა მათსა ადგილსა, და იწყეს ყვედრება

ქსანთეს მიმართ, და ეტყოდეს, მოძღვარ ვგონებთ ჩვენ

ვითარმედ კვალად გნებავს მოტყუება ჩვენი გუშინდელი

სა დღესაებრ, ვითარცა გუშინ დაგვიდგინე კართა ზედა

<fw type="catch">სარც</fw>

<pb n="60" f="30v"/>

სარცხვენელად ჩვენდა სამაგელი იგი შენი ესოპე

რათამცა ჩვენ განვედევნეთ, და გვიწოდა ჩვენ მა

ღღად: მიუგო მას ქსანთე და ჰრქვა სიზმარი

არსაა ესე ანუ ცხადი რომელსაცა იტყვით რო

მელ ესრეთ საწყენად გივნიესთ: ხუათ ჰრქვა

არა გეძინა ჩვენ, არამედ ცხადად ვიხილეთ: მა

შინ მოუწოდა ესოპეს ქსანთე და ეტყოდა მას გუ

ლისწყრომით. რომლისა მიზეზისათვის დააბრუნე

შენ კარისა. მისგან უპატიოს ჭილოსჭსნ ესე

მიუგო ესოპე და ჰრქვა: უფალო ჩემო, არა შენ

რქვა მე, არა ტევებად არცა ერთისა უსწავ

ლელისა კაცისა თვინიერ ბრძენთასა: ჰრქვა

მას ქსანთე, ესენი უკვე არა არიანაა ბრძენნი

მიუგო ესოპე, არცაღათუ მცირედ თანაზიარე

სიბრძნისა, ამით რომელი, ვინათგან დამირეკეს

კარსა ზედა მე ვკითხავდი მათ შინათგამ,

ესე იგი არა

ვითარმედ ძალლი რასა სძინავს, და ვერა რომელ

<fw type="catch">მანმე</fw>

<fw type="catch">დ</fw>

<pb n="61" f="31r"/>

მანმე გათგან სცადა სიტყვა ესე ჩემი: ხ

მე რა მესმა სიტყვა მათი ვითარცა უსწავ

ლელთაგან, არა განუღე მათ კარი, და არცა უ

ტევენ იგინი შინაგან თვინიერ ამისა რომელმ

ანცა კითხვასა ჩემსა ზედა ბრძანებად მომიგო: და

ეგრეთვე სხვანიცა სიტყვანი ესოპესნი გულის

ჴმა ჴყვეს ყოველთა ვითარმედ კეთილად იტყოდა

იგი:

<hi rend="color(F0000)">ყ</hi>

ოველივე რა ესე იქმნა, შემდგომად

რაოდენტამე დღეთა წარვიდა ქსანთე ესოპეთურთ

თვისით, და მოვიდნენ სამარანთა ზედა, და იკითხვი

დენ საფლავებთა ზედა, მოწერილთა მათ მარმარი

ლოთა, და შეექცეოდინ მათ ხესოპე მოვიდა ერთი

სა რომელსამე საფლავისა მიმართ, და იხილა ზედა

წერილი ბერძნულისა ენითა ესრეთ.

</p>

- <p>

რომელსა აწ ქართულსა ენისა ასოთა ვსთარგმნით,

<hi rend="color(F0000)">წ, მ, ო, შ, ჰ, ს, ო </hi>

და უჩვენნა მან წერილნი იგი ქსანთეს, და ჰრქვა

მას, უწვა შენ გამოთარგმანება ამისი, ანუ არა:

<fw type="catch">ხ</fw>

<fw type="catch">ე</fw>

<pb n="62" f="31v">

ხოგი ამოიკითხვიდა გულსმოდგინედ, და ვერარას გულის

წმაცოდა წერილისა მის თარგმანებად: მაშინ ჰრ

ქვა მას ესოპე, რასა მიძღვნი მე რათა გამოგითარგ

მანო შენ წერილი ესე: ჰრქვა მას ქსანთე, მე მოგანი

ჰო შენ განთავისუფლება, და ნახევარიცა პოვნილსა

ამის მოგცე შენ: და მეყვსეულად ესოპე გარდაჰკდა ბი

ჯსა ოთხსა სამარისა მისგან, და მოთხარა და ჰპო

ვა საუნჯე ოქროსა, და მოიღო და მოართო იგი უფალ

სა თვსსა: და ჰრქვა მას, აწ უკვე უფალო ჩემო მო

მეც მე ჩემი ნახევარი პოვნილისა ამის, ვინათგან

აღმითქვ მე: მიუგო მას ქსანთე, არა იხილო

შენ განთავისუფლება, და არცა მოგცე შენ ზოგი ჰ

<gap n="" unit="character" quantity="1" reason="illegible"/>

ვნილისა ამის, ვიდრემდის არა გამომიცხადო მე თარ

გმანი წერილისა ამის: რზე უფროსად თარგმანი

უკვე წერილისა ამის მსურის, ვიდრემდის საუნჯი

სა ამის ქონებასა: მაშინ ჰრქვა მას ესოპე, რო

მელმანცა დაჰვლა საუნჯე ესე აქა, იგი კაცი ი

ყო ბრძენი და სწავლული წერილისა ამისა რომლი

<fw type="catch">ცა</fw>

<pb n="63" f="32r"/>

ცა იტყვის ესრეთ,

<hi rend="color(F0000)">წ</hi>

, წარაბიჯე,

<hi rend="color(F0000)">მ</hi>

მუჭლი,

<hi rend="color(F0000)">ო</hi>

<lb/>

ოთხი,

<hi rend="color(F0000)">შ,</hi>

შემოუთხარეთ,

<hi rend="color(F0000)">ჰ,</hi>

ოყო,

<hi rend="color(F0000)">ს,</hi>

საუნჯე,

<lb/>

<hi rend="color(F0000)">ო,</hi>

ოქროსა:

<hi rend="color(F0000)">ჰრქვა</hi>

მას ქსანთე, ვინათგან უკვე

<lb/>

ყოფილხარ კაცი მოგვი და მისანი, ვერც მიიღო შენ გან

<lb/>

თავისუფლება ჩემგან, და ვერცა ზოგი ოქროსა ამ

<lb/>

ის : მიუგო მას ესოპე, მე გაუწყე შენ უფალო ჩემოო კე

<lb/>

თილად ფრიად, ვდ მიეც შენ ოქროს ესე მეფისა ბიზ

<lb/>

ინტიისასა ვინათგან დამარხული იყო იგი მისდა: ჰრ

<lb/>

ქვა მას ქსანთე. ვინა უკვე უწვ შენ. მიუგო მას

<lb/>

ესოპე ვითარმედ, წერილი ესე გამოაცხადებს ესრეთ,

<lb/>

<hi rend="color(F0000)">წ,</hi>

წარეც,

<hi rend="color(F0000)">მ,</hi>

მეფისა,

<hi rend="color(F0000)">დ,</hi>

დიონოსის,

<hi rend="color(F0000)">შ,</hi>

შენახულ,

<lb/>

<hi rend="color(F0000)">ჰ,</hi>

პოვნილი,

<hi rend="color(F0000)">ს,</hi>

საუნჯე,

<hi rend="color(F0000)">ო,</hi>

ოქროსი: ხუსმარა

<lb/>

ესე ქსანთეს, რჳრს ოქრო იგი მეფისა: ჰრქვა ესო

<lb/>

პეს, აჰა ესერა ნახევარი ოქროსა ამის, და იყავ შენ

<lb/>

დადუმებულ: მიუგო მას ესოპე, არა შენ მომცე მე

<lb/>

აწ ოქრო ესე, არამედ მან რომემანცა დაფლა ესე

<lb/>

აქა. ვითარცარა წერილნიცა ესე იტყვიან ესრეთ.

<lb/>

<hi rend="color(F0000)">წ,</hi>

წარმოჩენილი,

<hi rend="color(F0000)">მ,</hi>

მსწრაფლიად,

<hi rend="color(F0000)">დ,</hi>

დაინაწილეთ,

<lb/>

- <fw type="catch">

<hi rend="color(F0000)">შ,</hi>

</fw>

<lb/>

<pb n="64" f="32v"/>

<hi rend="color(F0000)">შ,</hi>

შორის თქვენსა,

<hi rend="color(F0000)">ჰ,</hi>

პოვნილი,

<hi rend="color(F0000)">ს,</hi>

საუნჯე,

<hi rend="color(F0000)">ო</hi>

ოქ

<lb/>

როსი,

<hi rend="color(F0000)">ჰრქვა მას</hi>

ქსანთე, აწ თუ წარვიდეთ ჩვენ

<lb/>

მსწრაფლ შინა, და განვიყოთ საუნჯე ესე, და მიიღე გა

<lb/>

ნთავისუფლებაცა: ხრდეს მოვიდენ იგი სახლისა შნ

<lb/>

ფრიად ემინოდა ქსანთეს მრავლისმეტყველებისაგან

<lb/>

ესოპესა. და ბრძანა შეგდება მისი საპყრობილედ:

<lb/>

მას ჟამსა ჰრქვა ესოპე, ქსანთეს. ესე არიანა აღ

<lb/>

თქმანი ფილოსოფსთანი რომელ, ნაცვლად განთავის

<lb/>

უფლებასა შემადე მე საპყრობილესა შინა: ხ

<lb/>

ესმარა ესე ქსანთეს, ბრძანა განთავისუფლება

<lb/>

მისი, და ეგრეთ ჰრქვა მას ვითარმედ, ფრიად კეთ

<lb/>

ილსა იტყვი და მოილო განთავისუფლებაცა, არამედ

<lb/>

რაჟამს განთავისუფლ, ნუ უკვე მაშინ უმეტესად

<lb/>

მგმობარ იქმნა შენ ჩემდა მომართ: მიუგო მას ესო

<lb/>

პე, უკეთუმცა რომლისამე ძვირისყოფისა ქმნან გენე

<lb/>

ბოს. ჰყავს ჩემთა მომართ, ვინათგან უნებლიეთ

<lb/>

განმათავისუფლებ მე:

</p>

- <p>

<hi rend="color(F0000)">მ</hi>

ას ჟამსა შეემთხვა ქალაქსა მას სამიასა ესე

<lb/>

<fw type="catch">ვითარი</fw>

<lb/>

<pb n="65" f="33r"/>

ვითარი ჭირთა და ბოროტი: რდღესა ერთსა ჰყოფდენ რა იგი

<lb/>

ნი რომელისამე კერპისა თაყვანისცემისა დღესასწაულ

<lb/>

სა, და შეკრებილიყვეს ერნი მრავალნი, მეყვესულა

<add place="above" hand="#h1">დ</add>

<lb/>

შრამოფრინდა ზეგარდმო ორნი ერთი, და აღიტა ბეჟე

<lb/>

დი ერთი მთავრისა, და შთააგდო იგი რომელსამე ერთი

<lb/>

სა მონათაგანისა წიაღთა შინა:

<hi rend="color(F0000)">ი</hi>

ხილესრა ესე

<lb/>

მყოფთა მათ სამიასთა, შეძრწუნდეს ფრიად საკვირვე

<lb/>

ლებისა მისთვის, და მრავლისა განძრახვისა შინა შთა

<lb/>

ცვიდნენ მაშინ შეკრიბენ ერთბაშად ყოველნივე ი

<lb/>

გი, დაევედრებოდეს ქსანთეს უპირატესსა მას

<lb/>

ჭილოსჭსთასა რათა გამოუცხადოს მათ სასწაული

<lb/>

ესე: ხჴსანთე ვინათგან არარა უწყოდა. ითხოა მა

<lb/>

თგან რათა აცადონ მათ ჟამ რაოდენმე, და აღიდგა და წარვიდა

<lb/>

იგი სახლსა შინა თვისსა ფრიად შეპყროილი სულმოკლ

<lb/>

ეობისა მწუხარებათა, ვინათგან ვერ შეუძლო გამოც

<lb/>

ხადება იგი სასწაულსა მას მათდა მიმართ ყოვლად

<lb/>

ვე: მაშინ გულისჴმაჴყო ესოჴე მწუხარება იგი ქსან

<lb/>

თესი, და მივიდა მისა მრთ, და ჰრქვა მას, რასათვის

<lb/>

<fw type="catch">უკვე</fw>

<lb/>

<pb n="66" f="33v"/>

უკვე სწუხ შენ უფალო ჩემო, მარჴე მე საქმე იგი, და და

<lb/>

უტევე მწუხარება ეგე შენი, ხჴშან აუწყა მას ყოვე

<lb/>

ლივე თვითოეულად, და ეტყოდა ამისმიერ ვარ მე შეპყრობი

<lb/>

ლი მწუხარებითა: ჰრქვა მას ესოჴე. წარვედ ხვალისა

<lb/>

დღესა, და არჴე ესრეთ სამიელთა მათ ვითარმედ, მე გა

<lb/>

მოთარგმანება სასწაულსა, არცა მოგვობით მისწავიეს

<lb/>

და არცა ფრინველით მისნობითა: არამედ მივისმეტყვე ერთი

<lb/>

რომელსაცა აქვს სწავლა ამისი, და მან გამოგიცხადოს და

<lb/>

ადგისრულნეს თხოვანი თქვენნი: ხჴუკეთუ მე გამო

<lb/>

უცხადო მათ მწუხარებანი უფლისა მათისანი, მაშინ

მიიღო შენ დიდება, ეგე ვითარისა მონისა ყოლითა, და უკე

თუ ვერ გამოუცხადო მათ ჩემდა მომართ იქმნების

სირცხვილი მისი: მაშინ ქსანთე აღუთქვა ესოპეს

ყოფად ამისა და დაარწმუნა:
<hi rend="color(FF0000)">ბ</hi>
ოლო ხვალისა დღე წა

რვიდა ქსანთე ადგილსა მას. და დადგა შორის ერთა მათ

და ჰრქვა მათ, რაოდენიცა ამცნო მას ესოპე: ხუათ იწ

ყეს ვედრებად ქსანთესა რათა მოუწოდოს მას, და

მეყვსეულად წარავლინა, და მოუწოდა ესოპეს, და ი

<fw type="catch">გი</fw>

<pb n="67" f="34r">
გი მოვიდა და დადგა შორის მათსა: ხუხილესრა პირი

მისი სამიანელთა მათ ევიცხოდებ ივრიად, და ღაღადყ

ვეს ვითარმედ ესე საფრთხოები არსა რომელიცა გა

მოგვიცხადებს ჩვენ სასწაულსა ამას საკვირველსა. აწ

უკვე ვიხილოთ უკეთუმცა შეუძლო რამე სამაგელისა ა

მის პირისაგან: ხუსოპე დაუქნია მათ კელნი თვსნი,

და ევედრებოდა რათა დუმილით სდგენ იგინი, და მერმე

ჰრქვა მათ, კაცნო სამიასანო, რასა ეკიცხვით თქვენ პი

რსა ჩემსა, არა ხილვისაგან პირისა ჯერარს რწმუნე

ბა, არამედ გულისა და გონიერებისაგან ესრეთ ვითარ

მედ, მრავალგზის უსახურსაცა პირსა და სახესა, მოდ

გმა თვისი კეთილისა გონიერებასა მისცემთ: ხუთქვენ

მხედველხართ გარეგან ჭურჭლისა, და რომელნიცა მას

შინა სიტკბოება არს ღვინისა, ვერა ხედავთ მას:

</p>
- <p>

ესმათრა ესე ესოპეს მიერ სამიანელთა მათ, ჰრქვეს

მას ზ
<add place="above" hand="#h1">ი</add>
ესოპე უკეთუ რომლისაცა სიტყვისა თქმად შემ

ძლებელხარ ქალაქისა ამისათვის, გვარქვ ჩვენ: ხუსო

პე კადნიერად თქვა მათდა მიმართ, კაცნო სამიასანო

<fw type="catch">ვინათ</fw>

<pb n="68" f="34v"/>

ვინათგან ბედი არს რომელსამე დიდებისა მიღება და ე

სე დადებულარს შორის მონათა და უფალთა: და უკე

თუ უდარესად იპოვოს მონა: კელმწიფებასა ქვეშე უ

ფლისა, მიიღო მან წყლულება: და უკეთუ გამოჩნ

დეს მონა უდრეს უფლისა თვისისა კვალად გან

ძღესვე წყლულება იგი:

<hi rend="color(F0000)">ა</hi>

წ უკვე უკეთუ გან

მათავისუფლთ მე ტყვეობისა ამისაჲან, მაშინ მე

ცა უსასჯდლოდ მოგანიჲ მე სურვული თქვენი:

მაშინ მეყვესულად დადაყვეს ყოველთა მათ

ერთა ქსანთეს მიმართ და ჰრქვეს, განათავისუ

ფლე ესოპე, სიყვარულისთვის სამიელთასა და

სიყვარულისათვის ქალაქისა ამის ჩვენისა: არა

მედ ქსანთეს არა ენებოს განათავისუფლება მისი:

მაშინ უბრძანა უფალმან ქალაქისამან ქსანთ

ეს ვითარმედ, უკეთუ არა უსმინო ერთა ამათ:

მე ვყო ეგე განათავისუფლებულ აწვე ჟამსა ამ

ას მსგავად შენსა განათავისუფლებით: მაშინ

ქსანთე მისცა ესოპეს უნებლიეთ განათავისუფლე

<fw type="catch">ება</fw>

<pb n="69" f="35r"/>

ება, და აღესრულა სიტყვა იგი ესოპესი რომელი თქვა

ვითარმედ უნებლიეთ განმათავისუფლებელი მე: და ესრ

ეთ ჰპოვა ესოპე განათავისუფლება:

<hi rend="color(F0000)">მ</hi>

აშინ დადგა

ერთა შორის და თქვა,

<hi rend="color(F0000)">კ</hi>

აცნო სამიასანო, ორბი უ

კვე არს ვითარცა უწვთ მეფე ფრინველთა, და

ერთ მთავრისა მის ბეჭედი რომელ აღიტაცა

და შთააგდო წიაღსა მის მონისასა, ესე არს ვღ

ერთსა რომელსამე აწინდელსა მეფეთაგანსა

ჰნებავეს დამონება თვით ფლობისა თქვენისა,

და სიმტკიცე სჯულისა თქვენისა უქმად გამოჩი

ნებად:
<hi rend="color(FF0000)">ბ</hi>
ოლო ესმათრა ესე სამიანელთა

მათ მწუხარე იქმნეს ფრიად, და შემდგომად

მცირედისა ოდეს ჟამსა, მოუვიდა სამოელთა

მათ წერილი კრეზას მიერ მეფისა ლუდიისა,

რომელსა შინა წერილიყო ესრეთ ვითარმედ,

ამიერთაგან წარმომივლინეთ, მე ხარკსა, და უ

კეთუ არა დაგვემორჩილნეთ. მზა იყვენით

თქვენ ბრძოლად, და წინა განწყობად ჩემდა:

<fw type="catch">მაშინ</fw>

<pb n="70" f="35v"/>
მაშინ იხილესრა სამიანელთა მათ წერილი იგი მეფისა

მის, შეშინდენ ფრიად, და ჰყვეს განზრახვა მეფის

მის კრეზას დამონებისა: არამედ განიზრახეს ე

სეცა, რათა კვალად ესოპესაცა ჰკითხონ საქმე ესე

და მეყვესულად მოუწოდეს ესოპეს, და ჰკითხეს მას,

და მან ჰრქვა მათ, ვინათგან პირველთა მათ თქ

ვენგანთა, ესე ვითარი განზრახვა უყოფიეს რა

თა დაემორჩილეთ, და მისცეს ხარკი მეფესა მას

კრეზს, მე ესე არა უწუ რა გრქვა თქვენ: არამ

ედ მე კვალად ერთისა რომელისამე სიტყვუს თქმა

და სცნათ თქვენ სარგებელი თქვენი, უკეთუ

ისმინოთ: ბედმან უკვე გვიჩვენა ჩვენ სოფელსა

ამას შინა ორნი გზანი ცხოვრებისანი: პირვე

ლი იგი გზა არს განთავისუფლებისა, და აქვს

მას დასაწყსად ბოროტისა მიღება, და დასასრუ

ლად განთავისუფლება: ხ^{შეორე} იგი არს

მონებისა, რომლისაცა დასაწვსი არს წმინდა, და

კეთილად განსვლა, და დასასრული მისი არა

<fw type="catch">შრო</fw>

<pb n="71" f="36r">
შრომა მრავალი ესმა ესე სამიანელთა მათ, მეყვესეუ

ლად დადადყვეს ყოველთა ერთითა ჳმითა, და ჩვენ ვა

რთ უკვე აწ თავისუფალნი, და არა გნებავს ჩვენ უ

ნებლიეთ დამონება ვისიმე: და მჳს განსდევნეს მათ

რისხვითა და გულისწყრომითა წარმოვლენილი იგი:

ხ^{შენარა} ესე მეფემან კრეზა, ინება აღლაშქრ

ება სამიანელთა ზედა, გარნა წარვლენილმან

მან კაცმან რქვა მეფესა მას, ვერ შეუძლო დამონება

სამიანელთა მათ, ვიდრემდის იყოს ესოჳე მათთანა,

თანა მზრახველად: ხ^{უკეთუ} გნებავს დამონება

მათი, თვინიერ ამისა ვერ შეუძლო ჳ მეფეო რ^{წთხ}

ოვო მათ ესოჳე, და აღუთქვა მათ სხვა ნიჳი რამე.

და მიუტევე მათ ხარკცა იგი რომელ დასდევ მათზედა,

ანუ მცირედი რამე ნაწილი დასდევ მათ, და მამ

ინ მოიყვანა იგინი ჳელმწიფებასა ქვეშე შენსა:

ხ^{შეფემან} წარავლინა მსწრაფს კაცი თხოვნად

ესოჳესი, სამიანელთათანა, და განიმრახეს მათ მი

ცემა მისი, ესერა ესმა ესოჳეს, დასდგა იგი სავა

<fw type="catch">ჳრო</fw>

<pb n="72" f="36v">
ჳროსა მას შორის ადგილსა, და თქვა, აჳა ესერა გვე

ტყვი თქვენ კაცნი სამიის ქალაქისანო, უწყოდეთ რამე

თუ ფრიად სიხარული მაქვს, ამისათვის რომელ მივა

ფერტა ქვეშე მეფისათა, არამედ გეყვი თქვენ ერთ

სა რომელსამე სახისმეტყველებასა:
<hi rend="color(F0000)">ო</hi>
დესმე ბრძო

ლა აქვნდათ მგელთა ცხვართათანა, და ძაღლნი შეე

წოდებიან ცხოვართა, და ჰრქვეს, უკეთუ გნებავს მშვი

დობა ჩვენთანა, და აღარა ოდენ ბრძოლისა ყოფა და

შიში ჩვენისაგან, მოგვეცით ჩვენ ძალლი ეგე, და მეყვეს

ულად ცხვართა მათ უგუნურებითა თვისითა მი

სცეს მათ ძალნი იგი: მაშინ მგელთა მათ გა

მოუდესრა ძალნი იგი ცხოვართა მათ მუნ თქვეს

ვე ყოველივე დაიყვეს თვისთვისად, და შეჭამეს იგი

სრულია

<add place="above" hand="#h1">დ</add>

, და უკანასკნელ ცხოვარნიცა იგი მსგავსა

<add place="above" hand="#h1">დ</add>

მასთა:

<hi rend="color(FF0000)">ხ</hi>

ოლო ესმათრა ესე სამიანელთა მათ

მეს გულისწმაჰყვეს სახისმეტყველება იგი ესო

პესი, და არა ინებეს მიცემა მისი: ხუსოჰე არღა

<fw type="catch">რა</fw>

<pb n="73" f="37r">

რა უსმინა მათ, არამედ წავიდა იგი მეფისა მიმართ

კრეზასა: და მიიწიარა ლუდიას შინა, დადვა წი

ნაშე მეფესა, და სიხილარა იგი მეფემან აყვედრა მას

და ჰრქვა. აჰა ესერა ვხედავ ვითარი კაცი ხარ შენ,

რასათვის არა მიტვევ მე იგინი დამონება ეგოდენი

სა დიდისა ჭალაკისა: მიუგო მას ჟ მეუფეო დიდო, უწყო

დე მე რზრცა ჭირითა, და არცა ძალითა რამე მო

ვსრულვარ აჟა, არამედ ნებითა ჩემითა მოვედ მე

ფობისა შენისა მიმართ, და აწ გევედრები შენ რათა

მომიდმინე მე მცირედ:

<hi rend="color(FF0000)">კ</hi>

აცი ვინმე ჰვოცდა მკალთა,

და შეიპყრო მუნ ჩიტი ერთი: ხუნინათგან დაჯოცნა

მან მკალნი იგი, ენება ჩიტისა მის სიკვდილი,

ჰრქვა მას ჩიტმან მან, რასათვის უკვე მომაკვდინ

ებ მე კაცო უბრალოდ, რომელიცა არცაღათუ ერთ

სა თავისა პურისასა ვავენებ, და არცა სხვასა რასა

მე ვნებასა ვყოფ, არამედ გალობათა ჩემითა ვახა

რებ მოქმედთა ქვეყანისათა. და თვინიერ გალობისა

ამის სხვა ჰპოო ჩემ შორის: ხუსმარა

<fw type="catch">ესე</fw>

<pb n="74" f="37v"/>

ესე კაცსა მე ჩიტისა მიერ მეყვსეულად განუტევა ი

გი: ეგრევე მეცა მეფეო შეუვრდები ფერჯთა შენთა

ნუ მომკლავ მე უბრალოდ, ვინათგან არა ვარ მე ეგვი

თარი რამე, რათამცა უყო ვისმე ბოროტი, არამედ

გვამი ესე მცირე სიტყვასა კაცობრივისასა წარმოიტ

ყვის: მაშინ უბრძანა მას მეფემან, ჟ

<add place="above" hand="#h1">ი</add>

ესოპე, არა მე

მოგცემ ცხოვრებასა, არამედ მედნიერებად შენი და უკე

თუ რადცა ითხოო ჩემგან მოგცეს შენ: მაშინ ჰრქ

ვა მას ესოპე, გევედრები შენ მეფეო, რათა ჰყო მშვიდო

ბა სამიანელათანა: ჰრქვა მას მეფემან, იყოს

მშვიდობა: მაშინ დავარდა ესოპე ქვეყანასა ზედა, და

მადლობდა ფრიად: ხუსმისათვის შემზადნა მან სახის

მეტყველებანი იგი, რომელნიცა ვიდრე დღენდელად

დღემდე ხილულარიან, და მიაართვა იგი მეფეს კრე

ზს, და გამოულო მეფესა ესე ვითარი წერილი სამიანე

ლთა მიმართ, ვითარმედ ვედრებითა ესოპეითა მშვი

დობა ჰყო მათთანა კრეზთა მეფემან: და უძღვნა მეფე

მან და განუტევა იგი: ამისა შემდგომად კვალ

<fw type="catch">ად</fw>

<pb n="75" f="38r"/>

ად მოვიდა იგი სამიადვე, და იხილე რა იგი სამიანელ

თა მათ, უქმნეს მას მხვერპლი, და აღივსნეს ყო

ველივე სიხარულით: ხუსმან წარუკითხა მათ წერილი

იგი მეფისა, და ჰრქვა მათ განთავისუფლებისათვის,

რომელნიცა უყვეს მას ერთა სამიისათა, ეგრეთვე

უყო ამანცა განთავისუფლება მათ, ეგე ვითარისა

მის ბრძოლისა და ტყვეობისაგან: ხოლო უკანასკ

ნელ გამოვიდა იგი ჭალაკისა მისგან სამირიისა, და გა

რემოვიდა კლდეთა, და ადგილთა, და მოწყალედ შეიწყნარებ

დენ მას მრავალნი ჭილოჭუნნი, და მიიწია ვიდრე ბა

ბილოვნამდეცა, და სიბრძნესა თვისსა აჩვენებდა ყო

ველთა, და იყო იგი დიდ წინაშე მეფისა ბაბილოვნი

სა, მას ჟამსა შინა აქვნდათ მათ ყოველთა სიყვა

რული ურთიერთისა, მეფე მას, და წარუვლენდნენ

წერილთა მერიისა რათა აქვნდესთ სიხარული ბრძ

ენთა მათ იგავთაგან, ესრეთ ვითარმედ უკეთუ

ვინ გამოთარგმანებდეს მეყვსეულად მიიღებდენ

მის მიერ ხარკსა წერილთა მათ სიტყვათაგან,

<fw type="catch">და</fw>

<pb n="76" f="38v">
და უკეთუ ვერ გულისჯმაჰყოფდენ მისცემდენ იგინი

ცა მსგავსადვე სხვათა ეგოდენთავე ხარკთა:

</p>
- **<p>**
<hi rend="color(FF0000)">მ</hi>
აშინ ესოჰე იყორა ლიკნიოზ მეფისათანა, წარავლენ

და იგი ლიკნიოზის მიერ რაოდენთამე სიბრძნეთა სხ

ვათა მეფეთა მიმართ, რომელნიცა ვერ გამოსთა

რგმანებდიან, და მიიღებდის ლიკნიოს მეფე მათ

მიერ დიდითა ხარკითა:
<hi rend="color(FF0000)">მ</hi>
ას ჟამსა ესვა ესოჰეს დე

დაკაცი ერთი ცოლსა წინ, და არა ესვა შვილი. ხჳყ

ვანდა მას ყმა ვინმე ერთი სხვისა შვილი თავისად

შვილად აყვანილი სახელით ენნა, გვართაგან დიდე

ბულთა, და გამოზრდიდა მას, და წარადგინებდა მას

წინაშე მეფისა ვითარცა რა შვილსა თვისსა: ხჳემდ

გომად მცირედისა ოდეს ჟამსა, დაეცა ენნა იგი

სიძვათა, მეძავისა მისთანა დედისა ესოჰესისა

და იმრუშა მისთანა: ესმარა ესე ესოპეს, აღივსო

გულისწყრომიტა, და ინებე განდევნა მისი: ხუნნა

სცნარა ვითარმედ შევარდა იგი რისხვასა უფლისა

თვისისასა, მეყვსეულად დაწერა წერილი რადმე

<fw type="catch">ტყუი</fw>

<fw type="catch">ე</fw>

<pb n="77" f="39r"/>

ტყუილი რეცა ესოპეს მიერ მათდა მიმართ: რომელნი

ცა წარმოუვლიდნენ ლიკნიოსს ხარკთა სარკეთა, რათა მზა

იყოს ესოპე შეწევნად მათდა, უფროს ვიდრე ლიკნიოზი

სა: და დაბეჭდა იგი ბეჭდითა ესოპესთა, და მიართო

იგი მეფესა: ხ შეფემან იხილარა წერილი იგი ესო

პესი, და ბეჭედი მისი, ჰრწმენა იგი, და განურისხნა

მას შეუწყალებულად, და მეყვსეულად უბრძანა კა

ცსა ვისმე თვისსა, სახელით ერმიპოს მოკვლა მისი შე

უწყალებულად, ვითარცა ორგულ და განმცემელ მეფ

ისა: ხუკაცი იგი ერმიპოს, მეგობარი იყო ადრითგანვე,

ესოპესი, და უჩვენა მას კეთილ მეგობრობა თვისი, და შეი

წყნარა, და არღარა მოკლა იგი, და წარიყვანა, და დამარ

ხა ერთსა რასამე ეკვდარსა შინა, რათა არავინ სც

ნას უკეთუმცა ცხოველარს იგი, და მუნ ზრდიდა მას

ფარულად, და ყოველივე საცხოვრებელი რადცა რაოდე

ნი აქვნდა ესოპეს, თვით მიიღო ფლობა ყოველსამე

ზედა მეფესა მიერ:

<hi rend="color(F0000)">უ</hi>

კანასკნელ რაოდენთამე

ჟამთა, მეფესა მას ეგვიპტისასა ნეგტანიოსს ეუწ

<fw type="catch">ყარა</fw>

<pb n="78" f="39v"/>

ყარა სიკვდილი ესოპესი, მეყვსეულად წარუვლინა ლიკ

ნიოზის ეპისტოლე ესე ვითარი, რათა წარმოუვლინოს

მას გალატოსნი, და აღუშენონ მას გოდოლი ერთი, რო

მელი არცა სწვდებდეს ცასა, და არცა იდგეს ქვეყა

ნასა ზედა და ითხოვა მისგან ესე ვითარისა ამის ძნე

ლოვანისა ამის მიზეზისა სიტყვისა მითხრობა და უკე

თეს ჰყოფს ესე წარმოუვლინოს მას ლიკნიოზს ხარკი, და

უკეთუ ვერაჰყოფს მან, მან მიიღოს მისგან ეგრეთვე

და ვითარცა წარიკითხა ეპისტოლე იგი ლიკნიოს, მსწრა

ვლ შეიპყრა იგი მწუხარებამან დიდმან, ვინათგან

უწოდა რომელ, არა რომელსამე მისთაგანსა ძალედ

ვა გულისკმისყოფა, და სიტყვისგება მიზეზისა მისთ

ვის გოდლის შენებისა, და შეურვებული იტყოდა ესრეთ:

ვამ ჩემდა რწუდად წარვსწყმიდე სამეფოსა ჩემისა

სვეტი ესოჰე. ესე რა სცნა ერმიპოს რომელ ფრია

დი მწუხარება აქვს მეფისა ესოჰესთვის, მეყვსეუ

ლად შევიდა იგი მეფისა მიმართ, და ჰრქვა მას, ნუ მწ

უხარე ხარ ჟ
<add place="above" hand="#h1">ი</add>
მეფეო, რწესოჰე იგი ცოცხალარს და არა

<fw type="catch">მომიკ</fw>

<pb n="79" f="40r">
მომიკვდინებთეს, ვინათგან უწყოდი მეივობისა შენისა

გან ვითარმედ უკანასკნელ შეინანდი, და ჰყოფდი ძი

ებასა მისს, არა მოვკალ იგი: ხსცნარა ესე მეფე

მან რომელმან ესოჰე ეგრეთვე ცოცხალარს მუნ თქვესვე ბძ

ანა მოყვანება მისი: და მოიყვანესრა იგი წინაშე მე

ფისა, იყო იგი ფრიად გაშავებულ და შემოსილ დედა

ზარდლისა ქსელითა: ვითარცა იხილა იგი მეფემან

ცრემლოდა და ბრძანა განზანება მისი და შემოსვა ტა

ნისა: ამისა შემდგომად ყოველსავე გამოუცხადა

მეფესა მას ესოჰე, რომელთაცა იგი ცალი ეწამა

მას ენნას მიერ ტყუილად. მაშინ ინება მეფემან მ
<add place="above" hand="#h1">ა</add>
ნ

სიკვდილითა დასჯა ენნასი, არამედ ევედრებოდა მისთვ

ისცა, მეფესა, ესოპე, და ჰპოვა მან შეწყალება თვისი:

</p>

- <p>

<hi rend="color(F0000)">უ</hi>

კანასკნელ მისცა მეფემან ესოპემან, ეპისტოლე იგი

მეფესა ნეგტაოსი, და უბრძანა წაკითხვა მისი,

ხშან წარიკითხა ეპისტოლე იგი, მეყვესულად

<gap n="" unit="character" quantity="2" reason="illegible"/>

რძნა იგი გონიერებითა თვისითა, და მცირედრე გა

ნიცინა, და მერმე ჰრქვა მეფესა მიწერად ესრეთ,

<fw type="catch">მისა</fw>

<pb n="80" f="40v"/>

მისა მიმართ ვითარმედ, ოდეს წარჯდეს ზამთარი

წარმოგილენ კაცთა, მაშენებლად გოდლისა, და მო

გებად პასუხთა რაოდენიცა გიკითხავს შენ ჩემდამი

მაშინ მეთემან ლიკნიოზ დაწერა ყოველივე იგი სიტ

ყვა ესოპესი, და წარუვლინა ნეგტანიოზს: ხუსოპეს

კვალად მიანიჭა ყოველივე იგი მისი რაოდენიცარა პი

რველად აქვნდა, და კაციცა იგი ენნა. და მიემთხვარა

ესოპე მეფესა მიერ შოვნასა მას ენნასა, ეგრეთვე

შეწყალა იგი, და არა რომელიმე ბოროტი უყო მას

და შეიწყნარა იგი მსგავდად მისა, და ფრიად სწვარ

თა იგი, და მრავალგზის ასწავლისა მას სიტყვა

თა ამათ ვითარმედ, პირველ ყოვლისა გრწმენ

ეს ღთი: პატივეც მეფესა: ძლიერეყავ მტერ

თა თვისთა, რათა არა გყვედრიდენ შენ ხშეგო

ბართა შენთა ექმენ მდაბალ და კეთილის მოქმედ

რათა გყვარობდენ შენ: და კვალად გვიყვარდეს,

და ევედრებოდე მისთვის ღთისა, რომელი ჭირსა

შინა, და სიგლახაკესა იყო მტერი შენი, და არა

<fw type="catch">აქვ</fw>

<pb n="81" f="41r"/>

აქვნდეს შენდა ძალი ყოფად ბოროტისად: მოყვარე

თვის შენთა ევედრე მარადის კეთილადგებისათვის,

და მარადის ცოლისაცა შენისათანა ზრახვიდი კეთილ

ად, რათა არა მიძიოს სხვათათანა სიყვარული,

ვინათგან დედაკაცისა ბუნება უძლური არს: ყუ

რთა შენთა ნუ მისცემ უქმთა სიტყვათა, და და

ცვით გაქვდეს ენა შენი: ხჯოლისა შენისა ნუ ეტ

ყვი დაფარულსა საიდუმლოსა შენსა: ესე და ესე

ვითარნი სიტყვანი მრავალნი სხვანიცა სწავლ

ნა და ამცნო ესოკემან ენნასა მას: გარნა სიტყ

ვათა ამათ სმენითა დაეჭრა და დაუწყლულა

გული თვისი ენნას, ვითარცარა მახვილისა მიერ

და შემდგომად მცირედთა დღეთა მოკვდა იგი:

ხოლო შემდგომად მოუწყო ესოპე კაცთა, მფრინ

ველთა მეზადურთა, და უბრძანა მათ დაჭირვა

ოთხთა ორბთა, და რაჟამს მჰგვარნეს მას ო

რნბი იგი გამზრდიდა მათ, დასწავლიდა ვითარ

ცა იტყვიან, რომელიცა არა მრწმენეს მე ფრიად,

<fw type="catch">ვითარ</fw>

<pb n="82" f="41v"/>

ვითარმედ, ყმანი მეკიდებიან, ჳელთა ორბითა მათ

ფერჳთა, და აღვიდოდინ სიმაღლესა ვიდრემდის ენებად

ყმათა მათ, გინაზე მაღლად, ანუ ჳვე დაბლად მი

წად: და რაჟამს წარჳდა ჳამთარი იგი, და მოიწია გა

ზაფხული, მოემზადა ესოპე წესისაებრ საგზაოდ

და წარიყვანა მისთანა ყმანი ორბით

ურთ, და წარვიდა ეგვიპტედ დიდებითა დიდითა,

რათა უქმნას ეგვიპტელთა საკვირველი: ხწეკტა

ნიბორსა ესმა მისვლა ესოპესი, ჳრჳვა მეგობა

რთა თვისთა, ვიპყარიტბადითა, და ბრძანა ხვა

ლისა დღე ყოველითა მათ დარბაზის ერთა თვისთა,

შემოსა სამოსელითა სჳეტაკითა, და თვით შეიმოსა

ყვითლითა, და დაიდგა თავსა ჳედა გვირგვინი მრ

ავალ სასუდილსა ქვისა, და დაჯდა მაღალსა ტახ

ტა ზედა, და ბრძანა მოყვანა ესოპესი წინაშე

თვისისა, და ჰრქვა მას: ვის უკვე მამსგავსებ მე

მყოფთა ამათ ერთა ჩემთათანა: მიუგო მას ესოპე

და ჰრქვა, გამსგავსებ შენ მზესა გაზაფხულისა

<fw type="catch">სა:</fw>

<pb n="83" f="42r">
სა: და მყოფთა მათ შენთათანა, ვითარცა შვენი

ერთა თავთა ჰურთათა: ხ შეფე იგი განჰკვირდა

და მიანიჭა მას ნიჭი,
<hi rend="color(F0000)">კ</hi>
ვალად მეორესა მას დღესა

შეიმოსა მეფე იგი სამოსელთა სპეტაკითა, და დარბაზ

ის ერთი თვისნი შემოსა სამოსელითა მეწამულითა, და

შევიდარა ესოპე პალატსა შეინა, კვალად ჰკითხა მას მე

ფემან ვითარცა პირველ, მიუგო მას ესოპე და ჰრქვა,

გამსგავსებ შენ მზესა, და მყოფთა ამათ შენთათა

ნა შარავანდედსა მზისასა:
<hi rend="color(F0000)">ე</hi>
გრევე ბძანა ნე

გტნიოს, ვხედავ მე ვითარმედ, არარა არს წინა

შე მეფობისა ჩემისა ლიკნიოზ: ხ უსოპე განიცინა

და თქვა, ნუ ბრძანებ ეჯერსა ამას მისთვის ჟ
<add place="above" hand="#h1">ი</add>
მე

ფეო, ვინათგან სამეფოსა რა შენსა ჩანსა მეფობა

შენი მსგავსად მზისა ბრწყინალისა, ეგრეთვე ი

გიცა ჩანს სამეფოსა შინა თვისსა: არამედ უკეთუ

იყოთ ერთად მგონიეს მე ვითარმედ სოფელი ესე გა

მოჩნდეს ბნელად,
<hi rend="color(F0000)">ე</hi>
სმარა ესე ნეკტნიმოს სიტ

ყვა ესოპესი განუკვირდა: მეყვსეულად ჰრქვა ესოპეს,

<fw type="catch">ვითარ</fw>

<pb n="84" f="42v"/>

მოიყვანა გალატოზნი, რათა აღმიშენონ გოდოლნი

<lb/>

მიუგო ესოპე, და ჰრქვა, მზანი არიან ყოველნივე

<lb/>

აწ გვიჩვენე, ჩვენ ადგილი იგი სადაცა გეგულების

<lb/>

აღშენება,

<hi rend="color(FF0000)">ა</hi>

მისა შემდგომად განვიდა მეფე

<lb/>

გარე ქალაქით მინდორსა ერთსა, და უჩვენა მას ად

<lb/>

გილი იგი და განუზომა: მაშინ ესოპე მოიყვანა ო

<lb/>

რბნი იგი ოთხნი, ოთხით კიდითგან რომელიმე

<lb/>

უჩვენა მას მეფემან: ერთბამად, ოთხითავე მით

<lb/>

ყრმებითა, და ეპყრათ ჳელითა საგალატოზონი

<lb/>

იგი იარაღნი, და უბრძანა მათზე აღფრენა:

<lb/>

და ვითარცა აღიყვანეს სიმაღლეზედ მიმართ ყრმა

<lb/>

ნი იგი ორბთა მათ, ღაღადებდეს და იტყოდ

<lb/>

ეს ვითარმედ მოგვეცით ჩვენ აგური, და მოგვეც

<lb/>

ით ჩვენ ქვიშა და კირი, მოგვეცით ჩვენ ხენი, და სხვა

<lb/>

ცა იგი რაოდენიცა რა აშენის შენებასა ამას

<lb/>

რათა აღვაშენოთ გოდოლი ესე: და ვითარცა ი

<lb/>

ხილა ნეკტანიბოს ყმანი იგი, და ორბნი ჰა

<lb/>

ერსა ზედა მოკიდებულნი, უღონო იქმნენ ფრიად

<lb/>

<fw type="catch">და თქ</fw>

<lb/>

<pb n="85" f="43r"/>

და თქვა ვითარმედ, სადათ უკვე ვიპოვო მე ეგე ვი

<lb/>

თარნი კაცნი, რომელთა აქვნდესთ მათ ფრთენი

<lb/>

ფრენად, რათამცა მისცენ მათ, რაოდენიცა უკმ

<lb/>

დესთ აღსაშენებელად: მიუგო მას ესოპე და ჰრქვა ვი

<lb/>

თარმედ ჰყავს უკვე ლიკინიოდს, და არა შენ ხარა კა

<lb/>

ცი იგი ბოროტად მძლეველი მეფისა დიდისა:

<hi rend="color(FF0000)">მ</hi>

ა

<lb/>

შინ უბრძანა ნეკტანიბოს მეფემან ესოპეს: და ჰრქვა

<lb/>

ამიერითგან ძლეულვარ მე შენგან: გარნა გკითხავ

<lb/>

შენ კვალადცა, და მომიგე მე მისთვისცა რწყევანან

მე აქა რაოდენნიმე ჭაკნი ცხენნი, და რაჭამს ისმენ

კვვილთა ბაბილოვნელთა ცხენთასა, მეყვსე

ულად დამაკდებიან იგინი: აწ უკეთუ გაქვს

სიბრძნე რამე ამას შინა გვიჩვენე ჩვენ თუ რაი ა

რს: მიუგო მას ესოპე და ჰრქვა, ვითარმედ ხვა
<add place="above" hand="#h1">ლ</add>
ე

გაუწყო შენ მ
<add place="above" hand="#h1">ი</add>
მეფეო, და მერე სახლად თვისად

სადაცა უკვე იმყოფებოდა: და მეყვსეულად უბ

რძანა მსახურთა თვისთა ესოპე: შეპყრობა

კაცისა ერთისა, და მიიყვანა იგი შორის სავა

<fw type="catch">ჰრო</fw>

<pb n="86" f="43v"/>
ჰროსა, და იწყო ცემად მისა, მას ჟამსა ესვიდენ მეფე

პტელნი იგი, ოთხ ფერკსა მას ღმსა, და იხილეს რა

იგი მათ, ესრეთ მწარედ ტანჯული, მირბიოდეს იგინი

და გამოსტაცეს კელთაგან მათთა, და მოვიდენ მსწრაფ
<add place="above" hand="#h1">ლ</add>

და აუწყეს ესე ყოველი მეფისა რაოდენიცა რა ჰყო ესო

პე, მაშინ მოუწოდა მეფემან ესოპეს, და ჰრქვა არ

უწვა
<add place="above" hand="#h1">ი</add>
მ
<add place="above" hand="#h1">ი</add>
ესოპეს ვითარმედ ესრეთ ჩვენ ეგვიპტელნი ვესა

ვთ კატასა ვითარცა ღმის, და რასათვის უკვე შენ ეს

რეთ, მიუგო მას ესოპე და ჰრქვა, რასათვის უკვე სცოდა

მან ღამესა ამას მეფესა ლიკინიოზს, ვითარ უკვე არა

მეტანჯა მე, რწყევანდა მას ერთი მორკინალი, და მხნე

მამალი, რომელიცა უცვენებდა მას ჟამთაცა და

მისათა, და იგი შეუჭამა მას: ჰრქვა მას მეფემან მან,

არა გრცხვენისა შენ ტყუილის მაგის სიტ

ყვისა თქმად, ვითარ უკვე მივიდა ერთსა ამას და

მესა შინა ეგვიპტითგან ბაბილოვნად: ხუსოპე გა

ნიცინა და ჰრქვა, ზი მეფეო, და ვითარ უკვე ბაბილოა

ნთა ცხენთა კვივილითა დამაკდებიან აქაურნი ესე

ჰაკნი ცხენნი:

- <fw type="catch">
 <hi rend="color(FF0000)">ე</hi>
 სე
</fw>

<pb n="87" f="44r"/>
<hi rend="color(FF0000)">ე</hi>
სე ყოველი რა ესმა მეფესა მეს ესოპეს მიერ, ჰნატრო

და და გონებასა მისსა, და მოუწოდებდა ერთა მათ ლიაპო

ლელთა, ბრძენთა, და მოოცდილთა კითხვათა შინა,

რათამცა სიტყვა უგონ ესოპეს: და ვითარცა მოვიდენ

იგინი, უჯმო მათ მეფემან ერთბამად ესოპეთურთ

სამხრობად: და დასხდენ რა იგინი ჰამად, ერთმან

მათგანმან ჰრქვა ესოპეს ვითარმედ, მომავლინ
<add place="above" hand="#h1">ა</add>
მე

ღთნ ჩემმან, რათა გკითხო შენ რომელიმე ძნელანი

სიტყვა, და გამოგვითარგმანო ჩვენ : მიუგო მას ესოპე,

და ჰრქვა მას ვითარმედ სტყუი შენ, რღთისა კა

ცისაგან არა ნებავს რასამე სწავლად შენ, არათ

უ თავსა შენსა ამხელ, არამედ ღთისაცა შენსა:

და კვალად ჰრქვა ესრედ ვითარმედ, არს ერთი რა

იმე დიდი სახლი, და სახლსა მას შინა არს გოდოლი,

და გოდოლასა მას შინა კოშკი ათორმეტი, და თითო იგი კო

შკი არს დაბურვულ ოცდა ათისა ძელითა, და ამას

ცხოვრობენ ორნი დედანი, ერთი შავი, და ერთი თეთ

რი, და შედიან და გამოდიან: მიუგო მას ესოპე, და

<fw type="catch">ჰრ</fw>

<pb n="88" f="44v"/>
ჰრქვა: ესე შენმიერ წინადაგებული ჩემდა იგავი ყრ

მათა ჩვენთა იციან, და ძალიუმს გამოთარგმანე

ბა:

<hi rend="color(F0000)">ს</hi>

ახლი იგი არს, სოფელი ესე: და გოდოლი წელი

წადი: ათირმეტი იგი კომპნი, ათორმეტი თვენი

წელიწადისანი: ოცდა ათი იგი ძელი, დღენი თვის

ნი არიან : ხ ორნი იგი დედანი, დღე და ღამე არიან

რომელნიცა იცვლებიან შესვლითა და გასვლითა.

ბ

<hi rend="color(F0000)">ოლო</hi>

კვლად დღესა მეორესა მოუწოდა ნეგტანი

ბოს ყოველთავე მათ ჭილსჭსთა, და ჰრქვა მათ

ესოპესათვის ვითარმედ, კაცისა ამისათვის თანამდებ

ვართ, მეფისა ლიკინოზისა ხარკისა მიცემად: მიუგო

მას ერთმად მათგანმან, და ჰრქვა, ვკითხოთ მას იგავი

ერთი, და გვაუწყოს ჩვენ, რომელიცა არა უწვთ, და

არცა გვსმენიეს, და სათნო ეყო სიტყვა ესე ნეგტანო

ბოს, და მოუწოდა ესოპეს, და ჰრქვეს მას ჭილოსო

ჭოსთა მათ: გამოგვითარგმნე ჩვენ იგავი იგი რომელ

ცა არა ვიცით, და არცა გვსმენიეს: მიუგო მათ ესოპე

და ჰრქვა, ხვალე გაუწყო თქვენ ეგე: და მეყვსეულად

<fw type="catch">წარვ</fw>

<pb n="89" f="45r">

წარვიდა ესოპე სახლსა თვისად: და დაწერა წერილი ერ

თი, რომელსა შინა იყო წერილი:

<hi rend="color(F0000)">ე</hi>

სრეთ აღმიარა მე

ნეგტანიბოს ვითარმედ, თანამდებარს იგი ლიკინოზისა

ვახშისა ათასისა ტალანტისა:

<hi rend="color(F0000)">ბ</hi>

ოლო ხვალისა დღე

მოვიდა მეფისა მიმართ, და მისცა მას წილი იგი, და

იტყოდენ მუმ მყოფი იგი მეგობარბი მეფისანი ვიდრემ

დის განრისხდენ წერილსა მას ვითარმედ, ესე იყო ყოვე

ლთა გვიხილავს და გვსმენისცა და ვიცით: ჰრქვა მ

ათ ესოპე, დიდად გმადლობ მე თქვენ ვახშისა გარდაც

დისათვის, ხ წარიკითხა ნეკტანოზოს წერილი იგი

ვახშისა მიუგო მე ესრეთ: მე მეფისა ლიკინოზისა, ა

რა რომელსამე ვახშისა თანამდებვარ თქვენ ყოველნი

ვე ხართ მოწამე ამისა: და მეყვსეულად შეცვალეს

სიტყვა თვისი და თქვენ , არცა გვიხილავს, და არცა

გვსმენიეს ესე: ჰრქვა მათ ესოპე, უკეთუ არს ესრეთ,

ისმინეთ ვითარ რომელსა ეძიებდით მომიგეს , და მერ

მე ბრძანა ნეკტანოზოს, და თქვა, ნეტარ არს ლიკინოზ

რომელსა უვის ესე ვითარი ბრძენი სამეფოსა შინ
<add place="above" hand="#h1">ა</add>
თვისსა:

- <fw type="catch">
 <hi rend="color(FF0000)">მ</hi>
 აშინ
</fw>

<pb n="90" f="45v"/>
აშინ უკვე მისცა ესოპეს ხარკი, რომელიცა დაედვათ პი

რობითა, და განუტევეს იგი მშვიდობით,
<hi rend="color(FF0000)">ბ</hi>
ოლო ესოპე

წარვიდა ბაბილოვნად, და აუწყა ლიკინოზს რაოდენიცა ექ

მნა მას ეგვიპტეს შინა მას: და ვითარ მესცეს მას ხა

რკი, მეყვსეულად ბრძანა ლიკინოს, და შექმნეს კერპი

ერთი ოქროსა მსგავსი ესოპესი, და დაადგინეს იგი

შორის ბაბილოანსა:
<hi rend="color(FF0000)">დ</hi>
ა შემდგომად არა მცირედი

სა ჟამისა, ინება ესოპე წარსვლა ელადად, რომელა

რს რომელი, კიდესა მას ათინისასა, და თაყვანისცა

მეფესა და წარვიდა, და ეფუცა რათა მოვიდეს იგი,

კვალა
<add place="above" hand="#h1">დ</add>
ბაბილოვნამდე, და მუნ გარდავლოს ყოველივე ცხო

ვრება თვისი, და წარვიდა და განვლო შორის ელინთა

ქალაქთა, და უჩვენა მათ სიბრძნე თვისი, და მიიწია

ვიდრე დელფიანამდეცა: ხდელფიანელნი რაოდენსა

უკვე ასწავებდა სოპე, და იგი ისმენდენ სიტკბოე

ბასა სიტყვათა მისთა, არა რომელსამე პატივსა

და განსვენებასა მისცემდენ მას მისთვის: ჰრქვა

მას ესოპე, ვხედავ მე საქმეთა თქვენსა, მსგავსად

<fw type="catch">ძელისა</fw>

<pb n="91" f="46r"/>

ძელისა მის რომელსა მაქედეს ზღვარი, და იხილვებდეს

რა იგი, შორის იყოს იგი საგონებელ დიდად რამე ნივთ

ად, და რაჟამს მოიწიოს იგი მახლოველ კლდისა, იხილ

ვების იგი ფრიად მცირედ: ეგრეთვე მეცა, ოდეს

ვიყავ შორის ქალაქისაგან თქვენსა, მგონებდით მე

უმჯობესად ყოველთა, და აწ მოვიდარა თქვენდა მომა

რთ, ვიპოვე მე თქვენ შორის უსაძაგლეს თქვენ

ყოველთა, და ესრეთ ვსვტი მე:
<hi rend="color(FF0000)">ე</hi>

სერა ესმათ დე

ლფოელთა მათ, შეშინდენ და იტყოდენ რათა არა

წარვიდეს მათგან ესოპე სხვათა ქალაქთა შინა, და

განთქვა სახელი მათი ბოროტად. და ზრახვა ყვეს

რათა ზაკვით მოკლან იგი:

<hi rend="color(FF0000)">ა</hi>

მის შემდგომად

გამოიღეს მათ ოქრო ერთი, სახლისაგან აპოლონისა

და დამარხეს იგი სამოსელთა შინა ესოპესსა, ხუსო

პე არა უწყოდა მათ მიერ განმზადებული იგი მის

ზედა განსაცდელი, და წარვიდა რომელსამე ადგილსა,

ესე იგი არს ფოკიდა: მაშინ დელფიანელნი იგი მირ

ბიონით უკან მისსა, და შეიპყრეს იგი ვითარცა

<fw type="catch">რა</fw>

<pb n="92" f="46v"/>

რა წმინდისა მპარავი, და დასაჯეს იგი სიკვდილად

და შეაგდეს იგი საპყრობილესა შიან: ხუსოპე ხე

დვიდარა მათგან არა განთავისუფლებასა თვისსა

ტიროდა იგი მწარედ უბედურობისათვის თვისისა მჯ

დომარე საპყრობილესა შინა: მას ჟამსა მოვიდა

ვინმე მისსა ერთი მეცნიერთაგანნი მისი, სახელით

დიმა, და იხილა მან ესოპე, ხ ტიროდა იგი, და ეტყოდა

რომლისა მიზეზისათვის ტირ, და იმყოფები საპყრო

ბილესა შინა: მაშინ ესოპეს ჰრქვა მას იგავი ესე

ვითარმედ დედაკაცმან ვინმე დაფლა ქმარი თვისი

და დღე ყოველი მივიდოდის იგი საფლავსა მისსა ზედა

და ტიროდის მისთვის: დღესა ერთსა კაცი ვინმე მწ

ყსიდა მახლობელ საფლავსა მის უკლეულთა ჯარ

თა: ხ შან იხილა დედაკაცი ეგი შეეწყალა, და

დაუტევა უღლეული იგი, და მივიდა საფლავსა მას

ზედა, და დაჯდა და იწყო მანცა მისთანა ტირილად,

ხ დედაკაცმან მან ჰკითხა მას ვითარმედ, რა არს

მწუხარება ეგე შენი რომელ ეგე ვითარ სტირ და ჰგო

<fw type="catch">დებ</fw>

<fw type="catch">ვ</fw>

<pb n="93" f="47r"/>
დებ: მიუგო მას და ჰრქვა , რ შესვლა მე ცოლი შვენიე

რი, და მოკვდა, და დავმარხე იგი, და ამისთვის ვწუხ:

ხ რაჟამ ვიტირებ მე, აღმისუმბუქდების მე მწუხარე

ბა ესე ჩემი: ჰრქვა მას დედაკაცმან მან ვითარმედ

ეგრეთ მყოფის მეცა: და მიუგო კაცმან მან და ჰრ

ქვა , უკეთუ ვართ ჩვენ ორივე ერთსა შინა ჭირ

სა შთავრდომილნი, რასათვის უკვე არა შევირთა

ვთ ჩვენ ერთმანეთსა, და შეგიყვარო შებ ვითარცა

იგი, და შეეყვნენ ერთმანეთსა: და შეგიყვარე შენ ვითარცა

იგი, და შენცა მე ვითარცა ქმარი თვისი: და ესრეთ

შემტკიცდენ და შეეყვნენ ერთმანერთსა: და მაშინ

მივიდა მპარავი, და წარიპარა ჯარებიცა იგი მისი:

ხშირის მოქმედი იგი მოიქცარა, ვერღარა ჰპოვა

ვარები იგი, და დაიწყო ტირილი და გოდება და სულთ

ქმნა მწარედ, ხშოვიდა დედაკაცი იგი, და ჰპოვა კა

ცი მტირალი, და ჰრქვა მას ვითარმედ კეთილად

სტირია, მიუგო მან და ჰრქვა, აწ ვტირი მართლ

ად, ვინათგან ბოროტისა ამის ზედა მოწვევნილი

სა განთავებასა ვერ ვპოვებ: ამისა შემდგომად

<fw type="catch">მივი</fw>

<fw type="catch">ზ</fw>

<pb n="94" f="47v">

მივიდეს დელფანელნი იგინი ესოპეს მიმართ, და გამოიყვ

ანეს იგი საპყრობილესაგან, და წარიყვანეს იგი უ

ნებლიეთ, რათამცა გარდაადონ იგი კლდესა ზე

და, ხოგი ეტყოდა მათ კვალად, სხვათა სახისმეტ

ყველბათა ვითარმედ:

<hi rend="color(F0000)">ო</hi>

დესმე ცხოველი იგი ე

რთ ვმოვანი რომელარს თავვიმ დაემეგობრა ბაყა

ყსა, და ხადა მას სახლსა თვისსა სადილობად: ხ

მოიყვანა რა იგი სახლსა ერთსა გამდიდრებულ

სა, სადა იგი იყო საზრსო მრავალი, და ეტყოდა

მას თავვი იგი, ჭამე და სვი საყვარელო ჩემო ბაყა

ყო: მიუგო მას ბაყაყმან და ჰრქვა, გმადლობ

შენ მეგობარო ჩემო თავვი: არამედ შენცა სა

ხლისა ჩემსა, რათა განგვისვენო შენი და არამო

გაშთო შენ ცურვისა მიერ ჩემისა, რგამვბამ

ფერქსა შენსა ძაფითა,, ფერქ ზედა ჩემსა,

ეგრეთ ვიწყებ ცურვად და განსვენებად შენ

და: და ვითარცა ეგრეთ ჰყვეს მათ, ეგრეთ

მეყვსეულად შთახტნა ბაყაყი იგი ტბასა

<fw type="catch">შინა</fw>

<pb n="95" f="48r">

შინა , და შთაიტანა სიღრმესა, ხთავვი იგი მოიშთო

ბოდარა, ეტყოდა ბაყაყსა მას მომაკვდავი ესრეთ ვი

თარმედ, მე უკვე შენ მიერ კვდები, აწ უწუ რამ

ეთუ ერთბამად ორნივე სწორედ მივიღებთ სი

კვდილისა უძღურებისაგან ჩვენისა: ხცურ

ვასა მას შინა ბაყაყისა მოიშთო თავვი იგი,

მეყვსეულად მოუტდა მას ზედგარდო ორბი ერ

თი, და აღიტაცა თავვი იგი ბაყაყთა მით რო

მელიცა ება ფერკსა ზედა მის თავვისასა, და

ერთბამად შეჰქმნა ორნივე იგი: ეგრეთვე უ

კეთუ მე დიდითა ტანჯვითა კვდები თქვე მი

ერ, განა მქონდან ჩემ წილ მომგებელნიცა თქვენ

და, რზაბილოვანი და ყოველი ელდა, თქვენზედა

მოიძიებენ სიკვდილისა ჩემსა: ხოლო ესე ყო

ველი რა ესმა დელფინელთა მათ ესოპეს მიერ:

მაშინცა არა ინებეს შეწყალება მისი: და კვა

ლად მირიოდა მათ მიერ თავისა სახლისა აპო

ლონისსა: არამედ შევიდენ იგი მაშინაცა,

<fw type="catch">და</fw>

<pb n="96" f="48v">

და გამოიყვანეს იგი რისხვითა და გულისწყრომითა, და წა

რიყვანეს იგი კლდით კერძო რათა გარდააგდონ:

</p>

- <p>

<hi rend="color(F0000)">b</hi>

ოლო სლვასა ოდენ მათსა, კვალად იტყოდა ესოპე

მათდა მიმართ ფდ, მ

<add place="above" hand="#h1">ი</add>

დელფინელნო ისმინეთ უკ

ვე ჩემი, რზდევნიდა სდესმე ყურგელსა ერთსა

ორბი: ხწყურდგელი იგი შევიდა ჳერელსა კიბორ

ჩხალისასა, და ევედრებოდა მას მას რათა დაიც

ვას იგი: ხჳიბორჩალი იგი გამოვიდა გარე, და ევე

დრებოდა ორბსა მას რათა არა მოკლას ყურდ

გელი იგი, და აფუცებდა მას ღწისა დიოს, რათა

მცა არა უგულვებელსჰყოფს სიმცირე მისი: ხორ

ბმან მან არა ისმინა მისი, არამედ შეიპყრა

ყურდღელი იგი და შეჰამა: მაშინ შეძვრა კიბორ

ჩხალი იგი მჯარსა ქვეშე ორბისასა, საცნობელად

ბუდისა მისისა, და მერმე აღფრინდა ორბი იგი,

და წარვიდა ბუდესა ზედა კიბორჩხალითურთ და დაჯ

და მუნ : ხკიბორჩხალი იგი გამოძვრა რა მიერ, მე

ყვსეულად აღფრინდავე ორბი იგი, და წარვიდა, და

<fw type="catch">ვერ</fw>

<pb n="97" f="49r">

ვერ აგრძნა კიბორჩხალისა მუნ ყოფა, მაშინ კიბო

რჩხალმან აღმოიღო კვერცხებიიგი ორბი

სა მის და გარდმოუტევა ქვე და შემუსვრა ყოველი

ვე: ხშოვიდარა ორბი იგი , და იხილა კვერცხ

ნი თვისნი შემოსრფილნი, დაუმძიმდა მას, და შე

წუხდა ფრიად, და თქვა ვინ იკადრა ბოროტისა ამ

ის ყოფად ჩემდა: და მერე აღვიდა უმალსა ად

გილსა და ქმანა მუნ ბუდე თვისი: ხკიბორჩხალი

ავიდა მუნცა: და ჰყოფ ეგრეთვე ვითარმცა არა პირ

ველ: და კვალად მივიდოდა ორბი იგი ბუდესა თვი

სა ზედა, და პოვა ეგრეთვე კვერცხი თვისი შემუ

სვრილი, განუკვირდა, და ვერა გულისჰმა ჰყოფდა,

და გიზრახვიდა თუ ვინარს ესე რომელიცა შემა

მთხვიეს მე ბოროტსა ამას: ხუკანასკნელ ა

<add place="above" hand="#h1">ღ</add>

ვიდა ორბი იგი უმაღლესსავე დაისის მიმართ.

და აღიტანა მუნ კვერცხნიცა თვისნი, და დასვა

მუწლთა ზედა დიოზისთა, რომელ იტყვის ვითარ

მედ რა არს ორბი ესე რომელ დასვა ღმისა დიოზს

<fw type="catch">და ე</fw>

<pb n="98" f="49v">

და ევედრებოდა მას რათა დაუცვას კვერცხნიცა იგი:

</p>

- <p>

<hi rend="color(FF0000)">მ</hi>

ამინ აღვიდა ტანჯორი რამე ზე აღფრენითა სი

<lb/>

მალღეზედ მიმართ, და ქმნა განავალი რომელარს ცუ

<lb/>

რცლი, და შთამოუტევა იგი წიაღთა შინა დიო

<lb/>

ზისთა: ხუგი აღდგა რეცა განბერტყად განავალ

<lb/>

სა მის, და მეყვსეულად შთამოაგდო კვერცხნიცა ი

<lb/>

გი ერთბამად განავალითა მით და შემუსრა: ხ

<lb/>

სცნა ესე ზებეს, რტანჯორი არს იგი რომელმან

<lb/>

ცა უქმნა ორბი მას ესრეთ მტერობისათვის

<lb/>

და ბრძოლისა მისისა, რომელიცა აქვს მისა მიმა

<lb/>

რთ, და რაჟამს მივიდა ორბი იგი ხილვად კვერც

<lb/>

ხისა მის, ჰრქვა მას ზებეს ვითარმედ, რა არა

<lb/>

ტანჯორი ესე რომელიცა შეგაჭირვებს შენ ბრძო

<lb/>

ლითა, არა მხოლოდ ბრძოლითა შენითა, არამედ

<lb/>

დიოზისა შეურაცხოფისათა, და მართლად მძ

<lb/>

ლეველ გექმნა შენ: ხუზებეს რა ენება გარდაც

<lb/>

ვალება ორბისა მის ნათესაობისა, და ზრახვა ჰყო

<lb/>

ტანჯორისა მისთანა, რათა მშვიდობა იყოს ორ

<lb/>

<fw type="catch">ბის</fw>

<lb/>

<pb n="99" f="50r"/>

ბისა და მის შორის: ხტანჯორმან არა ინება, არ

<lb/>

ცადატუ სმენა სიტყვისა მისისა: მაშინ ზებეს გა

<lb/>

რდაცვალა შობა ორბთა, სხვასა ჟმსა შინა, ო

<lb/>

დეს არა იყოფების ტანჯორი:

<hi rend="color(FF0000)">დ</hi>

ა თქვენცა

<add place="above" hand="#h1">მ</add>

ი

<lb/>

კაცნო დელფიანელნო, ნუ უგუბებელს ჰყოფთ ღმერ

<lb/>

თსა ამას აპოლონსა რომელსაცა შემოვევედრე, უკეთ

<lb/>

უმცა გრწამსთ იგი მცირედ წმინდად, და უღწო

<lb/>

ნი არა მოიხილავთ ჩემზედა: ხდეღაფანელნი იგი

<lb/>

სიტყვასა ამას ზედა მცირედ რამე შეიჭირვებდ

ენ, გარნა უფროსად სიკვდილადვე მიიზიდვიდენ მას:
</p>
- <p>
<hi rend="color(F0000)">ვ</hi>
ითარცა იხილა ესოპე რომელ სიტყვანი მისნი ა

რარად გულისკმაჰყვეს უკეთურთა მათ, ეგრეთ

ვე კვალად ეტყოდა მათ და ჰრქვა: ისმინეთ ჩემი

კაცნო მიუდრეკელნო და სისხლის მსმელნო:
<hi rend="color(F0000)">ი</hi>
ყო

ვინმე ერთი მიწის მოქმედი კაცი, და დაბერა ესრ

ეთ რომელსა არაოდეს ეხილვა ქალაქი, და ევედრა

სახლეულთა თვისთა რათა წარიყვანონ იგი, და უჩვე

ნონ მას ქალაქი: ხუთ შეაბეს ჯორნი ეტ

<fw type="catch">ლსა</fw>

<pb n="100" f="50v"/>
ლსა ზედა რასამე, და შთასვეს კაცი იგი, და განუ

ტვეს იგი წარსვლად ქალაქად თვინიერ მოგ

ზაურისა: ხუვლასა მისსა იქმნა ნისლი დიდი, და

დაბნელდა, ვინათგან იყო ჟამი ზამთრისა, და ესრეთ

სიბნელისა მისგან დაკარგეს გზა ჯორთა მათ, და

მიიყვანეს მოხუცებული იჰი ერთსა რასამე კლდე

სა ზედა გადასავარდნელად; ხუოხუცებულ იგი, ი

ყარა თავსა ზედა მის კლდისასა დაღაღებდა ესრ

ეთ : ჰ
<add place="above" hand="#h1">ი</add>
ღწო რა ბოროტი ვქმენ წინაშე შენსა ვი

ნათგან ესრეთ წარვიწყმდები მე თვინიერ ცოდვისა,

არა პირუტყვთა ძლიერთა და ბუნებითა კეთილთაგ

ან, არამედ მცირედთა ამათ და უნდოდა ჯორთა

გან:
<hi rend="color(F0000)">ე</hi>
გრეთვე განვმწარდები მეცა და ვი

ნათგან არა წარვიწყმდები კაცთაგან გონიერთა,

და პატიოსანთაგან, არამედ ბოროტთა და ეშმაკე

ულთაგან:

<hi rend="color(FF0000)">დ</hi>

ავითარცარა მიიყვანეს იგი გადა

<lb/>

სავარდნელად კლდესა მას ზედა, კვალად თქვა სიტ

<lb/>

ყვა ესე ვითარმედ:

<hi rend="color(FF0000)">კ</hi>

აცმან შეიყვარა ასუ

<lb/>

<fw type="catch">ლი</fw>

<lb/>

<pb n="101" f="51r"/>

ლი თვისი წარავლინა ცოლი თვისი აგარაკსა, და თვით მა

<lb/>

რტო დაშთა სახლსა შინა ასულითურთ, და აჭირვებდა

<lb/>

იგი ასულსა თვისა, რათა სიძვა ჰყოს მასთანა: ხ

<lb/>

იგი ეტყოდა მამასა თვისსა ვითარმედ, რად გიჰმს შენ

<lb/>

უსჯულოებისა ამის დიდისა ყოფა ჩემთანა, უმჯო

<lb/>

ბეს არს ჩემდა მრავალთა კაცთათანა: უმჯობეს სიძვა, ვიდრე

<lb/>

შენ მშობლისა ჩემისთანა:

<hi rend="color(FF0000)">დ</hi>

ა აწ თქვენ უსჯ

<lb/>

ულონო დედოფალნო, უმჯობეს იყო ჩემდა რათა შთა

<lb/>

ვარდნილვიყავ ჯელთა შინა ხარივდელთა, და სიკილიელ

<lb/>

თასა, გინა სირთასა და აფრიკელთასა, და არა ჯელ

<lb/>

თა თქვენთა, ვინათგან წარვიწყმდები მე უბრა

<lb/>

ლოდ თქვენ მიერ: სიკილია უკვე არს ადგილ ერ

<lb/>

თი ზღვისკიდესა სიკილიისასა, რომელსა აქვს

<lb/>

სიღრმესა შინა ქვანი, დიდ დიდნი და მრავა

<add place="above" hand="#h1">ლ</add>

ნი, ადგილი იგი ღრმა არს, და ჯვრელიანი,

<lb/>

რომელთა შინა იმყოფებიან მკეცნი ზღვასა

<lb/>

ზღვანი: ხ ზარივდა არს, ეგე ვითარივე ადგილი

<lb/>

ზღვისა, და ესეცა კლდესა სიკილიისასა, მახლობელ

<lb/>

<fw type="catch">სიკი</fw>

<lb/>

<pb n="102" f="51v"/>

სიკილიასა, რომელსა უწოდოთ დღეს ჩვენ ხარივდად

<lb/>

ლადინარდ: ხ ზირთა არს კლდესა ბარბაროზ

<lb/>

თასა, და არს ადგილი იგი უნავთსაყუდელო, რო

<lb/>

მელი დანთქავს მცურავთა: აწ უკვე დაღაცა
თუ წარვიწყმინდები მე თქვენ მიერ, არამედ ამ
იერიოგან, ჩემმიერცა კრულ და წყეულ იქმენით
თქვენ, და მამულიცა თქვენი, და მაქვს სასოება
ღმისა მიერ, რათა ისმინოს ჩემი, ვინათგან უ
სამართლოდ მოგკვდები მე, და მრწამს რომელ
თვით ღმერთათგანცა გექმნებისთ მპოვნება.

```
</p>
<pb n="103" f="52r"/>
<pb n="104" f="52v"/>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    - <hi rend="color(F0000)">
      იგავნი ესოპე ბრძენისა იგავი პირ
      <lb/>
      ველი, მელისა, და ჩიგვისათვის :
      <lb/>
      უყურეთ ესოპეს.
    </hi>
  </head>
  <pb n="105" f="53r"/>
  - <p>
    <hi rend="color(F0000)">ა</hi>
    ღვიდოდა ოდესმე მელი ერთი, ღობესა ზედა,
    <lb/>
    და დაუსხლტეს მას ფერჯნი მისნი, ჩამოსავარდ
    <lb/>
    ნელად, ხდამოევიდა იგი ჩირგვსა რასამე ზედა,
    <lb/>
    ვარდისასა, რომელმაცა ეკლითა მით თვისითა ეს
    <lb/>
    რეთ დაჩხვლეტილი იგი რომელ სისხლი სდიოდეს,
    <lb/>
    და ელმოდა მას მარედ, მაშინ სთქვა მელმან მან
    <lb/>
    ჩირგვსა მას, ვაი ჩემდა , რა შეწევნისათვის შემო
    <lb/>
    გვედრე, და შენ უმვირესი ბოროტი შემამთხვიე
    <lb/>
    მე: მიუგო მას ჩირგვმან მან და ჰრქვა, შენ თვითუ
    <lb/>
    კვე სცოდე, ვინათგან შემიპყრა მე ჯელითა, რომელ
    <lb/>
    სა მე ეგე ვითარი ჩვეულება მაქვს შეწყნარებად
    <lb/>
    ყოველთა: თ
    <hi rend="color(F0000)">არგმანი </hi>
  </p>
  - <p>
    იგავი ესე გამოაცხადდებს ვაჟ უფუნურ არიან იგინი
    <lb/>
    რომელთაცა ნებავსთ მათგან შეწვენა, რომელნიცა
    <lb/>
    <fw type="catch">ბუ</fw>
  </p>
```

```

</b>
<pb n="106" f="53v"/>
ბუნებით დაუნდობელი არიან, და შეჭირვებას
</b>
სხვათასა ჩვეულარიან, და იმათ მიენდობიან უგუ
</b>
ნურებით.
</p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    o
    <hi rend="color(F0000)">გავი,</hi>
    ბ,
    <hi rend="color(F0000)">მელისათვის .:</hi>
  </head>
  - <p>
    <hi rend="color(F0000)">შ</hi>
    ევიდა ოდეს მელი ერთსა სახლსა რასამე შინა
    </b>
    სამღერელსა, და მოვლნოო მან ყოველნივე იგი კუ
    </b>
    თხენი სახლსა მის, და საქმენი სრულიად გა
    </b>
    ნიხილა, და ჰპოვა მუნ საფრთხობი რად მს
    </b>
    გავსი პირისა, და თავისა კაცთასა ფრიად კეთი
    </b>
    ლად და შვენირად შემკობილი. და მეყვსეულად
    </b>
    აღიღო იგი ფერჯითა თვისითა, და განიცდიდა და
    </b>
    თქვა, ეჰა რაბამ მშვენირ არს თავი ესე გა
    </b>
    რნა ტვინი არ არს ამას შინა.
  </p>
  - <p>
    თ
    <hi rend="color(F0000)">არგმანი ი</hi>
    გავი ესე გამოაცხადებს ვი
    </b>
    თარმედ: კაცთა მათთვის რომელნიცა ფრიად
    </b>
    შვენირ და ახოვან არიან ტანითა, არამედ გო
    </b>
    ნებითა უგუნურ არიან.
  </p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    o
    <hi rend="color(F0000)">გავი</hi>
    ბ
    <hi rend="color(F0000)">ღორისა და ძაღლისა</hi>
    <fw type="catch">ქმნ</fw>
  </head>
  <pb n="107" f="54r"/>
  - <p>
    იქმნა უკვე ოდესმე ცილობა შორის ღორისა, და ძაღ
    </b>
    ლისა მრავლისათვის შვილიებისა მათისა. ხჴაღ
  </p>

```

```

</b>
ლმან თქვა ვღ არარა არს უნაყოფესი ჩემსა
</b>
ქვეყანასა ზედა: მიუგო მას ღორმან და ჰრქვა,
</b>
რაოდენცა იდიდო შენ თავი შენი შვილთა სხმასა სი
</b>
მრავლითა, ეგრევე მოიხსენე შენ იგი, ხუშობ
</b>
შენ ლეკვითა მათ შენთა ბრმათა:
</p>
- <p>
თ
<hi rend="color(F0000)">არგმანი იგ</hi>
ავი ესე გამოაცხადებს, ვღ არა
</b>
ხუისწრაფითა იყო საქმე რადსამე, არამედ ყო
</b>
ველთავე სიხარულითა:
</p>
</div>
- <div type="chapter">
- <head>
ო
<hi rend="color(F0000)">გავი: </hi>
დ.
<hi rend="color(F0000)">ბერკაცისა და სიკვდილისა.</hi>
</head>
- <p>
<hi rend="color(F0000)">კ</hi>
აცმა ვინმე ბერმა, დაჰრა ოდესმე შეშა, და ა
</b>
ლიკიდა იგი, და წარიღო შორთა გზათა: ხ ჳდა
</b>
შვრა იგი გზისა სვლისაგან, და დასდვა შეშა
</b>
იგი ერთისა ადგილსა, და მაშვრალი ინანდა, და უწყო
</b>
დდა სიკვდილსა, და მეყვსეილად წარმოუდგა
</b>
მას სიკვდილი, და ეტყოდა ვღ რასა მიწოდებ მე
</b>
მაშინ მოხუცებული იგი შეძრწუნდა, და ჰრქვა მას,
</b>
<fw type="catch">მას</fw>
</b>
<pb n="108" f="54v"/>
ამისთვის გიწოდდი შენ, რათა შემწე მეყო
</b>
მე შეშისა ამის სახლისა შინა ჩემსა მიტანასა:
</p>
</div>
- <div type="chapter">
- <head>
ო
<hi rend="color(F0000)">გავი,</hi>
ი.
<hi rend="color(F0000)">ჯორისა და მელისა:</hi>
</head>
- <p>
<hi rend="color(F0000)">ჰ</hi>

```

პოვა უკვე ოდესმე ჯორმან ტყავი ლომისა, და აღი

ლო იგი, და შთაიცივა, და აშინებდა ეგრეთ

ყოველთა მკვეცთა: მაშინ იხილა მელი იგი ერ

თი, და მიემართა მისდაცა შეშინებად: ხ შელი

სა მას, პირველად ესმა კმა მისი, და სცნა რ

ჯორი იყო: და ჰრქვა მას, ისმინე ჩემი ჯორო, ჭე

შმარიტად მეშინოდამცა შენი, უკეთუ არა მე

სმინა კმა შენი:

</p>
- <p>

თ
<hi rend="color(FF0000)">არგმანი</hi>
იგავი ესე გამოაცხადებს კაც

თა უსწავლელთა, რომელნიცა ეჩვენებიან სხვა

თა ბრძნად, და მრავალის მეტყველებითა მათითა

იმხილებიან.

</p>

</div>

- <div type="chapter">

- <head>

იგავი, ვ: ფ
<hi rend="color(FF0000)">რ</hi>
ინველის
- <hi rend="color(FF0000)">
დამჭერის კაცის და გვე
<add place="above" hand="#h1">ლ</add>
ისა

</hi>

</head>

- <p>

<hi rend="color(FF0000)">კ</hi>
აცმან ვინმე ფრინველის მჭირველმან, აღილო ბადე

თვისი, და წარვიდა მონადირებად მფირნველთა, და მე

<fw type="catch">ყვსე</fw>

<fw type="catch">ყვსე</fw>

<pb n="109" f="55r"/>
ყვსეულად იხილა მფრინველი ერთი მჯდომარე ხესა

ზედა მაღალსა, და ინება შთამოყვანება, და შეჰყრობა

მისი, საჭითა. და იხედვიდა იგი თვალითა მაღლიად,

და არა უწყობდა მან ხ შეწოლარე იყო გველი ერთი ფე

რტა ქვეშე მისთა, და დაადგა გველსა მას ფერტი

თვისი: ხ გველი იგი განრისხდა, და უცა მას ფერტ

```
</b>
სა, და, მკს მიახდა კაცი იგი სიკვდილად, მაშინ ი
</b>
ტყოდა მომაკვდავი იგი: ვაი ჩემდა საწყალობელისა
</b>
რწენება მე სხვათა შეპყრობა, და თვით შეპყრო
</b>
ბილ ვიქმენ სხვათაგან სიკვდილისა მიერ:
</p>
- <p>
თ
<hi rend="color(F0000)">არგმანი: ი</hi>
გავ ესე გამოაცხადებს მა
</b>
თათვის, რომელნიცა უმზირიან შეპყრობად,
</b>
გინა მოსტყუებელად მახლობელთა თვისთა, და
</b>
მეგობართა, და უწვან მრავალგზის სხვათა
</b>
მიერ თვით შეიპყრობვიან ვიდრე სიკვდილამდე:
</p>
- <p>
ი
<hi rend="color(F0000)">გავი</hi>
ზ,
<hi rend="color(F0000)">შ</hi>
ევიდა ოდესმე ძალლი
</b>
ერთი, სახლსა შინა სამზარეულოსა, სადაცა
</b>
უკვე ამზადებდა მზარეული იგი საჭმელთა, და
</b>
<fw type="catch">წარი</fw>
</b>
<fw type="catch">ჭ</fw>
</b>
- <add place="margin-bottom">
- <hi rend="color(F0000)">
მადლისა დამზარაუ
</b>
ლისა
</hi>
</add>
<pb n="110" f="55v"/>
წარიპარა მისგან წარტაცებით ძალმან მან გულ
</b>
ერთი ცხვრისა: ხ შიხედარა მზარეულმან, და იხი
</b>
ლა ძალლი იგი მტოლვარე: შესძახა მასდა ჰრქვა
</b>
ვდ გპოვებ შენ ძალლო საცა უკვე იქმნები შენ
</b>
ესე უწყოდე რწრათუ გული მოგიპარავ შენ ჩე
</b>
მთვის, არამედ შემოგემინებთ შენ ჩემთვის გულ.
</p>
- <p>
თ
<hi rend="color(F0000)">არგმანი . ი</hi>
გავ ესე გამოაცხადებს.
```

```

</p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    o
    <hi rend="color(F0000)">გავი,</hi>
    ზ.
    <hi rend="color(F0000)">დედაკაცისა და ქათმისა.</hi>
  </head>
  - <p>
    დედაკაცისა ვისმე ქვრივსა ჰყავდა ქათამი ერთი
    <b>
    კვერცხის დამდებელი ყოველსა დღესა, და განიზრახ
    <b>
    ვიდა იგი ვითარმედ, უკეთუმცა ვსცე მე, ამის უ
    <b>
    ფროის საჭმელი ამანცა უკვე ამის უფროსი სა
    <b>
    <fw type="catch">ყვსე</fw>
    <b>
    <pb n="111" f="56r"/>
    ჰმელი კვერცხი დამიდვას მე, მაშინ დაუწყო ქათამ
    <b>
    სა მას მატებით მიყრა საკენკისა მრავლისა: ხჷ
    <b>
    ათამი იგი მრავლისა მისგან ჰამისა, ეგრეთ უზო
    <b>
    მოდ განსუქდა რომელ დადგა სრულიად კვერცხის
    <b>
    დებისაგან:
  </p>
  - <p>
    o
    <hi rend="color(F0000)">არგმანი ი</hi>
    გავი ესე გამოაცხადებს მათ,
    <b>
    რომელნიცა სურვულითა აღნადგინებისათა გა
    <b>
    ჴურდებიან, რაჟამს ინებებენ უმეტესისა მო
    <b>
    ძიებასა, და თვისსაცა წარწყმედენ:
  </p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    o
    <hi rend="color(F0000)">გავი,</hi>
    o,
    <hi rend="color(F0000)">ქათმისათვის კვერცხლისმდებელისა:</hi>
  </head>
  - <p>
    <hi rend="color(F0000)">დ</hi>
    ედაკაცსა ვინმე ჰყვანდა ქათამი ერთი, რომელ
    <b>
    სდებდა კვერცხსა ოქროსასა, და ესრეთ ჰგონებ
    <b>
    და იგი რწავსე იყო სრულიად ქათამი იგი ოქ
    <b>
    როთა მით, და ამისთვის ეგულვებდა დაკლვა მი
    <b>
    სი: ხჷკანასკნელი დაკლა იგი, დაიხილა შინა

```



```

</b>
განი მისი, მსგავსი სხვათ ქათამთასა, რო
</b>
მელსა შინა გონებდა მრავლისა სიმდუდრისა
</b>
პოვნასა, და მაკლდა მცირესა მას უგუნუ
</b>
რი იგი:
</b>
- <fw type="catch">
    თ
    <hi rend="color(FF0000)">არგ</hi>
</fw>
</p>
<pb n="112" f="56v"/>
- <p>
    თ
    <hi rend="color(FF0000)">არგმანი. ი</hi>
    გავი ესე გამოაცხადებს, ვითარმ
    </b>
    ედ, ჯერარს კაცისა რათა ცხოვრობდეს ჯერისაებრ
    </b>
    და არა გარდამეტებულისა სიმდიდრისა ნდომითა იქ
    </b>
    ცეოდეს:
</p>
</div>
- <div type="chapter">
    - <head>
        ო
        <hi rend="color(FF0000)">გავი, კატისა, და თავისათვის : </hi>
    </head>
    - <p>
        სახლსა შინა ერთსა განმრავლდენ თავი ფრი
        </b>
        ად, და ესმა ესე კატასა, მივიდა მუნ, და იპყრო
        </b>
        ზდა, და სჭამდა იგი დღე ყოველი თავგთა მათ, ხ~
        </b>
        იხილესრა თავგთა მად, რ~ოაკლდა დღე ყო
        </b>
        ველი რიცხვთა მათთა, იტყოდეს ურთიერთარს
        </b>
        წარვიდეთ ჩვენ ამიერითგან, რათა არა წარვწყმ
        </b>
        დეთ ჩვენ სრულიად: ხ~ცნა ესე კაცამან, იც
        </b>
        მარა ესე ვითარი ჯელოვნება მასატყუებელად თავგ
        </b>
        ისა მათ, ოდეს აღარა იყვნენ მუნ თავგნი, აღ
        </b>
        ვიდა უკვე საბელსა ზედა, და დაემკვიდრა იგი მას
        </b>
        ზედა, ვითარცა მკვდარი. მაშინ ერთი რომელიმე
        </b>
        თავგი შთამოვიდოდა საბელსა მას ზედა, და იხილა კა
        </b>
        ტა იგი მოკიდებული, და ჯმა უყო მას: ისმინე შენ
        </b>
        ჟ
        <add place="above" hand="#h1">ი</add>

```

კატავ: უკვეთუ იყო ტომარაკიცა, მაშინაცა

```
<lb/>
<fw type="catch">უკვე</fw>
<lb/>
<pb n="113" f="57r"/>
```

უკვე არა მოვიდე შენდა,

```
</p>
```

```
- <p>
```

თ

```
<hi rend="color(FF0000)">არგმანი. ი</hi>
```

გავი ესე გამოაცხადებს გონიერთა

```
<lb/>
```

კაცთათვის, რომელნიცა გამოცდილ არიან ეშმაკთა

```
<lb/>
```

კაცთა სიბოროტისათან, და არღარა ოდენ მიენდობიან

```
<lb/>
```

და მოტყუვდებიან მათ მიერ:

```
</p>
```

```
</div>
```

```
- <div type="chapter">
```

```
- <head>
```

ო

```
<hi rend="color(FF0000)">გავი, ია: მელისათვის და მაიმუნისათვისა: </hi>
```

```
</head>
```

```
- <p>
```

```
<hi rend="color(FF0000)">ო</hi>
```

დეს შესაკრებელსა ზედა მწეცთასა, ესრედ კეთილ

```
<lb/>
```

ად იშუშპრა მაიმუნმა, რომელ ყოველსავე მათ მწ

```
<lb/>
```

ეცთა გამოირჩიეს იგი მეფედ თვისად, ხშელისა

```
<lb/>
```

შეშურდა იგი დაენება ბოროტისყოფად მისა, მა

```
<lb/>
```

შინ იხილა ადგილსა რომელსამე ბადე ერთო, და

```
<lb/>
```

ბადესა მას შინა ჯორცნი მოკიდებული, და მიიყ

```
<lb/>
```

ვანა მუნ მაიმუნი იგი, და ეტყოდა ვითარმედ,

```
<lb/>
```

ჰპოვო საუნჯე რამე დიდი, რომელსა არა ღი

```
<lb/>
```

რს ვარ მე წარმოღებად, ვინათგან არს იგი სამე

```
<lb/>
```

ფო რამე ნიჭი: ხშაიმუნი იგი უგუნურებითა

```
<lb/>
```

თვისითა წარვიდა მისთანა, და შთავარდა ბადესა მას

```
<lb/>
```

შინა, და დაუწყო მელსა მას ბრალდობა ვითარმედ რასა

```
<lb/>
```

```
<fw type="catch">თვის</fw>
```

```
<pb n="114" f="57v"/>
```

თვის უკვე მომიყვანო მე აქა მოტყუებითა: მაშინ

```
<lb/>
```

ჰრქვა მას მელმან, შენ გნებავსა ჰ

```
<add place="above" hand="#h1">ი</add>
```

უგუნუ

```
<lb/>
```

რო მაიმუნო ყოველთა მათ მწეცთა ზედა მეფო

```
<lb/>
```

ბად, რომელი ეგრეთ გონიერ ხარ:

```

</p>
- <p>
    თ
    <hi rend="color(F0000)">არგმანი: ი</hi>
    გავი ესე გამოაცხადებს მ
    <add place="above" hand="#h1">ა</add>
    თ
    <lb/>
    რომელნიცა თანა განუზრახველობითა იწყებენ, ამის
    <lb/>
    თავის მრავალგზის წარწყმდებიან:
  </p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    ი
    <hi rend="color(F0000)">გავი,</hi>
    იბ:
    <hi rend="color(F0000)">კუსა და ორბისათვის </hi>
  </head>
  - <p>
    ევედრებოდა ოდეს კუ ერთი, ორბსა, ასწაოს
    <lb/>
    მას ფრენა: ხორბი ეტყოდა მას რათა დაუტეოს
    <lb/>
    მან ამაო იგი განზრახვა მისი, ვინატგან არა აქ
    <lb/>
    ვნდა მას განზრახვითა მით ბუნება ფრენისა,
    <lb/>
    არამედ კუ იგი უფროსა აჭირვებდა მას, და ე
    <lb/>
    ევედრებოდა სწავლებისათვის ფრენისა: ამისა შე
    <lb/>
    მდგომად უსმინა მას ორბმან კუ იგი ბრჭალი
    <lb/>
    თა თვისთა, დაიტაცა იგი მაღალიად ჰაერ
    <lb/>
    თა სინა, და გარდაუტევა და ჰრქვა მა, აჰა
    <lb/>
    ესერა მისწავებიეს უკეთუ გნებავს შენ სწა
    <lb/>
    <fw type="catch">ვლა</fw>
    <lb/>
    <pb n="115" f="58r"/>
    <lb/>
    ვლა, და შთამოვარდა, და დაეცა იგი ქვასა ზედა, და
    <lb/>
    შეიმუსრა სრულიად:
  </p>
  - <p>
    <hi rend="color(F0000)">თარგმანი: ი</hi>
    გავი ესე გამოაცხადებს მათ
    <lb/>
    თვის რომელიცა გონიერთა არა უსმენენ,
    <lb/>
    და უგუნურებითა თვისითა წარწყმდებიან:
  </p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    ი

```

```

    <hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>
    ოგ:
    - <hi rend="color(FF0000)">
      კაცისა მისთვის რომელმან
      <lb/>
      ცა ივდა შავ არაბი.
    </hi>
  </head>
- <p>
  კაცმან ვინმე მოკდა არაბი ერთი შავი, და ჰგონებ
  <lb/>
  და მისთვის რამცა მცონარებითა მით პირის
  <lb/>
  უზანელობისათა იყო იგი ეგრეთ შავი: და მიიყვა
  <lb/>
  ნა იგი სახლსა შინა თვისსა, და დაუწყო მას გულის
  <lb/>
  მოდგინედ ბანა ყოვლითა საზანელითა, არამედ
  <lb/>
  ვერ შეუძლო ვერა რომელსამე საქმითა განსკეტ
  <lb/>
  აკება მისი, და თვით თავსა თვისსა ცუდად ეგე
  <lb/>
  ვითარ შრომა შეამთხვია:
</p>
- <p>
  თ
  <hi rend="color(FF0000)">არგმანი: ი</hi>
  გავი ესე გამოაცხადებს ვითარმედ,
  <lb/>
  ბუნებითი მოდგმა თვისი დასაზამითგან დასას
  <lb/>
  რულამდე არარასა განეშორების:
  <lb/>
  - <fw type="catch">
    ო
    <hi rend="color(FF0000)">გავ</hi>
  </fw>
</p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    ო
    <hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>
    ოდ,
    <hi rend="color(FF0000)">ქათმისათვის და მერცხლისა </hi>
  </head>
  <pb n="116" f="58v"/>
  - <p>
    <hi rend="color(FF0000)">ჰ</hi>
    პოვა უკვე ოდესმე ქათამმან ერთმან კვერცხი გვე
    <lb/>
    ლისანი, დ დაჯდა იგი გულისმოდგინედ მას ზედა, და გამოს
    <lb/>
    ტეხა იგინი, და დაუწყო მათ ზრდა, ხოხილა ესე მერ
    <lb/>
    ცხალმან და ჰრქვა მას: ჰ
    <add place="above" hand="#h1">ი</add>
    უფუნურო ქათამო, რაი
    <lb/>
    სათავის უკვე ზრდი შენ მაგათ, არა უწყა ვითარმედ

```

```

</b>
რაჟამს აღიზრდებიან ეგენი პირველად შენზედ
</b>
წარმოსთხვევენ გესლსა თვისსა:
</p>
- <p>
თ
<hi rend="color(F0000)">არგმანი, ი</hi>
გავი ესე გამოაცხადებს ვითარ
</b>
მედ, არა აღმოიფხვრების უკეთურთაგან ბოროტი
</b>
რაოდენცა უკვე ფრიად სძღვნიდე მათ:
</p>
</div>
- <div type="chapter">
- <head>
ო
<hi rend="color(F0000)">გავი, ლომი იე სათვის, და ჯორისა, და მელისა: </hi>
</head>
- <p>
ეამხანაგდენ ოდესმე ლომი, და ჯორი, და მელი ერთბა
</b>
მად, და წარვიდენ ნადირობად, და რაჟამს მოინადირეს
</b>
მათ ფრიად მრავალნი ნადირნი, უბრძანა ლომმ
</b>
ან ჯორსა მას, განუყოფა მონადირებულსა მის,
</b>
ხჯორმან მან განყო სამწილად, დადვა სწორი
</b>
ნაწილი თვითოეულსათვის და ჰრქვა მათ წარღე
</b>
<fw type="catch">ვლა</fw>
</b>
<pb n="117" f="59r"/>
</b>
ბა წილისა მათისა: მასინ ლომი იგი განრისხდა
</b>
ესრეთ სწორად განყოფისათვის, და მოკლა ჯორი იგი.
</b>
და მერე უბრძანა განყოფა მელისა მას: ხშელ
</b>
მან განყო იგი, და თვით რადმე წილი ი
</b>
პერა, და სხვა ყოველივე ლომისა მათვის დაუტე
</b>
ვა: იხილარა ესე ლომმან, ჰრქვა მელასა მას, ვინ
</b>
გასწავა შენ საყვარელო ჩემო ესრეთ კეთილად
</b>
განყოფა: ხშელამან ჰრქვა მას. სიკვდილმან მან
</b>
მან ჯორისამან:
</p>
- <p>
თ
<hi rend="color(F0000)">არგმანი, ი</hi>
გავი ესე გამოაცხადებს ვითარ
</b>
მედ, აქვსთ ესე კაცთა სწავლად, რათა მოიგ

```

```
</b>
ონებდენ პირველ წარსრულთა სიკვდილთა, და
</b>
წარწყმედილთა:
</p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    o
    <hi rend="color(FF0000)">გავი, ივ. ლომისათვის და დათვისა: </hi>
  </head>
  - <p>
    პოვეს უკვე ოდესმე ლომმან და დათვმან კიცვი ერ
    </b>
    თი, და იწყეს მის ზედა ურთიერთარს ბრძოლა,
    </b>
    ესე ვითარი, ვიდრემდე არღარა ეძლოთ დგომა ფერკ
    </b>
    თა ზედა: ხდაშვრენ რა ფრიად და დაეცნენ ორნი
    </b>
    <fw type="catch">ვლა</fw>
    </b>
    <pb n="118" f="59v"/>
    </b>
    ვე გარშემო კიცვისა მის: მაშინ რბიოდა გარემო
    </b>
    მუნ მათსა მელი ერთი, და იხილნარა იგინი დამა
    </b>
    შვრალნი, და დაცვივნებულნი გარემო კიცვრა მის,
    </b>
    მივიდა იგი მეყვსეულად, და წარიტაცა კიცვი იგი
    </b>
    მათგან : ხოგინი ხედვიდენ მელისა მას წარმტა
    </b>
    ცემულსა, და არღარა ეძლოთ ზე აღდგომად რა
    </b>
    თამცა წარელთ მსთგან, და ეტყოდენ, ვაი ჩვენდა
    </b>
    საწყალობელთა ამათ რშელისა მისთვის დავშვე
    </b>
    რით ჩვენ:
  </p>
  - <p>
    თ
    <hi rend="color(FF0000)">არგმანი, ი</hi>
    გავი ესე გამოაცხაცხადებს ვი
    </b>
    თარმედ, რომელნიმე ესრეთ უგუნურად შვრე
    </b>
    ბიან, და ნაშრომთა მათთა სხვანი მოიპოებენ:
  </p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    o
    <hi rend="color(FF0000)">გავი, </hi>
    იზ
    <hi rend="color(FF0000)">ყორნისათვის: </hi>
  </head>
  - <p>
    ყორანსა ერთსა დაუსნეულდა ოდესმე მართვე თვი
```


სი, და ტიროდა იგი მისთვის: ხშან ჰრქვა დედა

სა თვისსა ვითარმედ, ნუ სტირ უკვე ჩემთვის დედაო

ჩემო, არამედ ევედრე ღთისა: მიუგო მას დედამან

მისმან, ძეო ჩემო რომელი ღთი შეგეწვევის შენ, ანუ

<fw type="catch">ვლა</fw>

<pb n="119" f="60r"/>

არა რომელსა ჯორცი მოგიპარავსაა შენ:

</p>

- <p>

თ

<hi rend="color(FF0000)">არგმანი, ი</hi>

გავი ესე გამოაცხადებს ვითარმედ,

რომელნიცა ცხოვრებასა შინა თვისსა მრავალთა

ჰყოფენ მტერად თვისად, იგინი ჟამსა შინა ჭირი

სა თვისისა, ვერცა უკეთუ ერთსა მათგანსა ჰპო

ებენ მეგობრად თვისად:

</p>

</div>

- <div type="chapter">

- <head>

<hi rend="color(FF0000)">იგავი,</hi>

იწ:

<hi rend="color(FF0000)">მელისათვის, და ღამისა: </hi>

</head>

- <p>

იყო ერთი მელი, რომელსა არასადა ეხილვა ლომი,

ხრდესმე შეემთხვა მას ლომი, და ეოდენ შეძრწ

უნდა მელი იგი რომელ კნინდა და მკვდარიქმ

ნა, ხილვითა მით მისითა: და კვალად იხილა მეო

რედ, და შეეშინდავე დიდად: გარნა არა ეგრეთ

ვითარცა იგი პირველ: კვალად იხილარა მესამედ

ცა, მეყვსეულად კადნიერად მივიდა იგი მისა მი

მართ, და თანა მზრახველობდა მისთანა:

</p>

- <p>

თ

<hi rend="color(FF0000)">არგმანი: ი</hi>

გავი ესე გამოაცხადებს ვითარ

მედ, რაოდენიცა რამე ფრიად საშინელ იყოს,

მრავალგზის ხილვითა მიახლებად მის გაადვილ


```
<fw type="catch">დებ</fw>
<lb/>
<pb n="120" f="60v"/>
<lb/>
დების:
</p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    o
    <hi rend="color(F0000)">გავი,</hi>
    ით:
    - <hi rend="color(F0000)">
      დედაკაცისათვის, და მკურნა
      <add place="above" hand="#h1">ლ</add>
      ისა
    </hi>
  </head>
  - <p>
    <hi rend="color(F0000)">დ</hi>
    ედაკაცსა ვისმე მოხუცებულსა სტკიოდეს თვა
    <lb/>
    ლნი მისნი, და მიუწოდა მას მკურნალსა ერთსა,
    <lb/>
    და აღუთქვა მას სასუდელი, უკეთუ განკურნოს
    <lb/>
    იგი, და უკეთუ არა განკურნოს, არარა სცეს
    <lb/>
    მას: ხმკურნალი იგი ვიდოდა დღე ყოველი მისსა
    <lb/>
    მიმართ, და სცხებდა მას თვალსა მისთა წამა
    <lb/>
    ლთა, და დედაკაცი იგი ოდეს ვერღარა მხედ
    <lb/>
    ველიქმნა წამალისა მის ცხებისაგან: მაშინ
    <lb/>
    აღიდის მკურნალმან მან ჭურჭელი რამე
    <lb/>
    სახლსა მისისაგან, და წარიღის თვისთანა, და ეს
    <lb/>
    რეთ იქმოდა იგი ყოველთა დღეთა: ხმდედაკაცი
    <lb/>
    იგი ხედვიდარა რდღე ყოველ აკლდებოდა ჭურჭე
    <lb/>
    ლთა მისთა, ფრიად მწუხარე იქმნებოდა: და შემ
    <lb/>
    დგომად რაოდენსამე ჟამსა, განიკურნაცა ი
    <lb/>
    გი სენისა მისგან, გარნა არღარა დაუშტეს მას
    <lb/>
    სახლსა შინა მისსა: მაშინ იწყო მკურნალმან
    <lb/>
    <fw type="catch">ვლა</fw>
    <lb/>
    <pb n="121" f="61r"/>
    მან თხოვნად მისა აღთქმულსა მისგან სასყიდლი
    <lb/>
    სა, ვინათგან მხედველობდა იგი კეთილად, და მოჰყ
    <lb/>
    ვანდეს მოწამენიცა: ხოგი ეტყოდა მას ჭემმარი
    <lb/>
```


ტებით, აწ უკვე აფროსად ვერარას ვხედავ მე

რრდეს მტკიოდა თვალნი, მაშინ მრავალთა

რათმე ვხედავდი სახლსა შინა ჩემსა ჭურჭელსა ჩემსა, ხუწ

თვალთა ვხედავ კეთილა
<add place="above" hand="#h1">დ</add>
რომელ სახლისა

ამას შინა ჩემსა ჭურჭელსა ჩემსა ველარას

სადმე ვხედავ.

</p>

- <p>

თ
<hi rend="color(FF0000)">არგმანი, ი</hi>
გავი ესე გამოაცხადებს ბოროტთა

კაცთათვის, რომელნიცა არა ჰნებავსთ რათა

სხვანი დესვიდენ ბოროტისყოფათა მათთა, და

რა ექმნას მათ ესე წინა აღმდომად:

</p>

</div>

- <div type="chapter">

- <head>

ი
<hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>

ჰ:
<hi rend="color(FF0000)">ეტლისათვის, და კუსა: </hi>

</head>

- <p>

<hi rend="color(FF0000)">ო</hi>
დესმე ეტლმან ერთმან ქმნა ქორწილი, და მოიწვივ

ნა ქორწილსა მას ზედა ყოველნი ცხოვარნი, მას

ჟამსა დაეყოვნა კუსა მუნ მისვლად, და იგიცა

მერმე მივიდა: მაშინ განჰკვირდა ეტლი იგი დაყოვ

<fw type="catch">ნება</fw>

<pb n="122" f="61v"/>

ნება ნებასა მას ზედა კუსასა, გარნა ჰკითხა მას მიზეზი

უკეთუ რასათვის დაეყოვნა მას მუნ მისვლად: ხ~

მან მიუგო და ჰრქვა, ვითარმედ სახლი საყვარელი,

და სახლი რჩეული თვითცა მას : ესმარა ესე ეტ

ლისა მას, განრისხდა ფრიად, და დასწყევა იგი, და

სახლიცა მისი, რათა მიმოაქენდეს ზურგი უ

კუნისამდე:

</p>

```
- <p>
  თ
  <hi rend="color(FF0000)">არგმანი, ი</hi>
  გავი ესე გამოაცხადებს ვითარმ
  <lb>
  ედ, მრავალთა კაცთა უმჯობესად უჩნსთ თვის
  <lb>
  თა სახლთა შინა სიგლახაკით ცხოვრება ვიდრე
  <lb>
  სხვათა სახლთა შინა სიმდიდრითა ცხოვრება
  <lb>
  სა:
</p>
```

```
</div>
```

```
- <div type="chapter">
```

```
  - <head>
```

```
    ი
```

```
    <hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>
```

```
    კა.
```

```
    <hi rend="color(FF0000)">ცხენისა და ჯორისა: </hi>
```

```
  </head>
```

```
  - <p>
```

```
    <hi rend="color(FF0000)">კ</hi>
```

```
    აცსა ვისმე ჰყვანდა ერთი ცხენი, და ერთი ჯო
```

```
    <lb>
```

```
    რი, ხსლვასა ოდენ მათსა გზასა ზედა, ჰრქ
```

```
    <lb>
```

```
    ვა ცხენსა მას ჯორმან, აღმისუბუქე მე ტვირთ
```

```
    <lb>
```

```
    ისა ამის ჩემისაგან, და წარიღე რამე უკეთუ
```

```
    <lb>
```

```
    გინდეს ცხოვრება ჩემი, და არა უსმინა ვედრე
```

```
    <lb>
```

```
    <fw type="catch">გლა</fw>
```

```
    <lb>
```

```
    <pb n="123" f="62r"/>
```

```
    ბა იგი მისი ცხენმან მან: მაშინ დაეცა ჯორი
```

```
    <lb>
```

```
    სიმძიმისა მისგან ტვირთისა, და მოკვდა: და შე
```

```
    <lb>
```

```
    მდგომად პატრონმან მისმა, ყოველი იგი ტვირთი
```

```
    <lb>
```

```
    მისი რაოდენიცა ეკიდა ჯორსა მას, და ტყავიცა ი
```

```
    <lb>
```

```
    გი მისი აღვიდა ცხენსა მას: ხცხენმან
```

```
    <lb>
```

```
    მან ღალადყო და თქვა, ვაიმე საწყალობელსა რა შემ
```

```
    <lb>
```

```
    ემთხვა მე ესე რომე, მცირისა ტვირთისა აღვიდე
```

```
    <lb>
```

```
    ბა არა ვნებე მოკლებულისა მისგან ჯორისა,
```

```
    <lb>
```

```
    და აწ ესერა ტვირთი მისი, და ტყავიცა მისი მე მკი
```

```
    <lb>
```

```
    დავს სრულიად:
```

```
</p>
```

```
- <p>
```

```
  თ
```

```
  <hi rend="color(FF0000)">არგმანი: ი</hi>
```

```
  გავი ესე გამოაცხადებს ვითარმ
```

```
  <lb>
```

ედ, უკეთუ დიდთა, მცირეთათანა შეწვენა თვი
/

სი შეაერთონ, მათ დაიცვან ცხოვრება თვისი:

</p>

</div>

- <div type="chapter">

- <head>

ო

<hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>

კბ.

<hi rend="color(FF0000)"> მპარავთათვის, და მამლისა: </hi>

</head>

- <p>

<hi rend="color(FF0000)">შ</hi>

ვეიდენ ოდესმე მპარავნი სახლსა ვისსამე. და ვერცა

/

რა ჰპოვეს თვინიერ მამლისა ერთისა, და შეიპყრ

/

ეს იგი და წარვიდენ: ხონებესრა დაკლვა მისი, ე

/

ვედრებოდა მათ მამალი იგი, რათა განუტევეონ იგი

/

<fw type="catch">ცოც</fw>

/

<pb n="124" f="62v"/>

ცოცხალი, და კვალად ეტყოდა მათ უკეთუ ვითარ სა

/

წმარარს იგი ერთა, ვინათგან აღვიღებს იგი მათ და

/

მე ყოველ მოქმედებად: ხშათ მიუგეს მათ და

/

ჰრქვეს ვღ, ამისათვის უფრო დაგკლავთ შენ, რ

/

აღვიძებ მათ, და ჩვენ პარვასა არა გვაცადებ:

</p>

- <p>

თ

<hi rend="color(FF0000)">არგმანი: ი</hi>

გავი ესე გამოაცხადებს ვითარ

/

მედ, რომელიცა კეთილთა კაცთათვის სარგებ

/

ელარიან, იგივე ბოროტი კაცთათვის სავნე

/

ბელარიან:

</p>

</div>

- <div type="chapter">

- <head>

ო

<hi rend="color(FF0000)">გავი: </hi>

კბ:

<hi rend="color(FF0000)">მგზავრთა კაცთათვის:</hi>

</head>

- <p>

<hi rend="color(FF0000)">კ</hi>

აცნი ვინმე ორნი ვიდოდენ ერთად გზასა ზედა,

/

ხურთმან მათგანმან ჰპოვა ცული ერთი, და თქ

/

ვა ვითარმედ, ვჰპოვე მე ცული: ჰრქვა მას მეორე

მან, ჰსთქუ ესრეთ რუპოვეთ, და არა ვპოე: ა

მისა შემდგომად, მივიდა დამლარგავი იგი ცულისა

მის, და სთხოვა მას რათამცა მისცეს მას: ხრგი

ეტყოდა მოყვასსა თვისსა, და დავკარგეთ ჩვენ, მი

უგო მას მოყვასმან მისმან, და ჰრქვა მას, ნუ

<fw type="catch">იტყვ</fw>

<fw type="catch">ღ</fw>

<pb n="125" f="63r"/>

იტყვი ამას, რდავკარგეთ ჩვენ, არამედ სთქვუ ეს

რეთ ვითარმედ, დავკარგე მე, ვინათგან რაჟამს ჰპო

ვე შენ ცული, მასინ ესრეთ იტყოდი ვპოვე ცული

და არათუ ვპოვეთო:

</p>

- <p>

თ

<hi rend="color(FF0000)">არგმანი ი</hi>

გავი ესე გამოაცხადებს მათთვის ვი

თარმედ რომელიცა არა ყოფილან თანაზიარნი

კეთილისა შინა, იგი ჰირსა შინა არა იქმნ

ებიან სარწმუნოდ მეგობრად:

</p>

</div>

- <div type="chapter">

- <head>

ო

<hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>

კდ:

<hi rend="color(FF0000)"> მონათათვის და მზარეულისა: </hi>

</head>

- <p>

<hi rend="color(FF0000)">ო</hi>

რნი ვინმე მონათანი სხდენ სამზარეულოსა შინა,

ხურთმან მათგანმა მოაზარა მზარეულსა მას ჯო

რცი ნაჭერი ერთი, და მეორესა მას შთაუდვა უ

ბესა შინა: მაშინ ძიება ჰყო მზარეულმან მან,

და ვერა ჰპოვა ჯორცი იგი. და მერმე ჰკითხა მომპარავ

სა მას, და მან მიუგო მას ვითარმედ არა მაქვს

მე. და რომელსაცა იგი აქვნდა უბესა შინა, იგი

ცა იტყოდა ფიცით ვითარმედ, არა მომიპარავს

მე: ხ მზარაულმან სცნა სრული სიბოროტე,

<fw type="catch">მა</fw>

<fw type="catch">თ</fw>

<pb n="126" f="63v"/>

მათი, ჰრქვა უკეთუ წინაშე ჩემსა ჰფუცავთ, და ჰფარავთ,

წინაშე ღისა ფერსადა დაჰფაროთ ქვწ

</p>

- <p>

თ

<hi rend="color(FF0000)">არგმანი ი</hi>

გავი ესე გამოაცხადებს ვითარმედ.

უკეთუ ცრუ ფიცითა წინაშე კაცთა დავფ

<add place="above" hand="#h1">ა</add>

როთ

ჩვენ, არამედ წინაშე მხილველისა ყოველთასა და

განმკითხველისა ღისა დაფარვად ვერსადა შეუ

ძ

<add place="above" hand="#h1">ღ</add>

ოთ ჩვენ დაფარვად:

</p>

</div>

- <div type="chapter">

- <head>

ო

<hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>

ჰე:

<hi rend="color(FF0000)">მსოფლიოსა კაცისასა, და ძეთა მისთა</hi>

</head>

- <p>

კაცმან ვინმე მსოფლიოსმან ჟამსა სიკვდილისა თვი

სისასა. ინებე ძეთა თვისთა მიწის მოქმედებისა

სწავლება: და მოუწოდა მათ და ჰრქვა, ძენო ჩემნო

აჰა ესერა მე მოვკვდები, და თქვენ ეძიებდით მას,

რომელიცა დაემარხე მე მენაცსა ჩემსა, და უკეთუ ი

ძიოთ ყოველივე: ხ რგინი ჰგონებდენ, უკვე

თუმცა დაეფლა მას საუნჯე რადმე და შემდგო

მად სიკვდილისა მამისა მათისა, გარდაბარ

ეს მათ ვენაჰი იგი სრულიად, და ვერარა ჰპოვეს

მათ, გარნა ვენაჰმან მან დაბარებულმან კეთილად

<fw type="catch">გამოს</fw>

<pb n="127" f="64r"/>

```

    გამოსცა მრავალ ნაყოფი თვისი:
  </p>
- <p>
  თ
  <hi rend="color(F0000)">არგმანი, ი</hi>
  გავი ესე გამოაცხადებს ვითა
  <lb>
  რმედ, შრომა არს საუნჯე კაცთა:
  </p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    ი
    <hi rend="color(F0000)">გავი,</hi>
    კვ:
    - <hi rend="color(F0000)">
      ძა
      <add place="above" hand="#h1">ღ</add>
      ლისათვის და პატრონისა მისისა:
    </hi>
  </head>
  - <p>
    <hi rend="color(F0000)">კ</hi>
    აცი ვინმე დიდებული შეპყრობილიქმნა გარე
    <lb>
    სასახლესა შინა თვისსა ავტაროსობისა
    <lb>
    მიერ, და ვინათგან მოკლებულიქმნა საზრდელ
    <lb>
    თაგან, დაკლნა მან პირველად ცხვარნი თვის
    <lb>
    ნი, და შეჰამეს: და მერე თხევიცა: ხჴვალა
    <add place="above" hand="#h1">ღ</add>
    განფცხნარა ავტარსობა იგი, იგი უკანასკნელი
    <lb>
    დაკლნა ფარნიცა მჴვნელი და შეჰამნა: მა
    <lb>
    შინ იხილესრა ესე ძაღლთა მისთა იტყო
    <lb>
    დეს ურთიერთარს ვითარმედ, ვიელტოდეთ
    <lb>
    ჩვენ სახლისა ამისაგან, უკეთუ მჴვნულნი
    <lb>
    კარნი არა შეიწყალა უფალმან ჩვენმან, მა
    <lb>
    შა, ჩვენ ვითარღა შეგვიწყალებს:
  </p>
- <p>
  თ
  <hi rend="color(F0000)">არგმანი ი</hi>
  გავი ესე გამოცხადებს, ვღ
  <lb>
  ჯერარს დაცვა თავისა თვისსა უფროსად
  <lb>
  <fw type="catch">რე</fw>
  <lb>
  <pb n="128" f="64v"/>
  რე მათ მიერ, რომელნიცა უკვე თავსა თვისასა
  <lb>
  არ დაინდობენ:

```

```

</p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    o
    <hi rend="color(F0000)">გავი,</hi>
    კზ,
    <hi rend="color(F0000)">მელისათვის.</hi>
  </head>
  - <p>
    <hi rend="color(F0000)">მ</hi>
    ელა ერთი შეპყრობილი ბადესა შინა, და კუდი
    <b>
    სა მოწყვედითა განთავისუფლებული ნატრობ
    </b>
    და სიკვდილსა სირცხვილისათვის, და განიზრახვიდა
    <b>
    იგი სხვათა მელთათვისცა ეგრეთვე ყოფასა, რა
    </b>
    თა საყოველთაოთა სირცხვილითა თვისი იგი სირც
    <b>
    ხვილი დაჰფაროს, და მოუწოდა ყოველთა მათ მელ
    </b>
    თა, და ეგრეთ ჰყოფდა თანა განმზრახველობასა
    <b>
    მათთანა, რათა დაიჭრან მათცა კუდეზი ვინა
    </b>
    თგან ასო იგი არს უპატიო მძიმე და უსარგებლო,
    <b>
    ხურთმან მიუგო მას და ჰრქვა, უკეთ
    </b>
    უმცა არა ყოფილიყავ შენ უკუდო, არა თანაგვ
    <b>
    ეზრახებოდი ჩვენ ამისათვის.
    </p>
  - <p>
    თ
    <hi rend="color(F0000)">არგმანი: ი</hi>
    გავი ესე გამოაცხადებს ვითარ
    <b>
    მედ, ბოროტი კაცი, არა სხვათა კეთილისნდომი
    </b>
    თა და სიყვარულითა, თანა ეზრახების კაცთა,
    <b>
    <fw type="catch">არა</fw>
    </b>
    <pb n="129" f="65r"/>
    არამედ სარგებელთა თვისითა მიეზიბითა, თანავე
    <b>
    ზიარების კაცთა:
    </p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    o
    <hi rend="color(F0000)">გავი,</hi>
    კწ
    <hi rend="color(F0000)">მერკურისა, გინა ერმისა, და</hi>
    <b>
    მელუსკუმისათვის.
    </b>
  </head>

```

- <p>
<hi rend="color(FF0000)">ე</hi>
ნება უკვე მერვ
<del rend="overstrike">ვ
- <add place="above" hand="#h1">
<hi rend="color(FF0000)">უ</hi>
</add>
რისა, უკეთუ ვითარ დააფასონ
<lb/>
იგი კაცთა, ხრცვალა სახითა კაცისათა, და
<lb/>
მივიდა სახლსა ვისმე მელუსკუმისასა, და იხილა
<lb/>
ლუსკუმი იოვეშესი, გინდა დიოსი, და ჰკითხა ვითარ
<lb/>
მედ, რაარს ფასი უკვე მისი, მიუგო მას მელუს
<lb/>
კუმემან და ჰრქვა, ფული ოდენ ოციარს ფასი მი
<lb/>
სი: ხშან განიცინა და ჰრქვა მას

</p>
- <p>
რა ერთისა არს, მან მიუგო ვდ რაოდენათაც
<lb/>
გამსყიდველი იტყვის დიდფასად, დაალიხილა, ე
<lb/>
გრეთვე თვისსა ლუსკუმსა ზედა, და განიზრახვიდა
<lb/>
ვინათგან იყო იგი წარმოდგენილი ღმერთთაგან, და
<lb/>
სიბილწეთა მთავარი, და კაცთა დიდად პატივი, და
<lb/>
ჰკითხა მას თვისიცა, მიუგო მელუსკუმემან და ჰრ
<lb/>
ქვა მას, უკეთუ ივდო შენ ესე, მოგეცეს შენ ე
<lb/>
<fw type="catch">სე</fw>
<lb/>
<pb n="130" f="65v"/>
სე ნიჰად:

</p>
- <p>
თ
<hi rend="color(FF0000)">არგმანი: ი</hi>
გავი ესე არს კაცთა ზედა მიმყვანსა,
<lb/>
და ანუ რომელი ადიდებდეს თავსსა, და არარად
<lb/>
ჰყოფდეს სხვასა:

</p>
</div>
- <div type="chapter">
- <head>
ო
<hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>
კთ,
<hi rend="color(FF0000)"> მგელისა, და წეროსათვის </hi>
</head>
- <p>
ოდესმე მგელსა ერთსა ძვალი დაადგა ყელსა ზედა,
<lb/>

და აღუთქვა მან წეროს საზღელი, უკეთუმცა

შთაუყოს მან წელსა შინა თავი და აღმოულოს მან

ძვალი იგი: ხწინათგან იყო იგი კისერ გრძელ, აღ

მართვა მას ძვალი იგი, და დაუწყო მას თხოვნა აღ

ნათქვამისა მის, მაშინ განიცინა მგელმან მან

და განილესა კბილნი თვისი, და ჰრქვა მას, კმა ა

რს იგი შენდაცა, ესე რომ აღმოილო რა პირისაგან

მგელსა მშვიდობით თავი შენი:

</p>
- <p>

თ
<hi rend="color(FF0000)">არგმანი</hi>
იგივე ესე არს კაცთა მათ ზედა, რო

მელნიცა ჰირთაგან დაიკსენებიან თვისთა კეთი

ლის მოქმედთაგან, და ეგრეთ მისცემენ:

</p>

</div>

- <div type="chapter">

- <head>

ი
<hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>

ლ:

<hi rend="color(FF0000)">კაცისათვის მეთევზურისა:</hi>

- <fw type="catch">

<hi rend="color(FF0000)">რ</hi>

ომელ

</fw>

</head>

<pb n="131" f="66r"/>

- <p>

<hi rend="color(FF0000)">რ</hi>

ომელსამე დინარესა ერთსა, იჭერდა მეთევზური ვინმე

თევზსა: ხწოსგვა ბადე, და მოაბა ბადესა მას ქვა

თოვსა ზედა, და დაუწყო მღვრევა სწალსა, რათა

მღვრიესა მას წყალსა შინა უფრო შთაცვივდენ

თევზი იგი ბადესა შინა: ხწიხილა ერთმან ვინმე

ესერა მუნ მყოფთაგანმა, შეუდგა მას და აღამღვ

რედა წყალსა, და არა სცემდა სმად წმინდასა წყ

ალსა: ხწან მიუგო მას ვითარმედ, უკეთუ მდი

ნარე ესე არა აღიმრღვეოდეს განევეფლები მე ში

მშილითა:

</p>

```
- <p>
თ
<hi rend="color(FF0000)">არგმანი , ი</hi>
გავი ესე გამოაცხადებს, ვდ ქალაქ
<lb>
თა მთავარმან, მაშინ უფროსად უნდა იზრუნ
<lb>
ოს თავისა თვისისათვის ოდესცა მოქალაქეები შფო
<lb>
თსა ჰყოფენ, და მოაკლდებათ რამდე:
</p>
```

```
</div>
```

```
- <div type="chapter">
```

```
- <head>
```

```
ი
<hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>
ლა:
<hi rend="color(FF0000)">მგელისათვის, და დედაკაცისა</hi>
</head>
```

```
- <p>
```

```
<hi rend="color(FF0000)">ო</hi>
დესმე მოემშია მგელსა ერთსა, და წარვიდა რათა
<lb>
მცა მოიპოვოს საზრდელი რამდე: ხშივიდა ერთ
<lb>
სა რომელსამე ადგილსა, და შემოესმა მას ყმისა
<lb>
<fw type="catch">ტირი</fw>
<lb>
<pb n="132" f="66v"/>
ტირილი, მაშინ დედა იგი მისი აჩუმებდა მას და
<lb>
ეტყოდა, უკეთუ არა დასცხე შენ ტირილსა მა
<lb>
გისგან, მიგცე შენ მგელსა წინაშე მისსა: ხუს
<lb>
მა რა ესე მგელსა მას, ეგონა უკეთუმცა მართ
<lb>
ლად იტყოდა დედაკაცი იგი, და იდგა იგი მუნ, და
<lb>
ელოდა ფრიად დიდსა ხანსა, და ოდეს მოიწია მწუ
<lb>
ხრი, ესმა მგელსა მას ალერსი დედისა მისგან:
<lb>
რომელი ესრეთ ეტყოდა ვითარმეს, რაჟამს მოვიდეს
<lb>
აქა მგელი, მოვკლათ ჩვენ იგი შვილო საყვარელო: ე
<lb>
სერა ესმა მგელსა მას, წარვიდა და თქვა, სოფელსა ა
<lb>
მას შინა სხვასა იტყვიან, და სხვასა ჰყოფენ კა
<lb>
ცნი:
```

```
</p>
```

```
- <p>
```

```
თ
<hi rend="color(FF0000)">არგმანი. ი</hi>
გავი ესე არს კაცთა მათათვის, რომ
<lb>
ელთაცა საქმენი და სიტყვანი არა შემოწმდები
<lb>
```

```

        ან:
    </p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    o
    <hi rend="color(F0000)">გავი,</hi>
    ლბ:
    <hi rend="color(F0000)">მაღლთათვის:</hi>
  </head>
  - <p>
    კაცს ვისმე ესხნეს ორნი ძაღლნი: ხურთსა მას
    <b></b>
    ასწავლა ნადირობა და მეორესა მას სიფრთხილე
    <b></b>
    <fw type="catch">სახლ</fw>
    <b></b>
    <pb n="133" f="67r"/>
    სახლსა შინა: ხრაჟამს მოინადირებდა ერთი იგი
    <b></b>
    ძაღლი, მეორეც იგი ზოგად მისთანა სჭამდა ნანად
    <b></b>
    ირევსა მას, ამისათვის მონადირე იგი ძაღლი ფრი
    <b></b>
    ად მრისხანე იყო მის ზედა, ვინათგან იგი დღე ყო
    <b></b>
    ველ შრომასა შინა იყო: და მეორე იგი ნანადირევეითა
    <b></b>
    მისითა და გამოიზრდებოდა: მიუგო მას მეორემან მან
    <b></b>
    ძაღლმან და ძაღლსა მას მონადირესა ეტყოდა, მე ნუ
    <b></b>
    მაყვედრებ ამას, არამედ აყვედრე პატრონსა ჩემსა,
    <b></b>
    რომელმაცა მიბრძანა მე, არა შრომა, არამედ სხვა
    <b></b>
    სა ნაშრომთა გამოზრდა მასწავლა მე.
  </p>
  - <p>
    თ
    - <hi rend="color(F0000)">
      <add place="above" hand="#h1">ა</add>
      რგმ
      <add place="above" hand="#h1">ა</add>
      ნი: o
    </hi>
    გავი ესე გამოაცხადებს ყმათა მათ
    <b></b>
    თვის, რომელნიცა უსწავლელარიან: ხურა ჯერარს
    <b></b>
    მხილება მათი ვინათგან ესრეთ გამოზარდნეს მშო
    <b></b>
    ბელთა:
  </p>
</div>
- <div type="chapter">
  - <head>
    o
    <hi rend="color(F0000)">გავი,</hi>
    ლგ:
    - <hi rend="color(F0000)">

```

```
კაცისათვის ლუსკუმისა
</b>
შემუსვრელისა:
</hi>
</head>
- <p>
<hi rend="color(FF0000)">კ</hi>
აცსა ვინმე აქვნდა ძველითგანვე ლუსკუმა ერ
</b>
თი, და თვით იყო გლაზაკი და ევედრებოდა მას დღე
</b>
<fw type="catch">ყო</fw>
</b>
<pb n="134" f="67v"/>
ყოველ, რამცა კეთილ რამე უყოს მას: ხდალა
</b>
თუ მარადის ამას ჰყოფდეს იგი, ეგრეთვე
</b>
გლაზადვე ეგებოდა: დღესა ერთსა განრისხდა
</b>
კაცი, და აღიტაცა, და მოეკიდა ფერჯსა ჯელი
</b>
თა და დააკვეთა მიწასა ზედა, და შემუსრა იგი
</b>
და დასცვივდა მისგან ოქრო მრავალი: მაშინ აღ
</b>
კრიბა ოქრო იგი კაცმან მან და ღაღადყო: ეგ
</b>
რეთ ვგონებ მე რუმმაკი ხარ შენ და უმადლო:
</b>
ოდეს პატივსა გიყოფდი შენ, არა იყავი ჩემდა
</b>
მარგებელ, ხშგვემელსა შენსა მრავალი
</b>
სიმდიდრე მომანიჭე:
</p>
- <p>
თ
<hi rend="color(FF0000)">არგმანი. ი</hi>
გავი ესე გამოაცადებს ვითარმ
</b>
ედ, არაოდეს იქმნების ბოროტი კაცი სარგებელი
</b>
კაცთა, ვიდრემდის არ ემცნოს მას ტანჯვითა და
</b>
მაშინ ექმნების სარგებელი კაცთა:
</p>
</div>
- <div type="chapter">
- <head>
ო
<hi rend="color(FF0000)">გავი, </hi>
ლდ:
<hi rend="color(FF0000)">დედაკაცისადა მისთა მწევალთა</hi>
</head>
- <p>
<hi rend="color(FF0000)">დ</hi>
ედაკაცი ვინმე ერთი ქვრივი, იყო ფრიად შრომის
</b>
მოყვარე, და ესე ვითარი ჩვენება აქვნდა რომელ,
</b>
```

```

<fw type="catch">განა</fw>
<lb/>
<pb n="135" f="68r"/>
განაღვიძებდა მსახურთა მათდა მკვევალთა თვისთა
<lb/>
მარადის მოქმედებად ჟამსა ქათმის ჯულისასა:
<lb/>
ხუშვევალნი იგი, მრავალთა მათ
<lb/>
შრომათა მათათვის განიზრახვიდენ სიკვდილსა შინაურისა.
<lb/>
მის მამლისასა, რომელსაცა ჯვილითა განაღვიძე
<lb/>
ბდა მათ დედოფალი მათი, და რაჟამს ჰყვეს ეგ
<lb/>
რეთ, უბოროტესსა სიმწარესა შთაცვიდენ იგი
<lb/>
ნი. ვინათგან არღარა ესმოდა ღამე ჯმა მამლისა
<lb/>
დედოფალსა მათსა, უფროსად ადრე განაღვი
<lb/>
ძებდა მათ:
</p>
- <p>
თ
<hi rend="color(FF0000)">არგმანი: ი</hi>
გავი ესე გამოაცხადებს ვითარ
<lb/>
მედ, მრავალთა კაცთათანა მზრახველობა მი
<lb/>
ზეზი არს ყოვლისა ბოროტისა:
</p>
</div>
- <div type="chapter">
- <head>
ო
<hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>
ლე:
<hi rend="color(FF0000)"> კაცისათვის ტყვისმთქმელისა: </hi>
</head>
- <p>
<hi rend="color(FF0000)">კ</hi>
აცი ვინმე უცხოთა ქვეყანასა, და რაჟამს მო
<lb/>
იქცა თვისსავე ქვეყანასა, იტყოდა იგი ტყუილთა
<add place="above" hand="#h1">დ</add>
წინაშე ყოველთასა ფრიად მრავალთა ადგილ
<lb/>
თა სიმკნით ყოფასა თვისსა, რქალაქსაცა ში
<lb/>
<fw type="catch">ნა</fw>
<lb/>
<pb n="136" f="68v"/>
ნა როდოსსა სიმკნესა და ფიცხად ხლდო მასა თავისსა,
<lb/>
ვითარმედ არავის ეძლო ეგე ვითარმედ ხლტომა, და
<lb/>
მათ ეტყოდა რომელიც მუნ ყოფილიყვნენ, და თვით
<lb/>
ეხილვათ და ესმინათ. ხურთმან მასთან მდგომა
<lb/>

```

რეთაგანმან მიუგო მას და ჰრქვა, ისმინე შენ

უკეთუ ეგენი ჭემმარიტარიან, რასა გიგმან შენ

მოწამენი, აჰა ესერა აქა არს როდოს ქალაქი, დააჰა

ხლტომაცა შენი:

</p>
- <p>

თ
<hi rend="color(FF0000)">არგმანი: ი</hi>
გავი ესე გამოაცხადებს ვითარმედ

უკეთუ არა არს მსწრაფლ საქმისა გამოჩენა

ყოველნივე სიტყვანი, უქმ და ამო არიან:

</p>
</div>

- <div type="chapter">

- <head>

ი
<hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>

ლვ:

<hi rend="color(FF0000)">კაცისათვის ბოროტისყოფელისა:</hi>

</head>

- <p>

<hi rend="color(FF0000)">კ</hi>

აცი ვინმე იყო ბოროტისყოფელი, და მივიდა იგი ა

პოლონისმიმართ დელფანელისა, და ენება გამოც

და მისი: ხუჰყრა კელითა ჭივჭავ ერთი, და

ფარა იგი სამოსლითა თვისითა, და დადგა მა

ხლობელსა სამსხვერპლოსა მას, და ეტყოდა კერპსა

მას და ეტყოდა: აპოლონ, რა უკვე მიპყრიეს მე

<fw type="catch">კელი</fw>

<pb n="137" f="69r"/>

კელთა ჩემითა, ცხოველარსა ესე, ანუ თუ მკვდარ,

და უკეთუ ეთქვა მას მკვდარად, იგი ცხოველსა უჩ

ვენებდა ჭივჭავსა მას: ხუკეთუ ეთქვა ცხოვე

ლად, მკლ მოაშობდა, და მიაართმევდა მას, ხუ

პოლონ გულისგმაჰყო ეშმაკეული იგი განზრახვა მი

სი, და ჰრქვა: რომელისაცა ყოფად ჰყავ ნება, უკე

თუ ცხოველი რადმე კელითა, ანუ მკვიდრისა ჩვენება

გიჰმს:

</p>

- <p>

თ

<hi rend="color(FF0000)">არგმანი: ი</hi>

გავი ესე გამოაცხადებს ვითარმედ,

არა მოტყუვდების ღთის, და არცა არს წინაშე

მისსა დაფარული:

</p>

</div>

- <div type="chapter">

- <head>

ო

<hi rend="color(F0000)">გავი,</hi>

ლზ:

<hi rend="color(F0000)">ყრმისათვის და დედისა მისისა:</hi>

</head>

- <p>

<hi rend="color(F0000)">ყ</hi>

რმამან ვინმე ერთმან, მოძმესა თვისსა სასწაული

სა შინა, მოჰპარვა წიგნი მისი, და მოართო დედასა

თვისსა, ხოტი არა განურისხა მას, არამედ გამო

ართო წიგნი მისი, და ვითარცა აღიზარდა და იქმნა

დიდ ყრმა იგი: იწყო პარვად ჩვეულებისაებრ:

ხოდედსმე შეიპყრეს იგი პარვასა ზედა, და წარიყვა

<fw type="catch">ნეს</fw>

<pb n="138" f="69v"/>

ნეს იგი შეკრული სიკვდილად, მაშინ დედა მისი მიჰყ

ვებოდა მას და ტიროდა მასზედა, და იხილარა ყრმამან

მან დედა თვისი, ევედრებოდა მტარვალსა მას მცირედ

რე დაცალეზად, რათა უთხრას მან დედასა თვისსა

ყურსა შინა სიტყვა რამე საიდუმლო: ხოდედს დე

დამან მისმან მიჰყო ყური მისა მიმართ, მეყვსე

ულად უპყრა მან კბილითა, და მოჰკვნიტა ყური

მისი, ხოდედამან მისმან და სხვათაცა იწყეს

წყევად მისა და იტყოდეს, არა მხოლოდ იპარა ამ

ან, არმედ დედისაცა თვისისა ძვირისმყოფელ

ად გამოჩნდა: ხოყრმამან ჰრქვა მათ უწ

ჟთ თქვენ, რუგე არს მიზეზი წარწყმედისა ჩე

მისა: უკეთუმცა ვეწვრთენ ოდეს იგი წიგნი მო

ვიპარე, არმცა მოვისრულვყავ მე აქა, და არცა

გამოვყვანებოდი სიკვდილად:

</p>

```
- <p>  
თ  
<hi rend="color(FF0000)">არგმანი ი</hi>  
გავი ესე გამოაცხადებს ვითარმედ  
<lb/>  
რომელთაცა პირველად არა ემცნების რისხვითა  
<lb/>  
მათ მიერ განმრავლდებიან ყოველნივე ბორო  
<lb/>  
<fw type="catch">ტისა</fw>  
<lb/>  
<pb n="139" f="70r"/>  
ტისა საქმესა:
```

```
</p>  
</div>
```

```
- <div type="chapter">
```

```
- <head>
```

```
ო  
<hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>  
ლწ,  
<hi rend="color(FF0000)">მელისა და ვაცისათვის.</hi>  
</head>
```

```
- <p>
```

```
<hi rend="color(FF0000)">ო</hi>  
დესმე უკვე მოსწყურდათ ველსა და ვაცსა ერთბა  
<lb/>  
მად, და მიემთხვივნენ ერთსა ჯურღმულისა ღრმასა  
<lb/>  
და შთავიდენ მას შინა: ხუვეს წყალი და განბ  
<lb/>  
დენ: უკანასკნელ იწყო ვაცმან მან უკეთუ ვით  
<lb/>  
არ აღმოვიდეს იგი ჯურღმულისა მისგან: ჰრქვა  
<lb/>  
მას მელმან კადნიერიქმენ, მე უკეთუ სარგებელი  
<lb/>  
რადმე განვიზრახე ერთათვისვე გამოსახსნელად, უ  
<lb/>  
კეთუ შენ აღემართო და დასდგე უკანასა ფერჯ  
<lb/>  
თა ზედა, და მიეყუდა კედელსა ამას ჯურღმულსასა,  
<lb/>  
და მართვითცა იპყრა რქა შენი, მე აღმავალ შენ ზე  
<lb/>  
და და ორნივ აღვალთ სწორედ ჯურღმულსა ამის  
<lb/>  
გან რომელ შემდგომად შენცა აღმოვიყვანო აქა  
<lb/>  
გან: და მეყვსეულად ჰყო ვაცმან სიტყვისაებრ  
<lb/>  
მელისა: ხუაჟამს აღმოვიდა გარემოსა ჯურღმუ  
<lb/>  
ლისა მისგან, რბიოდა გარემოსა ჯურღმულსა მის  
<lb/>  
სიხარულით, მაშინ განურისხნა მას ვაცი იგი, და  
<lb/>  
<fw type="catch">აყვედ</fw>  
<lb/>  
<pb n="140" f="70v"/>  
აყვედრებდა აღთქმისა გატეხსათვის: მიუგო მას  
<lb/>
```


მელმან და ჰრქვა, უკეთუმცა ვსთქვა ესე რომელ ე

სოდენი სიბრძნე გაქვდა შენი, რაოდენი წვერი შენ

თა ბეწვნი გქონან, არმცა შთასრულიყავ ამას შინა,

ვიდრემდის არა განგეზრახა თუ ვითარ აღმოსრულიყ
<add place="above" hand="#h1">ა</add>
3

ამიერთითგან.

</p>
- <p>

თ
<hi rend="color(F0000)">არგმანი ი</hi>
გავი ესე გამოაცხადებს ვითარმ

ედ, გონიერსა კაცსა თავსა ამს, ყოველისა საქმისა

უწინარეს განსაზღვრება, და მერმე საქმისა რა

სამე ჰელად აღება.

</p>
</div>

- <div type="chapter">
- <head>

ი
<hi rend="color(F0000)">გავი,</hi>
ლთ.
<hi rend="color(F0000)">კაცისათვის და ძაღლისათვის,</hi>
</head>

- <p>

კაცმა ვინმე ჰყო სერი, და ენება განცხრომა მეგობარისა

თვისისა სიყვარულსა: მაშინ ძაღლმან მისმან

ხადა სხვასა, ერთსა ძაღლსა, და ჰრქვა მას, მოვედ სა

ყვარელო ჩემთანა, და ერთად ვისადილოთ: ხუშოვოდა იგი

სიყვარულით, და მოელოდა დიდსა რასმე განცხრომასა:

ხუდა და განიზრახვიდა გულსა თვისსა შინა, დაესრეთ

ეტყოდა, აჰა ესერა შევემთხვე მე დიდსა სიხარულსა

<fw type="catch">და ვიწ</fw>

<fw type="catch">თ</fw>

<pb n="141" f="71r"/>
და ვიწყებ ჰამასა, და ესრეთ განვძლები მე, რათა

ხვალისა დღე არღარა მომინდეს მე ჰამად: ხუამას

რა განიზრახვიდა თავსა შორისთვისსა სიტყვისაებრ

მეგობრისა თვისისა მქონე სასოებისა, იხილა იგი

მზარეულმან რუგანსცხრების ძაღლი იგი,და აქნე

ვს კუდთა მისთა, მეყვესულად მოეკიდა ჳელითა

ფერჳსა მისსა, და აღიტაცა, და გარდააგდო იგი სარ

კმლით კერძი, და დაეცა იგი მიწასა ზედა, დიდითა

ტკვილითა და მწუხარებითა ძლით უკვე აღდგა და წარ

ვიდა იგი: ხ შეემთხვა მას გზასა ზედა ძალლი ერ

თი, და ჳრჳვა მას, ვითარ უკვე განსცხერ და განიხა

რე შენ საყვარელო ჩემო: ხ შან მიუგო მას: და ჳრჳვა

ვითარმედ მრავლითა სასმელითა უზომოდ დავითვერ

და გზაცა ვეღარა მიცნობიეს რომელითაცა უკვე მო

ვედ აჳა:

</p>
- <p>

თ
<hi rend="color(FF0000)">არგმანი: ი</hi>
გავი ესე გამოაცხადებს ვითარმედ,

არა ჯერარს მათგან სასოებისა ქონება, რომელნი

ცა სხვაგან კეთილის ყოფასა აღვითქმენ.

<fw type="catch">იგა</fw>

<fw type="catch">ი</fw>

</p>

</div>

- <div type="chapter">

- <head>

ი
<hi rend="color(FF0000)">გავი,</hi>
მ:
<hi rend="color(FF0000)">ხუროსა, და მერკურისათვის: </hi>

</head>

<pb n="142" f="71v"/>

- <p>

ხუროსა ვისმე ერთსა წარუწყმდა ცული თვისი მდი

ნარესა შინა, და არა უწყოდა უკეთუ რა ჳყოს

და დაჯდა და ტიროდა კლდესა ზედა მის წყლისასა: ხ

მერკური იგი, გინდა ერმი მივიდა და შეიწყალა იგი,

ვინათგან უწყოდა მისი, და შთავიდა სიღმესა მის

წყლისასა, და აღმოილო ცოლი ოქროსი, და ჳკითხა

მას, ესე არსა ცული იგი რომელი წარსწყმიდე

შენ: ხ შან მიუგო ვითარმედ, არა არს ესე: ხ

შთავიდავე სიღრმესა მის წყლისასა, და აღმოი

ლო ვეცხლისა, და იგიცა უარჰყო მან: და კვალა
<add place="above" hand="#h1">დ</add>

მესამეს შთავიდა სიღმედ, და აღმითო ჭემმარი

ტი იგი, რომელიცა წარეწყმიდა მას: და მერმე

ჰრქვა მას, ზე ეგრეთ არს ჭემმარიტად რომელი

ცა წარეწყმიდე მე: ხუცა იგი აქ დრიად მერ

კურიმ, და სამივე იგი ცული უძღვნა მას, და მი

ვიდა იგი მოძმეთა თვისთათანა, და აუწყა ყოველი

ვე იგი ყოფილი: ხუგანიზრახა ერთმან ვინმე მათ

<fw type="catch">განმა</fw>

<pb n="143" f="72r"/>
განმა ეგრეთ ყოფა გულისა შინა თვისსა, და წა

რვიდა მდინარესა მას ზედა, და შთააგდო ცული

თვისი სიღმესა მას განზრახვით: და მითვე სა

ხითა ჯდა, და ტიროდა, და ეჩვენა მასცა მერკური

იგი, და ჰკითხა მას: და მან აუწყა ტირილისა თვი

სისა მიზეზი: ხუგი შთავიდა სიღმესა, და აღმო

ილო ცული ორქოსი, და ჰკითხა მას ვითარმედ, ესე

არსა ცული შენი, ხუან ფრიად განიხარა, და ჰრ

ქვა მას, ესე არს ჭემმარიტად: მაშინ მოიძაგა

იგი ღმერთმან მან ,ესე ვითარისა მის ურცხვინებში

სათვის მისისა, და არათუ მხოლოდ ოქრო იგი დაუფა

რა მას, არამედ ცულიცა იგი მისი არა მისცა

მას:

</p>
- <p>
თ
- <hi rend="color(FF0000)">
არგმ
<add place="above" hand="#h1">ა</add>
ნი: ი
</hi>
გავი ესე გამოაცხადებს ვდ. რაოდენ

საცა ღთი მისცემს მართლთა შეწევნასა. ე

გოდებთასავე ცოდვილთა წინა აღუდგების:
</p>
- <p>
- <hi rend="color(FF0000)">

დასასრული ესოპეს

იგაგები

</h1>

</p>

</div>

</div>

</body>

</text>

</TEI>